

Sancti Martyris
I G N A T I I *K*

Antiochenfis Episcopi

EPISTOLÆ SEPTEM GENUINÆ,

Quas nimirum collegit

S. POLYCARPUS

Suæque

AD PHILIPPENSES

Epistolæ Subjecit.

O X O N I I,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVIII.

//

...pneus ... aliqui ...
... nos, respondet, cognoscite primum periculum
... Partem Apostoli & hominum discipuli ha-
... tuerunt timorem, ut neque verba tenus communis
... alicui eorum, qui adulterant veritatem,
... nem admodum & Paulus ait: Hec tamen antea
... quoniam perversus est qui est talis & sanctus
... damnatus. Est autem Epistola Polycaepi
... ad Philippenses scripta perfectissima,
... qua & character fidei eius & predicationem ve-
... ritatis, qui voluit & curam habent sua salute,
... possunt depicere. Sed & quo est Ephesi ecclesia a
... Paulo quidem fundata, Ioanne autem perma-
... nente apud eos usque ad Traiani tempora, testis
... est verus Apostolorum traditionis. Iren: Bass:
1640. l. III. c. 3. p. 140.

Sancti Martyris
IGNATI

Antiochenfis Episcopi

EPISTOLÆ SEPTEM GENUINÆ,

Quas nimirum collegit

S. POLYCARPUS

Suæque

AD PHILIPPENSES

Epistolæ Subjecit.

O X O N I I,
E THEATRO SHELDONIANO,
An. Dom. MDCCVIII.

//

I I T A N I

Antiochensis Episcopi

BRISTOL SEPTIM GENUINE

Quos nuntius collegit

Imprimatur,

GUIL. LANCASTER

VICE-CAN. OXON.

Dec. 16. 1708.

O X O N

THEATRO SHEDDOLANO

THE DOOR MARK VII

REVERENDO ADMODUM

IN CHRISTO PATRI

T H O M Æ

DOMINO EPISCOPO

ROFFENSI,

ECCLESIAE COLLEGIATAE

D. Petri Westmonasteriensis

D E C A N O.

Si tanta non fuissent Tua erga
me, Pater admodum Reve-
rende, beneficia, quanta semper
fuisse Ego gratissimus agnosco;
nemo tamen esset, Cui potius ma-
ximum hunc Sacrorum Ordinum

metat

a

pro-

tatem tot illustrium, Tibi adeo similium, Virorum.

Hanc strenam Tibi ideo gratiorem fore spondeo, quod cavet, nequis Episcopalem auctoritatem diminutum eat; idoneam certe, quæ à me tradatur in eas manus, quas mihi, utinam digniori, fuisse tamen impositas lætus recordor: Liceat enim mihi non gaudere tantum, sed gloriari, quod Divini Altaris famulus licet infimus agnoscar, cum ad id me munus adsciverit, qui ad mittendos in Christi vineam operarios non arrepto sed Divinitus dato jure polleret: Quibus beneficiis per se maximis id, quod unum potuit, accessit, ut hæc tam præclara privilegia, hos tam eximios honores acceperim ab Episcopo vere Ignatiano.

Hinc Divinis litteris Tuo fretus
auspi-

auspicio diligentius incubui, Hinc
lætiori animo ad Ignatium me ac-
cixi; ex quo eum fructum vel
maximum percepisse mihi videor,
quod eum Tibi librum possim in-
scribere, qui monet, quanti sa-
crum illud munus, quod à Te ac-
cepi, æstimare me oporteat; Eam
præsertim Reverentiam præcipit,
quam Boni omnes erga Te reti-
nent, Tua certe à me postulat Pa-
ternitas.

Paternam Tuam Benedictionem

humillime petit

Filius Tibi omni obsequio

devinctissimus

C. ALDRICH.

Lectori Benevolo S.

NEMINI obscurum esse arbitror, quam feliciter illustris Usserius conclamatas S. Ignatii genuinas Epistolas ab interitu revocarit: Idemque Isaaco Vossio in Italiam proficiscenti Author fuerit, ut easdem Græcas exquireret in Bibliotheca Florentina. Quarum quidem epistolarum Latinam versionem summa fide ab Optimo Prasule fuisse expressam nemo unquam dubitavit: In Græco tamen Codice Mediceo fideliter exprimendo, sunt qui Doctissimi Vossii diligentiam requirant: Accedit quod Epistola è genuinis septima, quæ est ad Romanos, exemplar Græcum, cum extarent ceteræ omnes, nondum esset repertum.

Felicitatis nostræ est ut utrique huic incommodo possimus occurrere. Cum enim Doctissimus Ruinartus Græcam ad Romanos Epistolam in Codice Colbertino repertam plaudente Ecclesia publicasset; Codicis Medicei accuratissimum exemplar ad nos transmisit Illustris D. D. Newtonus Serenissimæ nostræ Reginæ ad Celsissimum Etruriæ Principem Aлегatus. Intercesserat enim ei amicitia cum Doctissimo & Integerrimo Viro Antonio Maria Salvino Græcas Literas Florentiæ proficiente; à quo haud ægre impetravit, ut ipsissimum Codicem Medicæum, sua manu, totum, Vir Tantus, exscriberet.

In hac itaque Editione, quæ jubente Reverendo D. D. Henrico Aldrich, Aedis Christi Decano, Patruoque meo in primis colendo suscepta est & absoluta, MS. tam insigni manu exaratum prælo etiam suis Characteribus, quoad potui, imprimendum demandavi; nec in Textu, si spiritus excipias, qui sub huius signis [·] [·] dignoscuntur, Iota vel minimum immutavi. Notas in Margine,
quas

quas in MS. repperi, cum non constaret, an Salvini essent conjecturae, an ad ipsum MS. pertinerent, Salv. discriminis causa apposui; præter Unicum deys p. 36. quod peculiari litterarum ordine insignitum omne dubium exemit, an ipsius esset MS: Marginales ad sinistram cætera vel Theodoreti vel Vossii nomen præ se ferunt, iis tantum exceptis quæ errores manifestissimos emendant: Eandem curam in Versione Armachana adhibui; ubicunque vero à Græci scopo aberraverit, Italico Characterè excudi, veram Interpretationem notis inserui. In citationibus dextro margini appositis Cotelerium secutus sum, quas tamen è suis locis erutas ad libri calcem subjeci; ubi, si ipsum Ignatium non spectant, sed idem solum, quod Ille, afferunt, Asterisco distinxì. Fatendum quidem est multos Græco errores, multas etiam Interpreti culpas inesse: Utcunque vero ea se res habeat utcunque hic Liber tot erroribus scateat, Tanta tamen est ea, qua pollet, auctoritas, ut jure Cuivis aliunde profecto, quantumvis emendatissimo, anteponi debeat.

De Ipso Ignatio vix aliquid est, quod dicam: Ecquis enim ignorat eum fuisse Virum vitæ integerrimæ, Apostolis ipsis familiarem, ab iis Episcopum constitutum, qui S. Petro in cathedra Antiochena succederet, quam dignissimum; plurima, dum viveret, pro Christo passum; tandemque Leonibus datum, Romæ exitum Martyrio coronasse? Non constat eum quicquam præter Epistolas exarasse, de quarum numero aliis decertandum relinquo. Septem eum scripsisse, & quænam illæ fuerint, ab Eusebio & Hieronymo pro certo proditur; Quas quia olim in unum collegit S. Polycarpus, iisque suam ad Philippenses præmisit, eandem S. Polycarpi, quoad potui, iisdem his præfigendam duxi.

Eusebius epistolas septem iisdem titulis & eodem ordine, quo mox Hieronymus, recenset Eccl. Hist. Lib. 3. Cap. 35, 36. & statim subjicit Cap. 37. Καὶ ὁ Πολύκαρπος

ἡ τῶν αὐτῶν μέμνηται ἐν τῇ Φερομένη αὐτῶν πρὸς Φιλιππη-
σίς Ἐπιστολῇ.

Hieronymus in Scriptorum Eccl. Catalogo.

Ignatius Antiochenæ Ecclesiæ Tertius post Petrum Apostolum Episcopus, persecutionem commovente Trajano, damnatus ad bestias Romam victus mittitur; Cumque navigans Smyrnam venisset, ubi Polycarpus, auditor Johannis Episcopus erat, scripsit unam Epistolam ad Ephesios, alteram ad Magnesianos, Tertiam ad Trallianos, Quartam ad Romanos. & Inde egrediens scripsit ad Philadelphenos, & ad Smyrnæos, & proprie ad Polycarpum commendans illi Antiochensem Ecclesiam.

Ex hisce Septem genuinis, Sex in Mediceo Codice conservantur, & Tres insuper spuria; quarum prima est Mariæ Castabalitidis ad Ignatium, secunda Ignatii ad Epistolam illam responsoria, tertia ejusdem ad Tarsenses, quæ ad finem mutilata est: Quæ tres omnino essent à nobis repudiata, nisi in Mediceo Codice fuissent reperta: Unica in eo ad Romanos desideratur, quam post Sex priores inserui ex clarissimo Ruinarto, ut ante dixi, qui eam Latino veteri consentientem non ita dudum primus è Bibliotheca Colbertina in lucem protulit: Qui ante eum fuerunt ex Simeone Metaphrasta non malam admodum legerunt, Interpolatam tamen. Unde Tibi, Lector, jam licet asserere, quod olim Jacobus Armachanus, & Isaacus Vossius vix potuerunt, easdem omnes Ignatii Epistolas Te habere, quas habuit Eusebius, quasque edidit S. Polycarpus.

INDEX EPISTOLARUM,

Quæ in hoc Volumine continentur.

S. Polycarpi Epist. ad Philippenſes.	pag. 2.
S. Ignatii Epist. ad Smyrnæos.	20.
Ejusdem ad S. Polycarpum.	32.
Ejusdem ad Ephesios.	40.
Ejusdem ad Magnesios.	58.
Ejusdem ad Philadelphicos.	70.
Ejusdem ad Trallesios.	80.
Ejusdem ad Romanos.	90.
Tres Epistolæ falsis nominibus inscriptæ,	
Prima Mariæ Castabalitidis ad Ignatium.	102.
Secunda Ignatii ad illam Responsoria.	108.
Tertia Ejusdem ad Tarsenses.	114.

S. POLYCARPI

EPISTOLA AD PHILIPPENSES

Cui subiecta erant

APOGRAPHA EPISTOLARUM

S. IGNATII

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ
ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ
ΚΑΙ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ,
Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολή.

Πολύκαρπος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Πρεσβύτεροι, τῇ ἐκκλη-
σίᾳ τῷ Θεῷ τῇ παροικίᾳ Φιλίπποις· ἔλεος ὑμῖν,
καὶ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, καὶ κυρίου Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν πληθυνθεῖν.

Συνεχάρην ὑμῖν μεγάλως, ὅτι κυρίῳ ἡμῶν Ἰη-
σοῦ Χριστῷ, δεξαμένοις τὰ μμῆματα τῆς
ἀληθοῦς ἀγάπης, καὶ περιέμψασιν, ὡς ἐπέ-
βαλεν ὑμῖν, τὰς ἐπιλημνύσας τοῖς ἀγιοπαρέσι δε-
σμοῖς, ἀπὸ τῆς ἀληθείας τῆς ἀληθείας τοῦ Θεοῦ,
καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἐκλελεγμένων καὶ ὅτι ἡ βεβαία
καὶ πίστεως ὑμῶν ῥίζα ἐκ ἀρχαίων κατὰ γέλοισιν
χρόνων, μέλει νῦν ἀγαπᾶν, καὶ καρποφορεῖ εἰς τὸν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς ὑπέμεινεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτι-
ῶν ἡμῶν ἕως θανάτου κατὰ τὴν νόμον· “ὅτι ἤρρεν ὁ Θεὸς
“ λύσας τὰς ὁδοὺς τῆς ἀδου· εἰς ὃν ἐκ ἰδόντες πιστεύετε,

1 Episcopi Smyrnæ, & Sacri Martyris. 2 Habitat. 3 Quod
veræ caritatis simulacra suscepistis, & quod, prout decuit vos,
deduxistis implicatos vinculis quæ conveniunt Sanctis, quæque

“ πιστεύοντες

S. POLYCARPI

¹ *Martyris, Smyrnæorum Episcopi,**Discipuli S. Johannis Evangelistæ,*

Ad Philipenses Epistola.

Ex vetere vulgata Editione Latina.

Polycarpus, & qui cum eo sunt Presbyteri,
Ecclesiæ Dei quæ ² est Philippis: Misere-
cordia vobis, & pax à Deo omnipotente,
& Jesu Christo salvatore nostro abun-
det.

Congratulatus sum vobis magnifice, in
Domino nostro Jesu Christo, ³ *suscipiens*
imitabilia verba dilectionis quam ostendistis in
illis (qui præmissi sunt) viris sanctis, decorosis
vinculis connexis, quæ sunt coronæ electæ Deo,
illius veri regni, per Dominum nostrum Jesum
Christum. Et quia ⁴ *firmitas fidei vestræ* ⁵ à
principio usque nunc permanet, & fructifi-
cat in Domino Jesu Christo, qui sustinuit pro
peccatis nostris usque ad mortem ⁶: “quem *Act. 2. 24.*
“resuscitavit Deus, dissolvens dolores inferni.
“⁷ Quem cum non videritis, nunc diligitis: *1 Pet. 1. 8.*
“in quem ⁸ *nunc non aspicientes,* creditis; cre-

diademata sunt eorum, qui vere sunt à Deo & à Domino no-
stro electi. ⁴ Firma radix, quippe mox sequitur Fructificat.
⁵ Ab antiquis temporibus annunciata. ⁶ Devenire. ⁷ Re-
dundat hæc clausula. ⁸ Cum non aspexeritis.

“πιτεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδο-
 “ξασμένη” εἰς ἡμῶν πολλοὶ ὀπιθυμοῦσιν εἰσελθεῖν, εἰδόν-
 τες ὅτι “χαίρει ἔτε σεσωσμένοι· ὅτι ἔξ ἔργων,”
 ἀλλὰ θέληματι Θεοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

“Διὸ ἀναζωοταίνοντες τοὺς ἀσφύας δουλεύσατε τῷ
 “Θεῷ ἐν φόβῳ” καὶ ἀληθείᾳ· ἀπολιπόντες τὸ κενὸν μα-
 ταρολογία, καὶ τὴν τῶν πολλῶν πλάνην, “πιτεύσαντες
 “εἰς τὸ ἐγείραντα τὸ κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐκ
 “νεκρῶν, καὶ δόντα αὐτῷ δόξαν” καὶ θρόνον ἐκ δεξιῶν
 αὐτοῦ· ὃ ὡς ἐταῖροι τὰ πάντα ἐπυρεῖν καὶ ὀπίστα·
 ἵσ. ἐλδοσι- ὃ πᾶσα πνοὴ λατρεύει· ὅς ἔρχεται κειτῆς ζώντων
 τη. καὶ νεκρῶν· ὅτι τὸ αἶμα ἐκζητήσει ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς
 ἀπειθούντων αὐτοῦ. Ο δὲ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ
 ἡμᾶς ἐγερῇ, εἰάν ποιῶμεν αὐτῷ τὸ θέλημα, καὶ πο-
 ρεύμεθα ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν αὐ-
 τὸν ἡγάπησεν, ἀπεχόμενοι πάσης ἀδικίας, πλεονεξίας, φι-
 λαργίας, κατὰλαλίας, ψευδομαρτυρίας· “μὴ
 “ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ
 “λοιδορίας”, ἢ ῥέοντον ἀντὶ ῥέοντος, ἢ κατὰραν ἀν-
 τὶ κατάραν· μνημονεύσαντες δὲ ὧν εἶπεν ὁ “Κύ-
 “ριος διδάσκων· Μὴ κείνετε, ἵνα μὴ κελῆτε
 “ἀφίετε, καὶ ἀφεθήσεται ὑμῖν. * Ελεῖτε, ἵνα ἐλε-
 * Defunt “ἡθῆτε. ὅτι ὃ μέτρω μετρήτε ἀντιμετρηθήσεται
 ad ὑμῶν in “ὑμῖν. Καὶ, ὅτι μακάριοι οἱ πτωχοί, καὶ οἱ δικ-
 exemp. Salm. ἵσ. μετρήτε

1 Gaudetis. 2 Red. in. 3 In. 4 Multorum. 5 Cre-
 dentes. 6 Red. 7 Credunt. 8 Nova hic incipit sententia. Is
 vero qui suscitavit eum à mortuis, & nos suscitabit. 9 Facia-
 mus, nem. mox ambulemus & diligamus. 10 Red. 11 Nec
 maledictum pro maledicto, nec pugnum pro pugno (vox ῥέον-
 τος)

“κόμοι

“dentes autem ¹gaudebitis gaudio inenarrabili & glorificato,” in quod multi desiderant introire; scientes quia “gratia salvi facti Ephes. 2. 8. “estis, non ex operibus,” sed ²in voluntate Dei, per Jesum Christum.

“Propter quod succincti lumbos vestros, ¹Pet. 1. 13. “servite Deo ³cum timore, & in veritate; ²Plal. 2. 11. dimisso inani vaniloquio & ⁴multo errore.

“⁵Credite ergo in illum qui resuscitavit Do- ¹Pet. 1. 21.

“minum nostrum Jesum Christum ex mor-

“tuis, & dedit ei gloriam” & sedem in dex-

“tera sua: cui subjecta sunt omnia cælestia,

& terrestria, ⁶ & *subterranea*: cui omnis spi-

ritus servit; qui venturus est judicare vivos

& mortuos: cujus sanguinem requiret Deus

ab eis qui non ⁷crediderunt in eum: ⁸qui &

resuscitavit eum à mortuis: qui & nos resuscita-

turus est in vita, si ⁹fecerimus voluntatem ejus,

& ambulaverimus in mandatis ipsius, & di-

lexerimus, quæ ipse dilexit: abstinentes nos

ab omni injustitia, ¹⁰ hoc est, à concupiscen-

tia, ab avaritia, à detractiōe, à falso testi-

monio: “non reddentes malum pro malo, ¹Pet. 3. 9.

“¹¹ aut injuriam pro injuria,” aut contumeliam

pro contumelia, aut maledictum pro maledicto.

¹² Mementote quæ Dominus docens dixit;

“Nolite judicare, ne judicemini; dimittite, ^{Matt. 7. 1.}

“& dimittetur vobis:” misere mini, ¹³ & Do- ^{Luc. 6. 36,}

minus miserebitur vestri. “Qua ¹⁴enim mensura ^{37.}

“mensi fueritis, remetietur eadem vobis.” Et

¹⁵ quod dictum est: “Beati pauperes ¹⁶Spiritu; ^{Matt. 5. 3,}

10.

ἵνα ἄλλοις ὁμοιωθῶνται, pro eo igitur quidam conjiciunt ὁμοίως ἀντὶ ὁμοίως, querimoniam pro querimonia) nec imprecationem pro imprecatione. ¹² Memores autem eorum quæ. ¹³ Ut miserecordiam consequamini. ¹⁴ Red. ¹⁵ Red. ¹⁶ Red.

“κόμῃνοι ἕνεκεν διχαιοσύνης· ὅτι αὐτῷ ὅστιν ἡ βασι-
 “λεία τῷ Θεῷ.

ἰσ. ἐξ ἑμαυ-
 τῶ.

MS. πορρο-
 τηλακίστου

ἰσ. ὑμῶν.

Ταῦτα ἀδελφοὶ ἐκ ἑμαυτῶ ἐπιτρέψας γράφω
 ὑμῖν περὶ τῆς διχαιοσύνης· ἄλλ’ ἐπεὶ ὑμεῖς πορρο-
 τηλακίστου χαλέσασθε με. Οὐτε γὰρ ἐγὼ, ὅτε ἄλλος ὅμοιος ἐμοὶ
 δυνάταμ χατακολυθῆσαι τῇ σοφίᾳ ὅ μακαρίῃς καὶ ἐ-
 δόξῃ Παύλου, ὃς γενόμενος ἐν ὑμῖν καὶ πρὸς ὅσους πορ-
 τότε ἀνθρώπων, ἐδίδαξεν ἀκριβῶς καὶ βεβαίως τὸ περὶ
 ἀληθείας λόγον. ὃς καὶ ἀπὸν ὑμῖν ἔγραψεν ἐπιστολὰς, εἰς
 αἷς ἐὰν ἐγκύπῃτε, διωκηθῆσθε οἰκοδομεῖσθαι εἰς τὴν δο-
 γμῶσαν ὑμῖν πίστιν, ἥτις ὅτι μήτηρ πάντων ἡμεῶν, ἐπακο-
 λουθήσης τὴν ἐλπίδος, πορροπύσης τὴν ἀγάπης, τὴν εἰς
 Θεὸν, καὶ Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν πλησίον. ἐὰν γὰρ τις τέτων
 ἐν τῷ ἡ, πεπλήρωκεν ἐντολῶν διχαιοσύνης· Οὐ γὰρ ἔ-
 χων ἀγάπην, μακρὴν ὅτι πάσης ἀμαρτίας.

Ἀρχὴ δὲ πάντων χαλεπῶν φιλαργυρία. Εἰδότες
 οὖν “ὅτι ὁδὸν εἰσπνεγάμεν εἰς τὸν κόσμον, ἀλλ’ ὁδὸν
 “ἔξενεγκεῖν πρὸς ἑαυτὸν”, ὁπλισώμεθα τοῖς ὅπλοις τῆς δι-
 χαιοσύνης, καὶ διδάξωμεν ἑαυτοὺς πορροτον, πορροπύσθαι
 ἐν τῇ ἐντολῇ ὅτι Κυρίῃ· ἐπειτα καὶ τὰς χαυαῖχας ὑμεῶν
 ἐν τῇ δοθείσῃ αὐταῖς πίστι, καὶ ἀγάπῃ, καὶ ἀγνείᾳ, πορ-
 γούσας τὰς ἑαυτῶν ἀνδρας ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ, καὶ ἀγα-
 πώσας πάντας, ἔξ ἰσοῦ ἐν πάσῃ ἐγκρατεῖᾳ, καὶ τὰ
 τέκνα παμδεύειν τὴν παμδεῖαν ὅτι φόβος ὅτι Θεῷ. Τὰς χήρας
 σωφρονίσας περὶ ὅτι Κυρίῃ πίστιν, ἐντυγχανούσας ἀ-
 διαλείπτως περὶ πάντων, μακρὴν ὅτις πάσης ἀμαρ-
 τίας.

1 Dei. 2 Quod mihi arrogem. 3 Cum esset apud vos in
 conspectu hominum qui tum vivebant. 4 Quidam hic intelligunt
 utramque ad Theb. Cotel. offendit ex Euseb. l. 6. Eccl. Hist. cap. 11.

“& qui persecutionem patiuntur propter justitiam: quoniam ipsorum est regnum ¹ cælorum.

Hæc autem, fratres mei, non ² à meipso im- Forte, im-
perans, scribo vobis de justitia: sed quoniam petrans.

vos provocastis. Propter quod neque ego, neque similis alius mei, poterit sequi sapientiam beati & gloriosi Pauli: qui ³ fuit apud vos, & visus est secundum faciem illis, qui tunc erant, hominibus: qui docuit certissime atque firmissime verbum veritatis: qui & absens scripsit vobis ⁴ Epistolâs; ad quas ⁵ deflectamini, ⁶ ut possitis ædificari in fide quæ data est vobis, quæ est mater omnium nostrum, subsequente spe, præcedente dilectione, quæ est in Deo, & in Christo, & in proximo. ⁷ Si enim quis horum intrinsecus repletus fuerit mandatis justitiæ, & habuerit dilectionem; longe est ab omni peccato.

“Principium autem omnium malorum est ¹ Tim. 6. avaritia.” ⁸ Scitote ergo, quia “nihil intulimus ^{10.}
“in hunc mundum, neque auferre possumus” ¹ Tim. 6. 7.

Armemur armis justitiæ; & doceamus nosmet ipsos primum, ambulare in mandatis Domini: & post hoc etiam mulieres vestras, in fide quæ data est eis, & dilectione, & castitate; amantes suos viros in omni veritate ⁹ & caritate; diligentes omnes æqualiter in omni continentia; & filios erudire, ¹⁰ in disciplina & timore Dei. Viduæ verò pudicæ circa fidem Dei, interpellent incessanter pro omnibus; elongantes se ab ¹¹ omnibus diabolicis detractio-

ἐπιστολὰς sumi pro *ἐπιστολῶν* quo modo & Latini singularem epistolam Literas appellant. ⁵ Desist. li. ⁶ Poteritis. ⁷ Intra hæc fuerit, mandatum justitiæ implevit. Nam qui habet. ⁸ Scientes, & mox comma ante Armemur. ⁹ Red. ¹⁰ Timoris. ¹¹ Omni calumnia, detractio; legit noster *ἀποβολῆς* sine puncto.

βολῆς, χαλαλαλίας, ψευδομαρτυρίας, φιλαργυρίας καὶ
 παντὸς κακοῦ, γνωσκέσας ὅτι εἰσὶ θυσιασθήσια Θεοῦ,
 καὶ ὅτι πάντα ἡμῶν σκοπεῖται, καὶ λήληθεν αὐτὸν ἔδεν,
 ἔτε λογιζομένων, ἔτε ἐννοιοῦν, ἔτε ἔτι τῶν κρυπτῶν καὶ καρδίας.

al. μωρο-
σκοπεῖται.

Εἰδότες οὖν, “ὅτι Θεὸς ἔμικτηρίζεται”, ὀφεί-
 λομεν ἀξίως τῆς ἐπιτολῆς αὐτοῦ καὶ δόξης θεωρεῖν.

Ομοίως ἀφάκονοι ἀμεμῆτοι χατενώπιοι αὐτοῦ καὶ δικαιο-
 σύνης, ὡς Θεὸς ἐστὶ Χριστῷ ἀφάκονοι, καὶ ἐκ ἀνθρώπων
 μὴ ἀφάβολοι, μὴ δίγλωσσοι, ἀφιλάργυροι, ἐγκρα-
 τεῖς περὶ πάντα, εὐσπλαγχνοί, ἐπιμελεῖς, πορβό-
 μοι καὶ τιμὴν ἀλήθειας καὶ Κυρίου, ὅς ἐγένετο ἀφάκονος
 πάντων καὶ ἐὰν εὐαρεστήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ἀπο-
 ληφόμεθα καὶ τὸ μέλλοντα, καθὼς ὑπέχετο ἡμῖν ἐγγί-
 ραίημάς ἐκ νεκρῶν καὶ ὅτι ἐὰν πολιτευσόμεθα ἀξίως
 αὐτοῦ, καὶ συμβασιλεύσωμεν αὐτῷ, εἴη πενιόμεν. Ο-
 μοίως καὶ νεώτεροι ἀμεμῆτοι ἐν πᾶσι, περὶ παντὸς περ-
 νοοῦντες ἀγνείας, καὶ χαλιναγωγῶντες ἑαυτοὺς ἀπὸ παν-
 τὸς κακοῦ. Καλὸν γὰρ τὸ ἀνακύνεσθαι ἀπὸ τῶν ἐπι-
 θυμιῶν ἐν τῷ κόσμῳ ὅτι πᾶσα ἐπιθυμία “καὶ τοῦ
 “πνέματος τρατεύεται”. Καὶ “ἔτι πόρνοι, ἔτε μα-
 “λακοί, ἔτε ἀρσενικοῦται βασιλείαν Θεοῦ κληρονομή-
 “σουσιν”, ἔτε οἱ ποιῶντες τὰ ἄτοπα. Διὸ δεῖν ἀπέχε-
 σθαι ἀπὸ πάντων τούτων, ὑποτασσόμενους τοῖς ἀρε-
 σκυτέροις καὶ ἀφάκονοις, ὡς Θεῷ καὶ Χριστῷ τὰς παρθέ-
 νους ἐν ἀμώμῳ καὶ ἀγνῇ συνειδήσει θεωρεῖν.

1 Red. 2 Altare. 3 Et quod. 4 Red. 5 Ratiociniorum neque
 cogitationum, neque quidquam occultorum. 6 Bilingues. 7 Ve-
 rum continentes in omnibus. 8 Red. 9 Seduli. 10 Secun-
 dum veritatem. 11 Futurum. noster videtur legisse πρὸ μίλλωντα.

Καὶ

nibus, & falso testimonio, & ab omni malo : cognoscentes ¹ *seipsas*, quia sunt *sacrarium* Dei ; ² *quoniam* omnia ³ *Deus* prospicit, & nihil eum latet ; neque ⁴ *cogitatio*, neque *conscientia*, neque *aliquid abditum* cordis.

Scientes ergo quia “Deus non deridetur ;” Gal. 6. 7. debemus digne in mandatis ejus, & gloria ambulare. Similiter Diaconi inculpabiles sint in conspectu justitiæ ejus, sicut Dei & Christi ministri, & non hominum ; non criminatores, neque ⁵ *detractores*, neque avari ; ⁶ *sed omnia tolerantes*, ⁷ *in omnibus misericordes*, ⁸ *diligentes in omnibus*, ambulantes ⁹ *in veritate* Domini, qui factus est minister omnium : cui si complaceamus in hoc sæculo, percipiemus ^{al. huic si place-} ^{mus.} ¹⁰ *ea quæ futura sunt* ; secundum quod re-promisit resuscitare nos à mortuis, & si digne eo conversati fuerimus, & si crediderimus, conregnabimus cum eo. Juvenes similiter inculpabiles sint in omnibus ; ¹¹ *omnem ignorantiam prævidentes*, refrænantes se ab omni malo. Bonum est enim ¹² *abscindi* ab omnibus concupiscentiis mundi. Quoniam omnis concupiscentia “adversus spiritum militat :” quia ^{1 Pet. 2. 11.} “neque fornicarii, neque molles, neque masculorum concubitores, regnum Dei possi- ^{1 Cor. 6. 9,} ^{10.} “debunt,” neque illicita facientes. Propter quod abstineri oportet ab omnibus his : ¹³ *Subjēcti estote* Presbyteris & Diaconis sicut Deo & Christo : Virgines, immaculatæ & castæ conscientia ¹⁴ *ambulate*.

¹² Ante omnia castitati consulentes. Noster hic videtur male legisse *ἀγνίας* pro *ἀγνίας*. ¹³ Declinare. Noster videtur legisse *ἀναγκάσθαι*. ¹⁴ Subjectos esse item mox Virgines ambulare. Nihilque hic in Græco desideratum aut mutandum conqueretur, qui ultra duas lineas *Dei* potest respicere.

B

Presbyteri,

Καὶ ὁ τρεῦτερος δὲ εὐαγγελιστὴς, εἰς πάντας
ἐλεήμονες, ὅτι τρέφοντες τὰς ἀποπεπλανημένας, ὅτι
σκεπτόμενοι πάντας ἀδελφεοὺς, μὴ ἀμελῶντες χήρας,
ἢ ὀρφανῶν, ἢ πένιτος· ἀλλὰ “ὡρνοῦντες ἀεὶ ἑ
“λὺς εἰώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,” ἀπεχόμενοι πάσης
ὀργῆς, ὡρσωποληΐας, κείσεως ἀδίκης· μακρὰν οἶ-
τες πάσης φιλαργυρίας· μὴ ταχέως πιστεύοντες κατὰ
πινυθῶ. μὴ ἀπότομοι εἰς κρίσιν. εἰδότες ὅτι πάντες
ὀφειλέται ἐσμεν ἁμαρτίας. εἰ οὖν δεόμεθα ἑ Κυρίου,
ἵνα ἡμῖν ἀφῇ, ὀφείλομεν καὶ ἡμεῖς ἀφιέναι. Ἀπέναντι
τοῦ ἑ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἐσμεν ὀφθαλμοῦ, καὶ “πάντας
“δεῖ ὡρῶσθαι τῷ βήματι ἑ Χειροῦ, καὶ ἕκαστος ὑπὲρ
“ἑαυτοῦ λόγον δοῦναι. ὥτως οὖν δουλεύοντες αὐτῷ
μὴ φόβου, καὶ πάσης δουλείας· καθὼς αὐτὸς ἐπε-
τείλατο, καὶ οἱ διαγγελιστάμενοι ἡμᾶς Ἀπόστολοι, καὶ οἱ
Πρεσβύτεροι οἱ ὡρκηρῶντες ἵ ἐλθοῦν ἑ Κυρίου ἡμῶν
ζηλωταὶ τοῦ καλόν, ἀπεχόμενοι σκαιοτάτων, καὶ
τῶν ψευδαδέλφων, καὶ τῶν ἐν ἑποκρίσει φερόντων τὸ
ὄνομα ἑ Κυρίου· οἵτινες ἀποπλανῶσι κενὸς ἀνθρώπους.

“Πᾶς γὰρ, ὅς ἐστι μὴ ὁμολογῇ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ
“ἐληλυθῆναι, ἀντίχριστός ἐστι· καὶ ὅς ἐστι μὴ ὁμολογῇ
τὸ μαρτύριον ἑ σταυροῦ, ἐκ ἑ ἀθετοῦς ἐστι. Καὶ ὅς
ἐστι μεθοδεύει τὰ λόγια ἑ Κυρίου τοῦ πρὸς τὰς ἰδίας ὁπι-
θυμίας, καὶ λέγει μήτε ἀνάστασιν, μήτε κρίσιν (ἑ), ὥτως
ὡρτοτοκός ἐστι ἑ Σατανᾶ. Διὸς ἀπολιπόντες τὴν

1 Deest Et. 2 Ad commiserationem prout. 3 Omnes.
4 Aberrantia reducentes. Fortasse hic Græce τὰς ἀποπεπλανημένας
pro τὰς ἀποπεπλανημένας, nisi, quod hic ambiguum videtur, ὡρ-
ῶσθαι subintelligatur. 5 Et viduam, & pupillum, & paupe-

¹ Presbyteri ² *simplices* sint, in ³ *omnibus* misericordes, ⁴ *omnes ab errore convertentes*, omnes infirmos visitantes, ⁵ *viduas & pupillos & pauperes* non negligentes; sed semper "providentes ⁶ *bona* coram Deo & homini- Rom. 12. "bus." ⁷ *Abstinete vos* ab omni iracundia, ⁸ à ^{17.} *judicio injusto*: longe ab omni avaritia ⁹ *estote*: non cito ¹⁰ *consentiatis* adversus aliquem, ¹¹ *ne pravaricemini* in iudicio; scientes, quia ¹² *debitores* sumus peccati. Si ergo deprecamur Mat. 6. 12, Dominum, ut nobis dimittat; debemus e- ^{14.} *tiam nos dimittere*. Ante conspectum enim oculorum Domini ¹³ *sumus*; & "omnes o- Rom. 14. "portet astare ante tribunal Christi," & "u- ^{10.} *numquemque pro se rationem reddere.*" ² *Cor. 5.* ^{10.} Sic ergo serviamus ei cum timore, & omni reverentia; secundum quod ¹⁴ *evangelizave- runt nobis Apostoli Domini, & Prophetae an- nunciaverunt adventum Domini nostri Jesu Chri- sti*: zelantes bona; abstinentes à scandalis, & falsis fratribus, & qui in hypocrisim por- tant nomen Domini, qui aberrare faciunt inanes homines.

"Omnis" enim "qui non confitetur Jesum ¹ *Joh. 4.3.* "Christum in carne venisse; hic Antichri- "stus est:" & qui non confitetur martyrium crucis; ex diabolo est: & qui ¹⁵ *deviaverit* elo- quia Domini ad propria desideria, & dixerit neque resurrectionem, neque iudicium esse; hic primogenitus est Satanæ. Propter quod

rem. 6 bonum. 7 Abstinentes. 8 *Dust.* acceptione perso- narum. 9 Recedentes. 10 Credentes. 11 Non severi ni- mium. 12 *Dust* omnes. 13 *Dust* ac Dei. 14 Ipse præce- pit; & qui nobis Evangelium annunciarunt, Apostoli; qui- que Domini nostri adventum præsignificaverunt, Prophetæ. 15 Traduxerit.

ματαμότηθα τῷ πολλῷ, καὶ τὰς ψευδοδιδασκαλίας,
ὅτι ὁ ἔξ ἀρχῆς ἡμῖν ὡς δαδόντα λόγον ὅτι πρέ-
φωμεν, ἡφροντες πρὸς τὰς εὐχάς, καὶ περισκαρτε-
ρῶντες ὑπείαμε, δεικνύοντες ἀντίμνημοι ὅτι παντεπόπλιον
Θεὸν, “μὴ εἰσπνεγκῆν ἡμᾶς εἰς πνευματὸν,” κατὰ
εἶπεν ὁ Κύριος. “τὸ μὲν πνεῦμα ὡς ἡμεῖς, ἡ δὲ
“σὰρξ ἀδελφής.

Αἰσθλεύμενος οὖν περισκαρτερώμεν τῇ ἐλπίδι ἡ-
μῶν, καὶ τῷ ἀρεθῶνι τῇ δικαιοσύνης ἡμῶν, ὅς ἐστι Χρι-
στὸς Ἰησοῦς, “ὅς ἀνιλέγκει ἡμῶν τὰς ἀμαρτίας τῷ ἰδίῳ
“σώματι ὅτι τὸ ξύλον. ὅς ἀμαρτίαν ἔκ ἐποίησεν, ἔδδ
“ἀρεθὴν δόλος ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ.” ἀλλὰ δι’ ἡμᾶς,
ἵνα ζήσωμεν ἐν αὐτῷ, πάντα ὑπέμενε. Μιμηταὶ οὖν
γενώμεθα τῆς ὑπομοχθῆς αὐτοῦ, καὶ εἰς πάσῃς ἀφ’
ἡμῶν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, δοξάζομεν αὐτῷ. Τῷ οὖν ἡμῶν τῷ ὑπο-
μεν. γεμῶν ἐθηκε δι’ ἑαυτοῦ, καὶ ἡμεῖς τῷ τοῦ ὀπιτεύσαμεν.

Παραχαλῶ οὖν πάντας ὑμᾶς πειθαρχεῖν τῷ λό-
al. καὶ. γῶ τῇ δικαιοσύνης, καὶ ἀσκεῖν πᾶσαι ὑπομοναί, ἵνα
ἴδωτε κατ’ ὀφθαλμοῦς ὅς μόνον ἐν τοῖς μακαρίοις Ἰγνα-
πίῳ, καὶ Ζωσίμῳ καὶ Ρύφῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις τοῖς
ἐξ ὑμῶν, καὶ ἐν αὐτῷ Παύλῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς Απο-
στόλοις πεπεσμένοις, ὅτι ἔτσι πάντες ἐκ εἰς κενὸν ἐ-
δραμον. ἀλλ’ ἐν πίσει καὶ δικαιοσύνῃ, καὶ ὅτι εἰς τὸ ὀφει-
λόμενοι αὐτοῖς τόποι εἰς τὸν Κύριον, ὃ καὶ συνέ-
παθον. Οὐ γὰρ τῷ νῦν ἠγάπησαν αἰῶνα, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ
ἡμῶν ἀποθανόντα, καὶ δι’ ἡμᾶς ὑπὲρ ὅτι ἀναστάντα.

1 Vigilantes in orationibus, & perseverantes in jejuniis.
2 Deum. 3 Perseveremus in spe nostra, & pignore nostra.

Εὐγράψατο

This Epistle is written
after the death of
Ignatius of Antioch
in the year 110.

al. πει-
σμός.

relinquentes vanitatem multorum, & falsas doctrinas, ad illud quod traditum est nobis à principio verbum revertamur. ¹ *Sobrii sumus in orationibus,* jejunia tolerantes; & supplicationibus petentes omnium perspectorem ² *Dominum*, “ne nos inducat in tentationem;” secundum quod dixit Dominus; “Spiritus quidem promptus est, caro autem infirma.” 1 Pet. 4.7.
Mat. 6.13.
Mat. 26.
41.

Indeficienter ergo ³ *toleremus propter spem nostram* & pignus justitiæ, quod est Jesus Christus; “qui sustulit peccata nostra in corpore suo super lignum; qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus;” sed propter nos omnia sustinuit, ut vivamus in ipso. Imitatores ergo efficiamur tolerantiae ejus: & si passi fuerimus pro nomine ejus, glorificemus eum. Hoc enim nobis indicium posuit de seipso: & nos hoc credidimus.

Rogo igitur vos omnes ⁴ *insistere verbo justitiæ & patientia, quam & oculata fide vidistis:* non solum in beatissimis illis Ignatio & Zosimo & Rufo; sed & in aliis qui ex vobis sunt, & in ipso Paulo, & cæteris Apostolis: confidentes quia hi omnes non in vacuum cucurrerunt; sed in fide & justitia; & ⁵ *ad debitum sibi locum à Domino, cui & compassi sunt, abierunt:* quia non hoc sæculum dilexerunt; sed eum qui ⁶ *pro ipso & pro nobis mortuus est,* & ⁷ *à Deo resuscitatus.* Producuntur ista ab Eusebio, lib. III. hist. Ecclesiast. cap. 36.
al. cum Dom.

4 Ut obediat verbum justitiæ, & omnem patientiam exerceatis; quam oculis. 5 Quod in debito sibi loco sint apud Dominum, cum quo & passi sunt. 6 Red. 7 Desi ac propter nos.

*Desiderantur Græca quæ sequentibus respondeant,
præter pauca quæ servavit Eusebius.*

In his ergo state, & Domini exemplar
sequimini; firmi in fide & immutabiles, fra-
ternitatis amatores, diligentes invicem, in
veritate sociati, mansuetudinem alterutri
præstantes, nullum despicientes. Cum po-
testis benefacere, nolite differre: quia "elee-
Tob. 12. 9. "mosyna de morte liberat". Omnes vobis
1 Pet. 2. 12. invicem subjecti estote; "conversationem
al. confi- "vestram irreprehensibilem habentes in gen-
derantes. "tibus": ut ex bonis operibus vestris & vos
laudem accipiatis, & Dominus in vobis non
blasphemetur. Væ autem illi, per quem no-
men Domini blasphematur. Sobrietatem er-
go docete omnes: in qua & vos conversa-
mini.

Nimis contristatus sum pro *Valente*, qui
Presbyter factus est aliquando apud vos:
quod sic ignoret is locum, qui datus est ei.
Moneo itaque vos ut abstineatis ab avaritia,
& sitis casti, & veraces. Abstinete vos ab omni
malo. Qui autem in his non potest se guber-
nare, quomodo alii pronunciat hoc? Si quis
non abstinuerit se ab avaritia, ab idololatria
coinquinabitur; & tanquam inter gentes ju-
dicabitur. Qui autem ignorant iudicium Do-
mini? "An nescimus, quia sancti mundum
al. Quis
ignorat.
1 Cor. 6. 2. "judicabunt"? sicut *Paulus* docet. Ego au-
tem nihil tale sensi in vobis, vel audivi, in
quibus laboravit beatus *Paulus*; qui estis in

1 Per nos Cuselerius hic Smyrnenses; Usserius Polycarpum in-
prin-

principio Epistolæ ejus. De vobis etenim gloriatur in omnibus Ecclesiis, quæ Deum ^{Philip. 1:} solæ tunc cognoverant: nos autem nondum noveramus. Valde ergo, fratres, contristor pro illo & pro conjugē ejus: quibus det Dominus pænitentiam veram. Sobrii ergo ^{al. vestram;} estote & vos in hoc; & non sicut inimicos tales existimetis, sed sicut passibilia membra & errantia eos revocate; ut omnium vestrum corpus salvetis. Hoc enim agentes, vos ipsos ædificatis.

Confido enim vos bene exercitatos esse in sacris literis, & nihil vos latet; mihi autem non est concessum modo: ut his scripturis dictum est. "Iraſcimini, & nolite peccare". ^{Pſal. 4. 5:} Et, "Sol non occidat super iracundiam vestram". ^{Eph. 4. 26.} Beatus qui meminerit: quod ego ^{al. crediderit.} credo esse in vobis. Deus autem & Pater Domini nostri Jesu Christi, & ipse sempiternus Pontifex, Dei filius, Jesus Christus ædificet vos in fide & veritate, & in omni mansuetudine; & sine iracundia, & in patientia & longanimitate & tolerantia & castitate: & det vobis sortem & partem inter sanctos suos; & nobis vobiscum & omnibus qui sunt sub coelo, qui credituri sunt in Dominum nostrum Jesum Christum, & in ipsius Patrem, qui resuscitavit eum à mortuis. Pro omnibus sanctis orate. Orate etiam pro Regibus & Potestatibus & Principibus, atque pro persequentibus & odientibus vos, & pro inimicis crucis: ut fructus vester manifestus sit in omnibus; ut sitis in illo perfecti.

colligit. Idemque hinc ostendit eum admodum longævum fuisse, quippe non ante annum Domini CLXX. Martyrio coronatum.

Scripsistis

Itac serva-
uit Euf. in
loco citato.
al. ἡμῶν.
al. αὐτῶν.

Εγγράφατέ μοι καὶ ὑμεῖς καὶ Ἰγνάτιος, ἵνα εἰς τις
ἀπέρχεται εἰς Συρίαν, καὶ τὰ παρ' * ὑμῶν ἀποκομίση
χράμματα. * ὅταν ποιήσῃ, εἰς λάβω χαρὸν εὐθετον,
εἴπε ἐγὼ, εἴπε ὅτι πέμψω ἀποδοῦναι καὶ πρὸς ὑμῶν.
Τὰς ἐπιστολὰς Ἰγνατίου τὰς πεμφθείσας ἡμῖν καὶ
αὐτῷ, καὶ ἄλλας ὅσας εἶχομεν παρ' ἡμῖν, ἐπέμψαμεν
ὑμῖν, χαρῶς ἐντεύλασθε· αἵπνες καὶ σωτηρίας ἀγαθὰ εἰσι
τῇ ὀλιγοπλῇ ταύτῃ· ἔξ ὧν μεγάλη ὠφελιότης δύνη-
σθαι. Περιέχουσι γὰρ πίστιν, καὶ ἐπιμονὴν, καὶ πάθος
οἰκοδομικὸν τὸ εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν ἀνήκον.

*It appears that this is part of another Epistle
for here Ignatius is living v. p. 12.*

Scripsistis mihi & vos & Ignatius, ut si quis
1 *vadit ad Syriam, deferat literas meas, quas*
fecero ad vos; si habuerimus tempus oppor-
tunum, sive ego, seu legatus quem misero pro
 vobis. Epistolas sane Ignatii, quæ trans-
 missæ sunt vobis ab eo, & alias quantascun- *al. nobis;*
 que apud nos habuimus, transmisimus vobis,
 secundum quod mandastis: quæ sunt sub-
 jectæ huic Epistolæ: ex quibus magnus vo-
 bis *2* *erit* profectus. Continent enim fidem,
 patientiam, & omnem ædificationem ad Do-
 minum nostrum pertinentem.

3 Et de ipso Ignatio, & de *4* *his qui cum eo* *al. ipsis;*
 sunt, quod certius agnoveritis, significate.

Hæc vobis scripsi per Crescentem, quem in
 præsentî commendavi vobis, & nunc com-
 mendo. Conversatus est enim nobiscum in-
 culpabiliter: credo quia & vobiscum simili-
 ter. Sororem autem ejus habebitis commen-
 datam, cum venerit ad vos. Incolumes estote
 in Domino Jesu Christo in gratia cum omni-
 bus vestris. Amen.

1 In Syriam proficisceretur, vestras eo literas deferret, quod
 perficiam, ubi tempus opportunum nactus fuero. *2* Poterit esse.

3 Hæc verba absunt in Ed. Halloix. eorum tamen meminit Photius
 in Bib. sua.

**E Codice Mediceo in gratiam
Ill^{mi}. Domini ac Clarissimi, Doctissi-
mique Viri Henrici Newton Sere-
nissimæ ac Potentissimæ Annæ M.
Britanniæ Reginae ad Regiam Celsi-
tudinem Serenissimi Cosmi III. M.
Etruriæ Ducis Ablegati : exacte fi-
deliterque descripsit Antonius Maria
Salvinus in Florentino Lyceo Publi-
cus Græcarum literarum Professor
A. S. MD. LXXXVII. Mense Januario
ab Incarnatione. Florentiæ.**

Α. τοῦ ἁγίου ἰγνατίου ἐπιστολῶν κυριλλίου.

Ἰγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος ἐκκλησία σου πρὸς καὶ τοῦ
 Voff. ἐλπί- ἡγαπημένου σου καὶ ἡλεημένη ἐν παντὶ χαρίσματι.
 μίνη.

πεπληρωμένη ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ ἀνυστερήτῳ. οὕσι
 Voff. θεο- παντὸς χαρίσματις ἐνταυροῦ ἁγίου καὶ ἀποφόρῳ τῇ
 πειρασμένη. οὕσι ἐν σμύρνῃ τῆς ἀσίας. ἐν ἀμώμῳ πνι καὶ λόγῳ
 σου πλεῖστα χαίρειν.

Voff. δεξι- Δοξάζων ἐν καὶ σου οὕτως ἡμᾶς σοφίσαντα.
 ζω. ἐν ὑ- ἐνόησα γὰρ ὑμᾶς κατηρητισμένους ἐν ἀκινήτῳ πίστει
 μίνη.

1. σαρκί. π. ὡς καὶ κατηρητισμένους ἐν τῷ σου τοῦ καὶ σου σαρκί

Voff. ἰδρυ- τὸ καὶ πνι. καὶ ἡδρασμένους ἐν ἀγάπῃ ἐν τῷ αἵματι
 σμίνης.

καὶ. πεπληροφορημένους εἰς τὸν καὶ ἡμῶν ἀληθῶς
 οἶντα ἐκ γένους ἀδελφὰ κατὰ σάρκα. οὐ καὶ

In Theod. θέλημα καὶ δύναμις σου. γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρ-
 θεότητος. & θένου. βεβαπισμένον ὑπὸ ἰωάννου, ἵνα πληρωθῇ πᾶ-
 Deest θῆ.

σα διχομοσίῃ ὑπὸ αὐτοῦ. ἀληθῶς ἐπὶ ποντίου πιλά-
 του καὶ ἡρώδου τετράρχου κατηρητισμένον ὑπὸ ἡμῶν ἐν

Voff. θεο- σαρκί. ἀφ' οὗ καρποῦ ἡμεῖς ἀπὸ τοῦ θεομακαρίτου

μακαρίων. αὐτοῦ πάθους. ἵνα ἄρῃ σύσσημον εἰς τοὺς αἰῶνας

Salv. ἰσ. διὰ τῆς ἀναστάσεως εἰς τοὺς ἁγίους καὶ πιστοὺς αὐτοῦ.

θεομακα- ἐῖς.
 Voff. bis ἐν τε ἐν ἰουδαίοις. ἐν τε ἐν ἔθνεσιν. ἐν ἐνὶ σώματι
 εἶτι ἰγ. τῆς ἐκκλησίας αὐτοῦ.

Ταῦτα γὰρ πάντα ἔπαθεν δι' ἡμᾶς. ἵνα σωθῶμεν.
 καὶ ἀληθῶς ἔπαθεν. ὡς καὶ ἀληθῶς ἀνέστη ἐαυτόν.

1 Non Deifer. quippe Sancti omnes sunt Deiferi, quod in iis Deus
 habitat. nomen vero hoc Ignatio peculiare, ad quod Ipse alludit p. 24.
 1. 7. Insuper quidam hinc fabulantur de infante quem Christus tra-

ούχ

I. *Ignatii Epistola ad Smyrnæos.*

Ignatius, qui & ¹ Theophorus, Ecclesiæ Dei Patris & dilecti Jesu Christi, ² *habenti propitiationem* in omni charismate, impletæ in fide & charitate, ³ *indeficiente existenti omni charismate*, ⁴ Deo-decentissimæ & sanctiferæ, existenti in Smyrnâ Asiæ; in incoquinato spiritu & verbo Dei, plurimum gaudere.

Glorifico Jesum Christum Deum, qui vos sapientes fecit. Intellexi enim vos perfectos in immobili fide (quemadmodum clavifixos in cruce Domini nostri Jesu Christi, & carne & spiritu) & firmatos in charitate, in sanguine Christi: certificados in Dominum nostrum ⁵ *Jesum Christum*, vere existentem de genere David secundum carnem, filium Dei secundum voluntatem & potentiam Dei ⁶ genitum vere ex Virgine, baptizatum à Johanne, “ut impleatur omnis justitia ab ipso,”
Theod. dial. 1.
 vere sub Pontio Pilato & Herode Tetrarchâ clavifixum pro nobis in carne, à cujus fructu nos à divine beatissimâ ipsius passione; ut
Marc. 2. 15.
 * levet signum in secula, per resurrectionem,
Vide If. 5. 26. & 49. 22.
 in sanctos & fideles ipsius, & in Judæis & in Gentibus, in uno corpore Ecclesiæ ipsius.

Hæc enim omnia passus est pro nobis, ut salvemur. Et vere passus est, ut & vere resuscitavit seipsum. Non, quemadmodum

chiis suis sustulit, ideoque retrahito accentu legunt *Ἰησοῦς*. 2 Misericordiam consecutæ. 3 Nullum non donum consecutæ, male interpungitur in Græco. 4 Red. 5 Red. 6 Male hic in Græco post *div* punctum, quod etiam neglexit Vossius.

ἰσ. πρ. οὐχ ὥσπερ ἄπεισι τιγες λέγουσι τὸ δοκεῖν αὐτὸν πε-
 ἰσ. πρ. ποιῆναί αὐτοὶ τὸ δοκεῖν ὄντες. καὶ χαρῶς φρονοῦσι καὶ
 συμβήσεται αὐτοῖς οὗσιν ἀσωμάτοις καὶ δαμιονικοῖς.

Εγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν
 οἶδα καὶ πιστεύω ὄντα. καὶ ὅτε πρὸς τοὺς πρὸ πέ-
 τρον ἦλθεν ἔφη αὐτοῖς. λάβετε ψιλαφήσατέ με καὶ
 ἴδετε. ὅτι οὐκ ἐμὶ δαμιόνοιον ἀσώματον. καὶ εὐθὺς αὐτοῦ

Voß. κρα- ἡψατο καὶ ὀπίστευσαν κραθέντες τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ
 τηθέντες.

I. ἡρε... τῷ πνι. διὰ τοῦτο καὶ θανάτου χατεφρόνησαν. ἡρέ-
 θησαν δὲ ὑπὲρ θανάτου. μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν σιω-
 φαγεν αὐτοῖς καὶ σινέπειν ὡς σαρκικός. καὶ περ πνικῶς

Voß. ἐνω- ἠνωμένος τῷ πνι.
 μιν.

Ταῦτα δὲ παραγῶ ὑμῖν ἀγαπητοί. εἰδὼς. ὅτι καὶ
 ὑμεῖς οὕτως ἔχετε. θεωροῦλάσω δὲ ὑμᾶς ἀπὸ τῶν
 θηρίων τῶν ἀνθρωπομορφῶν. οὓς οὐ μόνον δεῖ ὑμᾶς μὴ
 παραδέχεσθαι. ἀλλ' ἐι δυνατόν ἐστιν μηδὲ σιναυταῖν.
 μόνον δὲ θεωρεῦχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν. εἰάν πῶς με-
 νοήσωσιν. ὅπερ δύσκολον. τούτου δὲ ἔχει ἔξουσίαν ἰσ

Theod. πρ. χσ τὸ ἀληθινὸν ἡμῶν ζῆν. ἐ γὰρ * τὸ δοκεῖν ταῦτα

Voß. ἐμ- ἐπαράχθη ὑπὸ τοῦ χυ ἡμῶν. τί δὲ καὶ ἑαυτὸν ἐκδο-
 ατίν. τὸν δέδωκα τῷ θανάτῳ. πρὸς πῦρ. πρὸς μάχα-

I. πρ. ραν. πρὸς θηρία. ἀλλ' ἐγγὺς μαχάρας. ἐγγὺς θυ.
 μεταξὺ θηρίων. μεταξὺ θυ. μόνον ἐν τῷ ὀνόματι
 ιυ χυ εἰς τὸ συμπαθεῖν αὐτῷ. πάντα ὑπομένω αὐ-
 τοῦ με ἐνδυναμοῦντος. τοῦ τελείου αὐτοῦ γινομένου.

I Novi. Noster male legit eides, neque enim Ignatius hic agit de
 visus sensu, ut ait Grotius, in Matt. 18. 27. Sed de fide aliorum

ΟΝΤΙΝΕΣ

infideles quidam dicunt, * secundum videri *Hoc dixit Menander Ignatii evo Amiochie.*
 ipsum passum esse, ipsi secundum videri ex-
 istentes: & quemadmodum sapiunt, & accidet
 ipsis existentibus incorporeis & dæmoniacis.

Ego enim & post resurrectionem in carne
 ipsum ¹ vidi, & credo existentem. Et quando
 ad eos qui circa Petrum venit, ait ipsis: Ap-
 prehendite, palpate me, & videte, quoniam
 non sum dæmonium incorporeum. Et con-
 festim ipsum tetigerunt, & crediderunt, con-
 victi, carni ipsius & spiritui. Propter hoc
 & mortem contempserunt; inventi autem
 sunt super mortem. Post resurrectionem *Theod. dial. 2.*
 autem comedit cum eis & bibit, ut carnalis;
 quamvis spiritualiter unitus Patri.

Hæc autem monefacio vobis, dilecti, sciens
 quoniam & vos sic habetis. Præmunio au- *Cont. Ap. 2. 21.*
 tem vos à bestiis anthropomorphis: quos
 non solum oportet vos non recipere, sed,
 si possibile, neque eis obviare; solum autem
 orare pro ipsis, si quo modo poeniteant,
 quod difficile. Hujus autem habet potesta- *Theod. dial. 1.*
 tem Jesus Christus, verum nostrum vivere.
 Si autem secundum videri hæc operata sunt
 à Domino nostro: ² ergo & ego secundum vi-
 deri ligor. Quid autem & meipsum traditum
 dedi morti, ad ignem, ad gladium, ad be-
 stias? Sed prope gladium, prope Deum: in-
 ter medium bestiarum, inter medium Dei.
 Solum in nomine Jesu Christi, ad compati
 ipsi, omnia sustinebo: ipso me fortificante,
 qui perfectus homo factus est.

*testimonio confirmata, eumque Christum nunquam aspexisse diserte as-
 serit Chrysostomus. Tom. 5. ed. Savil. p. 503. 2 Red. sed apud Theod.
 legitur: ὡς τὸ δὲ δυνάμει διδύμου.*

Voss. ὡς π-
185.

1. 85.

Theod. ὡς
πικροφόρον.

Voss. ἰδδξ.

Voss. μηδ.

1. μηδξ.
δ' ἐπικουῶτα.

Voss. π-
τύσσουσιν.

1. 86.

Οἱ πῖνες ἀγροῦντες ἀριουῦνται· μᾶλλον δὲ ἠρνήθη-
σιν ὑπὲρ αὐτοῦ. οἷτις συνήγοροι τοῦ θανάτου μᾶλ-
λον ἢ τῆς ἀληθείας. οὓς οὐκ ἐπείσταν εἰ περὶ φηταί.
οὐδὲ ὁ νόμος μωσέως. ἀλλ' οὐδὲ μέχρι νῦν τὸ εὐαγ-
γέλιον. οὐδὲ τὰ ἡμέτερα τῶν κατ' ἀνδρα παθῆ-
ματα. καὶ γὰρ θεὸς ἡμῶν τὸ αὐτὸ φρονεῖ. τί γάρ
με ὀφελεῖ τις εἰ ἐμὲ ἐπαγνεί. τὸν δὲ κ' ἔμῳ βλα-
σφημεῖ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκιφόρον. ὃ δὲ τοῦτο

μηδὲ λέγων. τελείως αὐτὸν ἀπῆρνηται. ὡς νεκροφόρος.
ταὶ δὲ ὀνόματα αὐτῶν ὄντα ἄπιστα. οὐκ ἔδοξέν μοι ἐγ-
γρᾶν. ἀλλὰ μὴ δὲ γένοιτό μοι αὐτῶν μνημονεύειν
μέχρις οὗ μετανοήσωσιν εἰς τὸ πάθος. ὃ ἐστὶν ἡμῶν
ἐκτάσις.

Μηδὲς πλανιάστω. καὶ τὰ ἐπικουῶτα καὶ ἡ δόξα
τῶν ἀγγέλων. καὶ οἱ ἄρχοντες ὁρατοὶ τε καὶ ἀόρατοι.
εἰ μὴ πεπνύσμεν εἰς τὸ αἷμα χυ. κακείνους κρίσει
ἐστίν. ὁ χαρὼν χαρεῖται. τόπος μηδένα φυσιοῦται. τὸ γὰρ
ὅλον ἐστὶν πίστις. καὶ ἀγάπη. ὧν οὐδὲν περὶ κερταί.
καταμάθετε δὲ τοὺς ἐπιδοξοῦντας εἰς τὴν χάριν τοῦ
χυ τὴν εἰς ἡμᾶς ἐλθοῦσαν. πῶς ἐναυτοὶ εἰσὶν τῇ
γνώμῃ τοῦ θυ. θεὸς ἀγάπης ὃ μέλει αὐτοῖς. καὶ περὶ
χίρας. καὶ θεὸς ὀρφανοῦ. καὶ θεὸς θλιβομένου. καὶ θεὸς δε-
δεμένου καὶ λελυμένου. καὶ θεὸς πτωχῶν καὶ διψῶντος.

Εὐχαριστία καὶ περὶ τοῦτο ἀπέχοντα. διὰ τοῦτο
ὁμολογεῖν τὴν εὐχαριστίαν σαρχαῖον τοῦ σπὸς ἡμῶν τοῦ
χυ. τὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν παθοῦσαν. ἣν τῇ

I. Ignatius sensu Christiano, quo & græca vox pro mortuo, quippe

χρη-

Quem quidam ignorantes, abnegant; magis autem abnegati sunt ab ipso: existentes concionatores mortis, magis quam veritatis. Quos non persuaserunt Prophetiæ, neque lex Moyſi; ſed neque uſque nunc Evangelium, neque noſtræ eorum qui ſecundum vi-
Theod. ib.
 rum paſſiones. Etenim de nobis idem ſapiunt. Quid enim juvat me quis, ſi me laudat, Dominum autem meum blaſphemat; non confitens ipſum carniferum? Qui autem hoc non dicit, ipſum perfecte abnegavit; exiſtens ¹ mortifer. Nomina autem ipſorum, exiſtentia infidelia, non viſum eſt mihi inſcribere: ſed neque fiat mihi ipſorum recordari, uſque quò poeniteant in * paſſionem, quæ eſt
al. patient qui.
 noſtra reſurrectio.

Nullus erret. Et ſupercoeleſtia, & gloria Angelorum, & Principes viſibiles & inviſibiles, ſi non credant in ſanguinem Chriſti; & illis iudicium eſt. Qui capit, capiat: ² *Qualiter nullus inſletur.* Totum enim eſt fides & charitas: quibus nihil præpoſitum eſt. Conſiderate autem aliter opinantes gratiam Jeſu Chriſti, eam quæ in vos venit; qualiter contrariæ ſunt ſententiæ Dei. De Charitate non eſt cura ipſis, non de vidua, non de orphano, non de tribulato, non de ligato vel ſoluto, non de eſuriante vel ſitiente.

Ab Euchariſtia & oratione recedunt; propter non confiteri Euchariſtiam carnem eſſe Salvatoris noſtri Jeſu Chriſti pro peccatis noſtris paſſam, quam benignitate Pater reſuſci-

impii, etiam dum vivunt, dicuntur eſſe mortui. 2 Locus neminem inſlet. Noſter forte pro vobis legis et pro vobis.

Voss. λ' α' -
 θήσκουσιν.
 χρηστότητι ὁ πῆρ ἤρπεν. οἱ οὖν ἀνπλήροντες. τῇ δαρεᾷ
 τοῦ θ' υ. συζητουῦντες ὑποθήσκουσιν. σιωέφερον δὲ αὐ-
 τοῖς ἀγαπᾶν. ἵνα καὶ ἀναστῶσιν. ὡρέπον οὖν ἐστὶν ἀπέ-
 χεσθαι τῶν τοιούτων. καὶ μήτε κατ' ἰδίαν περὶ αὐτῶν
 λαλεῖν. μήτε κοινῇ. ὡρεστέχεν δὲ τοῖς ὡρεσθήτασ.
 ἐξαρέτως δὲ τῷ εὐαγγελίῳ. εἰ ὡ τὸ πάθος ἡμῖν δε-
 δόλωται. καὶ ἡ ἀνάστασις τετελειώσεται. τοὺς δὲ με-
 ρισμοὺς φεύγετε ὡς ἀρχὴν κακῶν.

*Episcopi a presby-
 teris different.*

Πάντες τῷ ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε. ὡς ἰσ χ σ τῷ
 πρί. καὶ τῷ ὡρεσβυερίῳ ὡς τοῖς ἀποστόλοις. τοὺς
 I. μηδείς. δὲ διακόνους ἐντρέπεσθε ὡς θ' υ ἐν ὄλλῳ. μηδείς
 Voss. πρῶ-
 σίτω.
 χερίσ τοῦ ἐπισκόπου τι ὡρεσθήτω τῶν ἀνηκόντων εἰς
 τὴν ἐκκλησίαν. ἐκείνη βεβαία εὐχαριστία ἡγείσθω ἡ
 ὑπὸ τὸν ἐπίσκοπον οὔσα. ἡ ὡ ἀν' αὐτὸς ἐπιτρέψῃ.
 ὅπου ἀν' φανῇ ὁ ἐπίσκοπος. ἐκεῖ τὸ πλῆθος ἔστω. ὡσπερ
 ὅπου ἀν' ἡ χ σ ἰ σ. ἐκεῖ ἡ καθολικὴ ἐκκλησία. οὐκ
 ἐξόν ἐστιν χερίσ τοῦ ἐπισκόπου οὔτε βαπτίζειν. οὔτε ἀ-
 γάπην ποιεῖν. ἀλλ' ὁ ἀν' ἐκεῖνος δοκιμάσῃ. τοῦτο καὶ
 τῷ θ' ω εὐάρεστον. ἵν' ἀσφαλὲς ἡ καὶ βέβαιον. πᾶν ὁ

Voss. πρῶ-
 σίτω.
 ὡρεσθήτω.

Ευλογόν ἐστιν λοιπὸν ἀνανῆψαι. καὶ ὡς ἐπὶ κα-
 ρὸν ἔχομεν εἰς θ' ν μετάνοεῖν. χαλῶς ἔχει θ' ν καὶ
 ἐπίσκοπον εἰδέναι. ὁ πμῶν ἐπίσκοπον ὑπὸ θ' υ πέπιμ-
 νται. ὁ λάθρα ἐπισκόπου τι ὡρεσθῶν. τῷ διαβόλῳ
 λατρεύει. πάντα οὖν ὑμῖν ἐν χερίτι περιστεύεται. ἀξιοί
 γὰρ ἐστέ. κατὰ πάντα με ἀνεπάυσαι. καὶ ὑμᾶς ἰ σ χ σ.

1 Græci vocant Eucharistiam Dora & in Latino dicitur donum.
 Glossa vetus. Deleatur punctum post ἀνπλήροντες. 2 Forte Agapen
 ἀπονίττα

tavit. Contradicentes ergo huic¹ dono Dei, perscrutantes moriuntur. Conferens autem esset ipsis² diligere, ut resurgant. Decens est recedere à talibus, & neque seorsum^{*} de *al. cum.* ipsis loqui, neque communiter: attendere autem Prophetis, præcipue vero Evangelio, in quo passio nobis ostensa est, & resurrectio perfecta est. Partitiones autem fugite, ut principium malorum.

Omnes Episcopum sequimini, ut Jesus *Damasc. 2.* Christus Patrem; & Presbyterium, ut Apo- *Parall. 25.* stolos: Diaconos autem revereamini, ut Dei *Const. Ap. 2. 28.* mandatum. Nullus sine Episcopo aliquid operetur eorum quæ conveniunt in Ecclesiam. Illa firma gratiarum actio reputetur, quæ sub³ ipso est, vel⁴ *quam utique* ipse concesserit. Ubi utique apparet Episcopus, il- *Antioch. Sermon. 124.* lic multitudo sit: quemadmodum utique ubi est Christus Jesus, illic Catholica Ecclesia. Non licitum est sine Episcopo neque baptizare, neque agapen facere: sed quod utique ille probaverit, hoc est Deo beneplacitum; ut stabile sit & firmum omne quod agitur.

Rationabile est de cætero evigilare, & cum adhuc tempus habemus, in Deum poenitere⁵. Honorans Episcopum, à Deo ho- *Antioch. & Damasc. ibid.* noratus est: qui occultans ab Episcopo aliquid operatur, Diabolo præstat obsequium. Omnia igitur vobis in gratia superabundent: digni enim estis. Secundum enim omnia me quiescere fecistis: & vos Jesus Christus.

celebrare. ³ Episcopo. ⁴ Cui. ⁵ *Deest hic,* Bene habet Deum & Episcopum respicere.

1. ἀγα-- ἀπόντα με καὶ παρόντα ἡγάπησατε. ἀμοίβει ὑμῖν ὁ
 Salv. ἴσ. δὲ ὃν πάντα ὑπομένοισις, αὐτοῦ τέυξεσθε.
 ἀμοίβοι.
 Voss. ἀ-- Φίλωνά καὶ ῥέων ἀγαρόπουον οἱ ἐπιπολούθησάν μοι
 Voss. ῥίον εἰς λόγον ἑν. χαλῶς ἐποίησατε ὑποδεξάμενοι ὡς δια-
 καὶ Ἀγα-- κόνουσ $\chi \psi \theta \psi$. οἱ καὶ εὐχαριστοῦσιν τῷ $\kappa \omega$ ὑπὲρ ἡμῶν.
 Salv. ἴσ. ὅτι αὐτοὺς ἀνεπάυσαιτε κατὰ πάντα τρόπον. οὐδὲν ὑ-
 ὑμῶν.
 1. πικ. μῖν οὐ μὴ ἀπολεῖται. ἀντί-ψυχον ὑμῶν τὸ πᾶν μου. καὶ
 τὰ δεσμά μου. ἀ ὅυχ ὑπερηφανήσατε οὐδὲ ἐπαυχύν-
 1. πίστις. θητε. οὐδὲ ὑμᾶς ἐπαυχωθήσεται ἡ τελεία πίστις
 ἰσ $\chi \sigma$.

Ἡ προσευχὴ ὑμῶν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν
 τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. ὅθεν δεδεμένος θεοπρο-
 1. ἀν. περάτοις δεσμοῖς πάντας ἀσπάζομαι. οὐκ ὦν ἄξιός
 1. ὦν. ἐκεῖθεν εἶναι ἔχων αὐτῶν ὦν κατὰ θέλημα δὲ κα-
 Salv. ἴσ. τηξιώθην οὐκ ἐκ συνειδότας. ἀλλ' ἐκ χάριτος τοῦ $\theta \psi$,
 συνειδότης. ἦν εὐχαριστῶν μοι δοθῆναι. ἵνα ἐν τῇ προσευχῇ
 ὑμῶν $\theta \psi$ ἐπιτύχω. ἵνα οὖν τέλειον ὑμῶν γένηται τὸ
 Voss. ἐ. ἐπὶ ἔργον. ἐπὶ γῆσι καὶ ἐν οὐρανῷ. πρέπει εἰς τιμὴν $\theta \psi$ χρι-
 al. θεοπρο- σκευῆσθαι τὴν ἐκκλησίαν ὑμῶν θεοπροσδύτην εἰς τὸ
 πιστεύειν. γενόμενον ἕως συρίας συχαρῆναι αὐτοῖς. ὅτι εἰρηνεύου-
 σιν. καὶ ἀπέλαβον τὸ ἴδιον μέγεθος. καὶ ἀπεκατε-
 σταθῆναι αὐτοῖς τὸ ἴδιον σωματεῖον. ἐφάνη μοι οὖν ἄξιον
 πρᾶγμα πέμψαι πᾶσι τῶν ὑμετέρων μετ' ἐπιστολῆς ἵνα
 συνδεδάσθω τὴν κατὰ $\theta \psi$ αὐτοῖς γενομένην εὐδίαν
 Salv. ἴσ. καὶ ὅτι λιμένος ἦδη ἐτύγγανεν τῇ προσευχῇ ὑμῶν.
 ἐτύγγανον.

1 Remm Agathopodem. Bene probat Vossius unum eundemque
 hominem hic designari ex Epist. ad Philadel. ἀγαρόπουον ἀν-
 θρι ἐκ ἐκτα. 2 Vice animarum vestrarum. Loquitur hic tan-

Τέλειοι

Absentem me & præsentem dilexistis: retribuat vobis Deus; propter quem omnia sustinentes, ipsum adipiscemini.

Philonem & ¹ *Reum & Agathopum*, qui secuti sunt me in verbum Dei, bene fecistis suscipientes ut ministros Dei Christi: qui & gratias agunt Domino pro vobis; quoniam ipsos quiescere fecistis secundum omnem modum. Nihil vobis utique deperibit. ² *Con-*
formis animæ vestræ spiritus meus, & vincula mea quæ non despexistis neque erubuitis: neque vos erubescet perfecta fides Jesus Christus.

Oratio vestra pervenit ad Ecclesiam quæ est in Antiochia Syriæ, unde ligatus Deo decentissimis vinculis omnes saluto, non existens dignus inde esse, extremus ipsorum existens: secundum voluntatem autem ³ *Dei* dignus factus sum, non ex conscientia, sed ex gratia Dei; quam oro perfectam mihi dari, ut in oratione vestra Deo potiar. Ut igitur perfectum vestri fiat opus & in terra & in coelo; decet, ad honorem Dei, ordinare Ecclesiam vestram Deo venerabilem, ⁴ *in factum usque Syriam, congaudere* ipsis, quoniam pacem habent, & acceperunt propriam magnitudinem, & restitutum est ipsis proprium corpusculum. Visum est mihi igitur Deo digna res, mittere aliquem vestrorum cum epistola: ut conglorificent eam quæ se-
cundum Deum ipsis factam tranquillitatem; ^{f. conglorificet.} & quoniam portu jam potita est, oratione

quam martyr vitam suam eorum loco posuit, ideoque addit, & me
δομοι μν. Pearl. 3 Male deest in Græco Sū. 4 Qui eat ad
Syriam ad congratulandum.

vestra.

Τέλειοι ὄντες τέλεια καὶ φρονεῖτε. θέλουσιν γὰρ ὑμῶν
εὐπράσσειν. Ὡς ἔτοιμος εἰς τὸ παραχεῖν.

Salv. ἴσ.
ἡρώδης.

Ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν
πρωάδῃ. ὅθεν καὶ ἡράψω ὑμῶν διὰ βύρρου ὃν ἀπετείλατε
μετ' ἐμοῦ ἅμα ἐφισίοις τοῖς ἀδελφοῖς ὑμῶν. ὅς κα-
τὰ πάντα με ἀνέπαυσεν. καὶ ὅφελον πάντες αὐτὸν ἐμι-
μουῦτο. ὅντα ἐξεμπλάριον Ὡ διακονίας. ἀμείψασθαι
αὐτὸν ἡ χάρις κατὰ πάντα. ἀσπάζομαι τὸν ἀξιόθεον
ἐπίσκοπον καὶ θεοπρεπέστατον πρεσβυτέριον. τοὺς σι-
δούλους μου διακόνους. καὶ τοὺς κατ' ἀνδρα καὶ κοινῇ
πάντας ἐν ὀνόματι Ἰϋ χυ καὶ τῇ σαρκὶ αὐτοῦ καὶ τῷ
αἵματι. πάθει τε καὶ ἀναστασει σαρκικῇ τε καὶ πνικῇ. ἐν
ὀνόματι ἐν ἐνότητι Ὡ καὶ ὑμῶν χάρις ὑμῶν ἔλεος.
εἰρήνη. ὑπομονὴ διὰ παντός.

Salv. ἴσ.
πρὸς οὐτή-
ειον.

Ἀσπάζομαι τοὺς οἴκους τῶν ἀδελφῶν μου σι-
δουῶν καὶ τέκνοις. καὶ τὰς παρθένους * τὰς λεγομένας

al. ἐ παῖς.
Sed male,
quippe Vir-
gines olim
viduis ac-
censebatur
l. ἄν.

χήρας. ἔρρωσθέ μοι ἐν δυνάμει πνός. ἀσπάζεσθαι ὑμᾶς
φίλων σι-δουῶν ἐμοὶ * ὦν. ἀσπάζομαι τὸν οἶκον ταουῖας. ἦν
ἔυχουσι εἰδῶσθαι πίττει καὶ ἀγάπη σαρκικῇ τε καὶ πνικῇ.
ἀσπάζομαι ἄλκην τὸ ποθητόν μου ὄνομα καὶ δάφνιον τὸν
ἀσύγκριτον καὶ ἔντενον. καὶ πάντα κατ' ὄνομα. ἔρ-
ρωσθε ἐν χάριτι Ὡ.

1 Una cum. 2 Red. 3 Deest in nomine, ac cum processio-

vestra. Perfecti existentes, perfecta & sapite. Damasc. Parall. 1.9.
 Volentibus enim vobis bene facere, Deus paratus est adtribuere.

Salutat vos charitas fratrum qui in Troade. Unde & scribo vobis, per Burrum, quem misistis mecum ¹ *simul* Ephesiis fratribus vestris: qui secundum omnia me quiescere fecit. Et utinam omnes ipsum imitentur; existentem exemplarium Dei ministerii. Remuneret ipsum gratia secundum omnia. Saluto deo dignum Episcopum, & Deo decens Presbyterium, ² & conservos meos Diaconos; & singillatim & communiter omnes, in nomine Jesu Christi, & carne ipsius, & sanguine, & passione, & resurrectione, carnali & spirituali ³, in unitate Dei & vestri. Gratia vobis, ⁴ & misericordia, & pax, & sustinentia semper.

Saluto domos fratrum meorum, cum uxoribus & filiis; & virgines ^{*} vocatas viduas. Salutat hic Smyrnensis Ecclesie Diaconissas
 Valete mihi in virtute ¹ *Patris*. Salutat vos Philon, mecum existens. Saluto domum Thaviæ; quam oro firmari fide & charitate carnali & spirituali. Saluto Alken desideratum mihi nomen, & Daphnum incomparabilem, & Eutecnum, & omnes secundum nomen. Valete in gratia Dei.

vix in divitiarum inopiam, non est, cur hic recineatur in divitiarum.
⁴ *Et sic ter Redundat &c.* ⁵ *Spiritus.*

Β. ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ἀπὸ Τρωάδος πρὸς
πολὺ Κάρπον Ἰγνάντιον.

Salv. ἴσ. ἐπισκοπη-
ρδῶ. Ἰγνάτιος ὁ καὶ Θεοφόρος πολυχάρπης ἐπισκόπος ἐκ-
κλήσιας σμυρναίων. μᾶλλον ἐπισκοπημένῳ ὑπὸ Θεοῦ
πρὸς καὶ κυρίου χυ. πλεῖστα χαίρειν.

Αποδεχόμενός σου τὴν ἐν Θεῷ γνώμην ἡδρασμένην
ὡς ἐπὶ πέτραν ἀκίνητον. ὑπερδοξάζω καταξιώθεις
τοῦ προσώπου σου τοῦ ἀμώμου οὗ ὀνάμην ἐν Θεῷ.
Παρακαλῶ σε ἐν χάριτι ἢ ἐνδέδυσαι. τρωσθῆναι τῷ
δρόμῳ σου. καὶ πάντα παρακαλεῖν ἵνα σώζωνται. ἐκ-
δύκει σου τὸν τόπον ἐν πάσῃ ἐπιμελείᾳ σαρκικῇ τε
καὶ πνικῇ. τῆς εἰσόδου φρόντιζε ἥς οὐδὲν ἄμεινον. πάν-
τας βάσταζε ὡς καὶ σε ὁ Χρ. πάντων ἀνέχου ἐν ἀγά-
πῃ ὡς περ καὶ ποιεῖς. προσευχαῖς θόλαζε ἀδιαλείπεις.

Ἰακώβιμον αἰτοῦ σιῶσιν πλείονα ἥς ἔχεις. ζηγῶρε ἀκοιμήτων

al. ἐμ-
θιαν. πᾶς κεκτημένος. τοῖς καὶ ἄνδρα κατὰ *βοήθειαν Θεοῦ
λάλει. πάντων τὰς νόστους βάσταζε ὡς τέλειος ἀθλη-

Salv. ἴσ. πλείων. τῆς. ὅπου πλεῖον κόπος πολὺ κέρδος.

Καλοὺς μαθητὰς εἰς φιλήσας χάρις σοι οὐκ ἐστίν.
μᾶλλον τοὺς λοιμοτέρους ἐν πραότητι ὑπότασσε. οὐ

1. αὐτῇ. πᾶν τραῦμα τῇ αὐτῇ ἐμπλάσσω θεραπεύειαι. τοὺς

2. Voss. ἰμ-
βρυχαῖς. παροξυσμοὺς ἐν βροχῇς παῦε. φρόνιμος γίνου ὡς ὄφρα

al. σοι. ἐν ἅπασιν. καὶ ἀκέραιος ὡς ἡ περιτερά. διὰ τοῦτο σαρ-

κικὸς εἶ καὶ πνικος. ἵνα τὰ φαινόμενά σου εἰς τρώ-

σωποι κολακεύσῃ. τὰ δὲ ἀόρατα αἶτει. ἵνα σοι φανε-

1 Smyrnaeis à Troade ad Polycarpum Ignatius. Σμυρναίοις
ἀπὸ Τρωάδος πρὸς Ἰγνάντιον. 2 Red. 3 Adjuto-
ρωσῇ

II. *Epistola ad Polycarpum.*

Ignatius, qui & Theophorus, Polycarpo Episcopo Ecclesiæ Smyrnæorum, magis autem visitato à Deo Patre & Jesu Christo, plurimum gaudere.

Acceptans tuam in Deo sententiam, firmatam ut supra petram immobilem; superglorifico, dignificatus tua facie immaculata: qua fruar in Deo. Deprecor te in ² *Dei* gratia, qua indutus es, apponere cursui tuo, Antiochi. Hom. III. Damasc. Parall. 2. & omnes deprecari ut salventur. Justifica locum tuum, in omni cura carnali & spiri- Parall. 2. tuali. Unionem cura, qua nihil melius. Om- 254 nes supporta; ut & te Dominus. Omnes sustine in charitate; quemadmodum & facis. Orationibus vaca indefinentibus: pete intellectum amplio-rem eo quem habes. Vigila, non dormientem spiritum possidens: singulis secundum ³ *consuetudinem* Dei loquere. Omnium ægritudines porta, ut perfectus athleta: ubi major labor, multum lucrum.

Bonos discipulos si diligas, gratia tibi non est: magis ⁴ *deteriores* in mansuetudine sub- Antiochi. & Dam. ibid. jice. Non omne vulnus eodem emplastro curatur. Exacerbationes ⁵ *impluvii* quieta. "Prudens fias, ut serpens, in omnibus; & Matt. 10. 16. simplex, ut columba." Propter hoc carnalis es & spiritualis; ut manifesta in tuam faciem ⁶ *blandiaris*: invisibilia autem petas ut tibi

rium. 4 Pestilentiores. 5 Superfusionibus. 6 Demulceas, velut quendam visco corrigas, quasi esset x94299.

E

mani-

ραῖν ὅπως μηδένος λείπει καὶ παντός χαρίσματός
περιοσέησ. ὁ χειρὸς ἀπαίλει σε ὡς κυβερνῆται ἀνέ-
μους καὶ ὡς χειμαζόμενος λιμένα. εἰς τὸ $\overline{\text{F}}$ ἐπιτυ-
χεῖν. ἦνφε ὡς $\overline{\text{F}}$ ἀθλητής. τὸ ἥμα ἀφαρσία καὶ
ζωὴ αἰώνιος. περὶ ἧς καὶ συ πέπεισαι. κατὰ πάντα
σου ἀντίφυχον ἐγώ. καὶ τὰ δεσμά μου. ἀ ἡγάπησας.

1. ἐγώ.

Οἱ δοκουῦτες ἀξιόπιστοι εἶναι καὶ ἐτεροδιδασκαλοῦ-
τες μὴ σε κατὰ πληροτέωσαν. γῆρι ἐδράωσ ὡς ἀκ-
μων τυπόμενος. μεγάλου ἐστὶν ἀθλητοῦ τὸ δέρεσθαι καὶ
νικᾶν. μάλιστα δὲ ἔνεκεν $\overline{\text{F}}$ πάντα ὑπομένειν ἡμᾶς δεῖ.
ἵνα καὶ αὐτός ἡμᾶς ὑπομείνῃ. πλέον αὐτοδαῖος γίνου
οὗ εἶ. τοὺς χειροὺς κατὰ μάνηθαι. τὸν ὑπὲρ χειρὸν
προσδόχε. τὸν ἄχρονον. τὸν ἀόρατον. τὸν δὲ ἡμᾶς ὁρατόν.
τὸν ἀφελάφον. τὸν ἀπαθῆ. τὸν δὲ ἡμᾶς παθητόν.
τὸν κατὰ πάντα τρόπον δι' ἡμᾶς ὑπομένειναι.

Salv. ἴσ.
πρώτης.

1. δούλως.

Χείρας μὴ ἀμελείδωσαν. μετὰ τὸν $\kappa \nu$ σὺ αὐτῶν
φροντισῆς ἔσο. μηδὲν ἄνευ γνώμης σου γινέσθαι. μηδὲ
σὺ ἄνευ $\overline{\text{F}}$ τι πράσῃς. ὅπερ οὐδὲ πράσῃς εὐσταθῆς.
πυκνότερον συναγωγὰ γινέσθωσαν. ἐξ ὀνόματος πάντας
ζητεῖ. δούλους καὶ δούλας μὴ ὑπερηφάνει. ἀλλὰ μηδὲ
αὐτοὶ φυσιοῦσθωσαν. ἀλλ' εἰς δόξαν $\overline{\text{F}}$ πλέον δουλεύε-
τωσαν. ἵνα κρείττονος ἐλευθερίας ἀπὸ $\overline{\text{F}}$ τύχωσιν. μὴ
ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινοῦ ἐλευθεροῦσθαι. ἵνα μὴ δούλοι
εὐρεθῶσιν ἐπιθυμίας.

Voss. μὴ
ποιῇ.

Τὰς κακοτεχνίας φεύγε. μᾶλλον δὲ περὶ τού-
των ὁμιλίαν ποιῶ. ταῖς ἀδελφῶς μου προστάλει
ἀγαπᾶν τὸν $\kappa \nu$. καὶ τοῖς συμβόλοις ἀρχεῖν σαρκὶ καὶ πνι.

1 Ad. & post portum compta. 2 Post et punctum. Secun-
δομοίως

manifestentur; ut nullo deficias, & omni charismate abundes. Tempus expetit te, ut gubernatores ventos, & ut qui in procella est, portum: à Deo potiendum. Vigila, ut Dei athleta: * thema incorruptio, vita æterna; de qua & tu confisus es ^{secundum} *Gr. & π* *ῥιλημα.* omnia. Tui refrigerium ego, & vincula mea quæ dilexisti.

Qui videntur fide digni esse & altera docent, non te ³ *stupefaciant*: ita firmus, ut incus percussa. Magni est athletæ, discerpi & vincere. Maxime autem propter Deum omnia sustinere nos oportet: ut & ipse nos sustineat. Plus studiosus fias, quam es: Tempora considera: eum qui supra tempus expecta, intemporalem, invisibilem, propter nos visibilem; impalpabilem, impassibilem, propter nos passibilem, secundum omnem modum propter nos sustentem.

Viduæ non negligantur: post Dominum tu ipsarum curator esto. Nihil sine sententia tua fiat; neque tu sine Deo quid operare: quod ⁴ *autem operaris, sit bene stabile.* *Sepe* congregationes fiant: ex nomine omnes quære. Servos & ancillas ne despicias: sed neque ipsi inflentur; sed in gloriam Dei plus serviant, ut meliori libertate à Deo potiantur. Non desiderent à communi liberi fieri; ne servi inveniantur concupiscentiæ.

Malas artes fuge: magis autem de his homeliā fac. Sorores meas alloquere, diligere Dominum, & viris sufficere carne & spi-

dum omnia vice animæ tuæ. ³ Perturbes faciant. ⁴ Nec facis; cum sis constans. ⁵ Crebrius.

ἑμοῖωσ' ἡ τοῖς ἀδελφοῖς μου παράγγελλε ἐν οἴματι
 ἰϥ χϥ ἀγαπᾷ τὰς συμβίους ὡς ὁ χ σ τὴν ἐκκλη-
 σίαν. ἔπισ' διύαλαι ἐν ἀγνείᾳ μένειν εἰς τιμὴν τοῦ χ ϥ
 τῆς σαρκὸς. ἐν ἀκαυχασίᾳ μείετω. εἰς καυχῆσθαι,
 ἀπώλετο. ἡ εἰς γνώσθαι πλείονι τοῦ ἐπισκόπου, ἔφαρ-
 λαί. ὁρέπει δὲ τοῖς γαμοῦσι. ἡ τὰς γαμουμένας.
 μετὰ γνώμῃ τοῦ ἐπισκόπου τὴν ἑνωσιν ποιῆσθαι.
 ἵνα ὁ γάμος ἡ χατὰ Γν. ἡ μὴ χατ' ἐπιθυμίαν.
 πάντα εἰς τιμὴν Γϥ γινέσθω.

Voß. ἡμῖν. Γῶ ἐπισκόπῳ προσέχει ἵνα ἡ ὁ Γ σ ἡμῖν. ἀντὶ
 ψυχῶν ἐγὼ τῶν ὑποτασσόμενων τῷ ἐπισκόπῳ. πρεσβυ-
 τέροις. διακόνοις. ἡ μετ' αὐτῶν μοι τὸ μέρος γίνωσκω

Salv. ἴσ. ὁρῶν ἐν Γῶ. συγκοπιᾶτε. ἀλλήλοις. συναθλῆτε. συντρέ-
 χετε. συμπάχετε. συγκοιμᾶσθε. συνεγείρεσθε ὡς Γ ϥ οἱ-

Voß. ἡ. κονόμοι. * πᾶρες τοῖς ὑπὲρ. ἀρέσκετε ὡς στρατεύεσθε. ἀφ'
 οὗ ἡ τὰ ὀφείλα κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεσέρτωρ εὐρεθῇ.
 τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὄπλα. ἡ πίστις ὡς περικε-
 φαλά. ἡ ἀγάπη ὡς δόρυ. ἡ ὑπομονὴ ὡς πανοπλία.
 Voß. δι. τὰ διδόσθαι ὑμῶν τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἀκχεῖα ὑμῶν
 ἀξία κομίσασθε. μακροθυμήσατε οὖν μετ' ἀλλήλων ἐν
 πραότητι ὡς ὁ Γ σ ὑμῶν. ὁναύμην ὑμῶν διὰ παντός.

Voß. ἡ. 3. Ἐπειδὴ ἡ ἐκκλησία ἡ ἐν ἀνποχείᾳ τῆς συρίας εἰ-
 ρηνεύει ὡς ἐδηλώθη μοι. διὰ τὴν προσευχὴν ὑμῶν
 χαρὰ εὐθυμότερος ἐγενόμην ἐν ἀμεριμνίᾳ Γϥ. εἰς περ
 διὰ τοῦ παθεῖν Γϥ ἐπιτύχω εἰς τὸ εὐρεθῆναι με ἐν τῇ
 ἀναστάσει ὑμῶν παθητὴν. ὁρέπει πολύχαρτε θεο-
 μετῆν.

1. Res. 2. Sint nuptiae. 3. Siquis de his & sequentibus dubi-
 tet, Epistolae huiusce titulum respiciat. 4. Devocear ego pro. 5. Fiat

μαχα-

ritu. Similiter & fratribus meis annuncia,
 in nomine Jesu Christi, diligere uxores, ut Ephes. 5.
 Dominus Ecclesiam. Si quis potest in casti-^{25.}
 tate manere, in honorem carnis ^{Anton. 1.} Domini, in ^{14.}
 ingloriatione Domini maneat. Si gloriatur, ^{Antioch.}
 perditur: & si videri velit plus Episcopo, ^{Hom. 21.}
 corruptus est. Decet autem ducentes &
 ductas, cum sententia Episcopi unionem fa-
 cere; ut ² sit secundum Dominum, & non
 secundum concupiscentiam. Omnia in ho-
 norem Dei fiant.

³ Episcopo attendite, ut & Deus vobis. ^{Antioch.}
⁴ Unanimis ego cum subjectis Episcopo, Pres- ^{Serm. 124.}
 byteris, Diaconis: & cum ipsis mihi ¹ pars
 fiat capere in Deo. Collaborate adinvicem,
 concertate, concurrите, compatimini, con-
 dormite, consurgite, ut Dei dispensatores &
 assessores & ministri. Placete cui militatis;
 à quo & stipendia fertis. Nullus vestrum
 otiosus inveniatur. Baptisma vestrum ma-
 neat ut scutum, fides ut galea, charitas ut
 lancea, sustinentia ut omnis armatura. De- ^{Antioch.}
 posita vestra, opera ⁶; ut accepta vestra di- ^{Hom. 104.}
 gna feratis. Longanimiter ferte igitur vos ^{& 92.}
 adinvicem in mansuetudine, ut Deus vos. ^{Anton.}
 Fruar vobis semper. ^{Mel. 2. 89.}

Quia Ecclesia quæ in Antiochia Syriæ pa-
 cem habet, ut ostensum est mihi, per ora-
 tionem vestram: & ego lætior factus sum in
⁷ sollicitudine Dei; siquidem, per pati, Deo
 potiar, in inveniri me in ⁸ oratione vestri
 discipulum. Decet, Polycarpe Deo beatif-

partem habere. ⁶ Deff vestra. ⁷ Securitate. ⁸ Resurre-
 ctione.

fime,

μακαριτότατε συμβούλιον αγαγῆν θεωρεπέστατον. καὶ
χειροτονῆσαι τινα ὃν αγαπητὸν λίαν ἔχετε. καὶ ἀσκητὸν.

Voss. ὡς. ὅς διωθήσεται θεόδρομος καλεῖσθαι. τοῦτον καλεῖσθαι
I. καλεῖσθαι
ση. ἵνα πορευθεῖς εἰς συρίαν δοξάσῃ ὑμῶν τὴν ἀσκητὸν ἀ-

γάπην εἰς δοξάν χυ. χριστιανὸς ἐαυτοῦ ἐξουσίαν οὐκ
ἔχει. ἀλλὰ θεὸς ὁλοῦται. τοῦτο τὸ ἔργον θεὸς ἐστὶν καὶ

Voss. αὐτῶν. ὑμῶν. ὅταν αὐτῷ ἀπαρτίσῃτε. πιστεύω γὰρ τῇ χάριτι
al. αὐτοῖ.

ὅπ' ἔταμοι ἐστὶ εἰς εὐπορίαν θεὸς ἀνέγκουσιν. εἰδὼς οὖν
ὑμῶν τὸ σιῶτονον τῆς ἀληθείας. δι' ὀλίγων ὑμῶν
γραμμάτων παρεκέλευσα.

Επεὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας οὐκ ἡδυνήθην γρά-
ψαι διὰ τὸ ἐξάφνης πλεῖν με ἀπὸ πρῶτος εἰς νεά-
πολιν. ὡς τὸ θέλημα θεωρεῖται. γράψεις τῇς ἐμ-
θεσθῆν ἐκκλησίας. ὡς θεὸς γνώμην κεκτημένος εἰς
τὸ καὶ αὐτοῦ τὸ αὐτὸ ποιῆσαι. οἱ μὲν δυναμένοι πεζοὺς
πέμψαι. οἱ δὲ ἐπιστολὰς διὰ τῶν ὑπό σου πεμπομένων.

I. δοξαζῆς. ἵνα δοξαζῆτε αἰωνίῳ ἔργῳ ὡς ἀξίος ὢν. ἀσπάζομαι
Salv. ἴσ. πάντα ἐξ ὀνόματος. καὶ τὴν τοῦ ἐπιτρόπου σινοῶλα οἶκω
σιν ὅλων. αὐτῆς. καὶ τῶν τέκνων. ἀσπάζομαι ἅπαντες τὸν αγαπητὸν
μου. ἀσπάζομαι τὸν μέλλοντα καταξιῶσθαι τοῦ εἰς συ-
ρίαν πορεύεσθαι. ἔσται ἡ χάρις μετ' αὐτοῦ διὰ πάντος. καὶ
τοῦ πέμποντος αὐτὸν πολυχάρπου. ἐρῶσθαι ὑμᾶς διὰ

Salv. ἴσ. πάντα ἐν θεῷ ἡμῶν ἐν χυ εὐχαριστία. ἐν ᾧ * διαμείνηται.

Salv. ἴσ. ἐν ἐνότητι θεὸς καὶ ἐπισκοπῇ. ἀσπάζομαι ἅλκην τὸ πο-
λαμείνηται.

θητὸν μου ὄνομα. ἐρῶσθε ἐν κυ.

θεὸς πολυχάρπων.

Propriet hoc caput et consequens scribit Eusebius ab Ignatio Ec-
clesiam Antiochenam Polycarpo fuisse commendatam, idque postea in

fime, ¹ Concilium congregare Deo decentissimum, & ordinare aliquem quem dilectum valde habetis & impigrum, qui poterit Dei cursor vocari: & hunc dignificari, ut vadens in Syriam, glorificet vestram impigram charitatem in gloriam Dei. Christianus sui ipsius potestatem non habet, sed Deo vacat. ^{Damasc. Parall. 3. 115.} Hoc opus Dei est & vestri, quoniam ipsi perfecti estis. Credo enim gratiæ, quoniam parati estis ad beneficentiam Deo decentem. Sciens vestrum ² *compendium veritatis*, per paucas vos literas consolatus sum.

Quia igitur omnibus Ecclesiis non potui scribere, propter repente navigare me à Troade in Neapolim, ut voluntas præcipit: scribes aliis Ecclesiis, ut Dei sententiam possidens, ³ ** idem & ipsos facere; hi quidem potentes pedites mittere, hi autem Epistolas per à te missos, ut glorificeris æterno opere*. ^{al. in.} Ut dignus existens, saluto omnes ex nomine; & eam quæ Epitropi, cum domo tota ipsius & filiorum. Saluto Attalum dilectum meum. Saluto futurum dignificari ad eundum in Syriam: erit gratia cum ipso semper, & mittente ipsum Polycarpo. Valere vos semper in Deo nostro Jesu Christo oro; in quo permaneat in unitate Dei & visitatione. Saluto Alken, desideratum mihi nomen. Valete in Domino. ⁴

Catalogum suum retulit Hieronymus. Cot. 2 Vehemens erga veritatem studium. noster videtur legisse εντροπιον. 3 Male ponitur punctum post opere quod debuit esse post existens. 4 Deest ad Polycarpum.

Γ. πρὸς ἐφεσίους ἸΓΝΑΤΙΟΣ.

al. ε. Ἰγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ εὐλογημένῃ ἐν μεγάλῃ
 ᾧ προσ * πληρώματι. τῇ θεωρησιμένῃ παρὰ αἰώνων
 εἶναι διὰ παντός εἰς δόξαν παράμουν. ἀπεπλήον ἡνω-
 μένῃ καὶ ἐκλελεγμένῃ ἐν πάθει ἀληθινῷ. ἐν θελήματι
 τοῦ προσ καὶ ἰϋ χυ τοῦ ᾧ ἡμῶν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ
 ἀξιομαχερίτω τῇ αὐτῇ ἐν ἐφέσω τῆς ἀσίας πλείστα ἐν
 ἰϋ χω καὶ ἐν ἀμώμῳ χάριτι χαίρειν.

1. πολυα-
 γαπητόν.

Αποδεξάμενος ἐν ᾧ τὸ πολυαγαπητόν σου ὄνομα
 ὃ κέκτησθε φύσει δικαία κατὰ πίστιν καὶ ἀγάπην ἐν ἰϋ
 χω τῷ σπρὶ ἡμῶν. μιμηταὶ ὄντες ᾧ ἀναζωπυρήσασθαι.
 Voss. ἀπη- πτεσ ἐν αἵματι ᾧ τὸ συγγενικὸν ἔργον τελείωσ ἀπαρ-
 πίσατε. ἀκούσαντες γὰρ δεδεμένον ἀπὸ συρίας ὑπὲρ
 τοῦ κοινοῦ ὀνόματος καὶ ἐλπίδος ἐλπίζοντα τῇ θεω-
 στυχῇ ὑμῶν ἐπιτυχεῖν ἐν ρώμῃ θηρομαχίᾳ. ἵνα διὰ
 τοῦ μαρτυρίου ἐπιτυχεῖν. διωκτῶ μαθητῆς εἶναι τοῦ
 ὑπὲρ ἡμῶν ἀνεγκλόντος ᾧ θεωσφορὰν καὶ θυσίαν. ἐπεὶ

Salv. ἴσ.
 πολυκλη-
 εῖαν.

Voss. πο-
 λυκληδίαν.

οὖν τὴν πολυπληρίαν ὑμῶν ἐν ὀνόματι ᾧ ἀπέειληρα ἐν
 ὀνησίμῳ τῷ ἐν ἀγάπῃ ἀδελγητῶ. ὑμῶν δὲ ἐν σαρκὶ ἐπι-
 σκόπων. ὃν εὐχομαι κατὰ ἰϋ χν ὑμᾶς ἀγαπᾶν καὶ πάν-
 τας ὑμᾶς αὐτῷ ἐν ὁμοιότητι εἶναι. εὐλογητὸς γὰρ ὁ χαρι-
 σάμενος ὑμῖν ἀξίοις οὗσι τοιοῦτον ἐπίσκοποι κεκτῆσθαι.

Περὶ δὲ τοῦ σκευοδούλου μου βοῦρρου τοῦ κατὰ ᾧ
 διακόνου ὑμῶν ἐν πᾶσι εὐλογημένου. εὐχομαι παρα-
 μέναι αὐτὸν εἰς τιμὴν ὑμῶν καὶ τοῦ ἐπισκόπου. καὶ

1 Red. 2 Ignatius. 3 Bene Red. 4 Quidam hic nugantur
 de Ephesiorum nomine quod ἰφίσις desiderium significat. 5 Red. 6 Red.

III. • *Ignatii Epistola ad Ephesios* ².

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in magnitudine Dei Patris ³ & plenitudine, prædestinatæ ante secula esse semper in gloriam permanentem, invertibilem, unitam, & electam in passione vera, in voluntate Patris & Jesu Christi Dei nostri; Ecclesiæ digne beatæ existenti in Epheso Asiæ, plurimum in Jesu Christo & in immaculata gratia gaudere.

Acceptans in Deo multum ⁴ dilectum tuum nomen, quod possedistis natura justa, secundum fidem & charitatem in Christo Jesu salvatore nostro, ⁵ *glorificato Jesum Christum Deum*: quia imitatores existentes Dei, ⁶ & reaccendentes in sanguine ⁷ Christi Dei, cognatum opus integre perfecistis. Audientes enim ligatum à Syria pro communi nomine & spe, sperantem oratione vestra potiri, in Roma cum bestiis pugnare, ⁸ *videre festinastis*. Plurimam enim multitudinem vestram in nomine Dei suscepi in Onesimo, qui in charitate inenarrabilis est, vester autem in carne Episcopus: quem oro secundum Jesum Christum vos diligere, & omnes vos ipsi in similitudine esse. Benedictus enim qui tribuit vobis dignis existentibus talem Episcopum possidere.

De conservo autem meo Borro, secundum ¹ Burrho. Deum diacono nostro in omnibus benedicto: oro permanere ipsum in honorem vestri &

⁷ Red. ⁸ Red. & deest quo per martyrium adipisci possim discipulus esse illius, qui seipsum pro nobis obtulit Deo oblationem & hostiam.

κρόκος δὲ ὁ $\overline{\Gamma\upsilon}$ ἄξιος καὶ ὑμῶν ὃν ἐξεμπλάριον τῆς
ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπέλαβον. καὶ πάντα με ἀνέ-

Voss. ἀνα-
ψύξει. παυσεν. ὥς καὶ αὐτὸν ὁ $\overline{\pi\eta\rho}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ἀναψύξει ἅμα

ὀησίμῳ καὶ βούρρῳ καὶ ἔνπλῳ καὶ φρόνῳ. δι' ὧν πάντα σ
Salv. ἴσ.
ὀναίμην. ὑμᾶς καὶ ἀγάπην εἶδον. ὠνάμην ὑμῶν διὰ παντός,
εἰάν περ ἄξιος ᾧ. Πρέπον οὖν ἐστὶ καὶ πάντα τρόπον

δοξάζειν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ τὸν δοξάσαντα ὑμᾶς. ἵνα ἐν μιᾷ
ὑποταγῇ ἢ τε κατηρητισμένοι τῷ αὐτῷ νοῖ καὶ τῇ αὐτῇ
 γνώμῃ. καὶ τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες περὶ τοῦ αὐτοῦ.

Salv. ἴσ.
ἐπισκοπῶ-
μεν. ἵνα ἐπιτασόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ καὶ τῷ ὡρεσδυτέρῳ.
καὶ πάντα ἢ τε ἡγιασμένοι.

Οὐ διατάσσει ὑμῖν ὥς ὧν ποσ. εἰ γὰρ καὶ δέδε-
μαι ἐν τῷ ὀνόματι. οὕτως ἀπῆρπσμαι ἐν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\omega}$ νῦν
γὰρ ἀρχὴν ἔχω τοῦ μαθητεύεσθαι. καὶ ὡρεσθαλῶ ὑμῖν
ὥς σιωδιδασκαλίτασ μου. ἐμὲ γὰρ ἔδει ὑφ' ὑμῶν ὑπα-
λειφθῆναι. πίττει. νοουθεσία. ὑπομονή. μακροθυμία. ἀλλ'
ἐπεὶ ἡ ἀγάπη οὐκ εἶ με σιωπᾶν ὡρεῖ ὑμῶν. διὰ τοῦτο
ὡρελάβον ὡρεκαλεῖν ὑμᾶς ὅπως σιωτρέχητε τῇ
Voss. ἡμῶν. γνώμῃ τοῦ $\overline{\Gamma\upsilon}$. καὶ γὰρ $\overline{\iota\sigma}$ $\overline{\chi\sigma}$ τὸ ἀδιάκριτον ὑμῶν
ζῆν τοῦ προσ ἡ γνώμῃ. ὥς καὶ οἱ ὀπίσκοποι οἱ καὶ τὰ
πέρατα ὀριοθέντες ἐν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ γνώμῃ εἰσίν.

Οθεν ὡρέπει ὑμῖν σιωτρέχειν τῇ τοῦ ἐπισκόπου
I. ἀξιονό-
μασιν. γνώμῃ ὅπερ ποιεῖτε. τὸ γὰρ ἀξιόνομασ τὸν ὑμῶν ὡρεσ-
δυτέρῳ τοῦ $\overline{\Gamma\upsilon}$ ἄξιον οὕτως σιωήρμασ τῷ ἐπι-
σκοπῷ ὥς χορδαὶ κιθάρα. διὰ τοῦτο ἐν τῇ ὁμοιοῖα
ὑμῶν καὶ συμφώνῳ ἀγάπῃ $\overline{\iota\sigma}$ $\overline{\chi\sigma}$ ἀδεταί. καὶ οἱ
κατ' ἀνδρα δὲ χόρος γίνεσθε. ἵνα σύμφωνοι ὄντες ἐν

I Deest. Sitis, eadem mente, eademque sententia, idemque
ὁμοιοῖα

Episcopi. Sed & Crocus Deo dignus & vobis, quem exemplarium ejus, quæ à vobis, charitatis suscepi, secundum omnia me quiescere fecit; ut & ipsum pater Jesu Christi refrigeret: cum Onesimo, & Borro, & Eu-^{l. Burrho.} plo, & Frontone; per quos vos omnes secundum charitatem vidi. Fruar vobis semper: siquidem dignus existam. Decens igitur est secundum omnem modum glorificare Jesum Christum, qui glorificavit vos: ut in una subjectione perfecti¹, subjecti Episcopo & Presbyterio, secundum omnia sitis sanctificati.

Non dispono vobis, ut existens aliquis. Si enim & ligor in nomine² Christi; nequaquam perfectus sum in Jesu Christo. Nunc autem principium habeo³ addiscendi; & alloquor vos, ut doctores mei. Me enim oportuit à vobis suscipi, fide, admonitione, sustentia, longanimitate. Sed quia charitas non finit me filere⁴ pro vobis; propter hoc præoccupavi rogare vos, ut concurratis sententiæ Dei. Etenim Jesus Christus, incomparabile nostrum vivere Patris sententia, ut &⁵ ipsi secundum terræ fines determinati Jesu Christi⁶ sententia sunt.

Unde decet vos concurrere Episcopi sententiæ: quod & facitis. Digne nominabile enim vestrum Presbyterium, Deo dignum, sic concordatum est Episcopo, ut chordæ ci-tharæ. Propter hoc in consensu vestro & consona charitate Jesus Christus canitur. Sed & singuli chorus facti estis: ut consoni

dicatis de eodem omnes, ut. ² Deest in Græco. ³ Discipuli existendi. ⁴ De. ⁵ Episcopi. ⁶ Deest ex.

Salv. ἴσ. ὁμονοία χρώμα $\overline{\text{Fy}}$ λαβόντες ἐν ἐνότητι ἄδτε. ἐν
ἀδτη.

Salv. ἴσ. ἐπιγνώσκων, δι' ὧν εὖ φράσσετε μέλη ὄντας τοῦ
ἐκ ἐπιγνώ-
σκῃ. ὑοῦ αὐτοῦ. χρήσιμον οὖν ἐστὶν ὑμῶς ἐν ἀμώμῳ ἐνότητι

Salv. ἴσ. εἶνα. ἵνα καὶ $\overline{\text{Fy}}$ πάντοτε μετέχετε.
μετήχηπ.

Εἰ γὰρ ἐγὼ ἐν μικρῷ χρόνῳ τῆς αὐτῆς συνήθειαν
ἔχον παρὰ τὸν ἐπίσκοπον ὑμῶν. οὐκ ἀνιῆν οὔσαι. ἀλλὰ

Salv. ἴσ. πνικην. πόσω μᾶλλον ὑμῶς μακαρίζω τοὺς ἐγκεκρά-
ντη $\overline{\text{F}}$ ἐγ-
κεκραμένους. μένους οὕτως ὥς ἡ ἐκκλησία $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ καὶ ὥς $\overline{\text{Is}}$ $\overline{\text{Xs}}$ τῷ
πρι. ἵνα πάντα ἐν ἐνότητι σύμφωνα ἢ. μηδεὶς πλα-

Voss. ὑπε- νάσθω. εἰ μὴ πιστὴ ἢ ἐντὸς τοῦ θουσιασμοῦ. ὑπερεῖτε
ρεῖται. τοῦ ἄρτου τοῦ $\overline{\text{Fy}}$. εἰ γὰρ ἐνός καὶ δευτέρου προσευχῇ
τοσαύτῃ ἴσχυι ἔχει. πόσω μᾶλλον ἢτε τοῦ ἐπισκόπου
καὶ πάσης τῆς ἐκκλησίας. ὁ οὖν μὴ ἐρχόμενος ὅτι τὸ
αὐτὸ οὕτως ἤδη ὑπερηφανεῖ. καὶ ἑαυτὸν διέκρινεν. γέγραπται
γάρ. ὑπερηφάνοις ὁ $\overline{\text{F}}$ ἀντιπάσσει. Σπουδάζωμεν

Salv. ἴσ. μὴ ἀντιπάσ- οὖν μὴ ἀντιπάσσει τῷ ἐπισκόπῳ ἵνα ὦμεν $\overline{\text{Fy}}$ ὑπο-
σταθ. & $\overline{\text{F}}$ ὑπο- τασσόμενοι.
τασόμενοι.

Καὶ ὅσον βλέπει πιστοὶ στήναι ἐπίσκοπον. πλειό-
νως αὐτὸν φοβείσθω. πάντα γὰρ ὃν πέμπει ὁ οἰκοδε-
σπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν. οὕτως δὲ ἡμᾶς αὐτὸν
δέχεσθαι ὥς αὐτὸν τὸν πέμψαντα. τὸν οὖν ἐπίσκοπον

Salv. ἴσ. δηλονότι ὥς αὐτὸν τὸν καὶ δεῖ προσβλέπειν. αὐτὸς μὲν
προσβλέπειν οὖν ὀνήσιμος ὑπερεπαγνέι ὑμῶν τὴν ἐν $\overline{\text{F}}$ εὐταξίαν. ὅτι
πάντες χαρὰ ἀλήθειαν ζητεῖ. καὶ ὅτι ἐν ὑμῖν οὐδεμία

Salv. ἴσ. αἵρεσις χωροκεῖ. ἀλλ' οὐδὲ ἀκούετε πρὸς πλέον. εἰ-
πτεῖ $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ λαλοῦντες ἐν ἀληθείᾳ.

I Ex iis quae bene. nosse hic legis dī ē. & Voss. ἐκράσσει

Εἰώθασι

existentes in consensu, melos Dei accipientes in unitate, cantetis in voce una per Jesum Christum Patri; ut & vos audiat, & cognoscat *per quem bonum* operamini, membra existentes filii ipsius. Utile igitur est vos in immaculata unitate esse; ut & Deo semper participetis.

Si enim ego in parvo tempore talem consuetudinem tenui ad Episcopum vestrum, non humanam existentem sed spiritualem: quanto magis vos beatifico, conjunctos sic ut Ecclesia Jesu Christo, & ut Jesus Christus Patri; ut omnia in unitate consona sint? Nul-
lus erret. Si quis non fit intra altare, pri-
vatur pane Dei. Si enim unius & alterius oratio tantam vim habet: quanto magis illa quæ Episcopi & omnis Ecclesiæ? Qui igitur non venit in idem hic jam superbit & se-
ipsum condemnavit. Scriptum est enim: "Superbis Deus resistit." Festinemus igitur non resistere Episcopo; ut simus Deo sub-
jecti.

Prov. 3. 34
Jacob. 4. 6.
1 Pet. 5. 5.
Anton.
Mel. lib. 2.
Serm. 3.
Id. ibid.

Et quantum videt quis tacentem Episcopum, plus ipsum timeat. Omnem enim quem mittit Dominus domus in propriam dispensationem, sic oportet nos ipsum recipere, ut ipsum mittentem. Episcopum igitur manifestum quoniam ut ipsum Dominum oportet respicere. Ipse igitur quidem Onesimus superlaudat *2 vestram divinam ordinationem*: quoniam omnes secundum veritatem vivitis, & quoniam in vobis neque una hæresis habi-
tat; sed neque auditis aliquem amplius quam Jesum Christum loquentem in veritate.

pro τῷ πρεσβυτέρῳ. 2 Decentem vestrum divinumque ordinem.

Con-

Εἰώθασι γάρ πινεσ' δόλῳ ποτηρῶ τὸ ὄνομα περιφέ-
 ρειν. ἀλλὰ πῶς θράσυντες ἀνάξια Ἦϋ. οὐσ' δὲ ὑμᾶς
 ὥς θηρία ἐκκλίνειν. εἰσὶν γὰρ κύνες λυσῶντες λαθρο-
 δῆλαι. οὐσ' δὲ ὑμᾶς φυλάσσεσθαι ὄντας δυσθερα-
 πεύτους. εἰς ἰαλρόσ' ἐστὶν σαρκικός τε καὶ πνικός'. γεν-
 νητὸς καὶ ἀγέννητος ἐν σαρκὶ γενόμενος. Ἦσ' ἐν ἀθανάτω
 ζωῇ ἀληθινή καὶ ἐκ μαρίας καὶ ἐκ Ἦϋ. ὡς τὸν παῖδα
 καὶ τότε ἀπαθῆς.

Μὴ οὖν πῶς ὑμᾶς ἐξαπατάτω. ὥσπερ οὐδὲ ἐξα-
 πατάσκει ὅλοι ὄντες Ἦϋ. ὅταν γὰρ μηδεμίαν ἔρι-
 σιν ἐνέριςται ἐν ὑμῖν. ἡ δυναμένη ὑμᾶς βασανίσαι. ἀρα
 καὶ Ἦν ζητεῖ. περίφημα ὑμῶν. καὶ ἀγνίζομαι ὑμῶν.
 ἐφesiών ἐκκλησίᾳς τῆς διαβολῆς τοῖς αἰῶσι. οἱ
 σαρκικοί τὰ πνικὰ θράσυνται οὐ δυνάμενται. οὐδὲ οἱ
 πνικοί τὰ σαρκικά. ὥσπερ οὐδὲ ἡ πίστις τὰ τῆς ἀ-
 πιστίας. οὐδὲ ἡ ἀπιστία τὰ τῆς πίστεως. ἀ δὲ καὶ καὶ

Ἦσ'. πρὸς τὰς σαρκὰς θράσυντε. ταῦτα πνικὰ ἐστὶν. ἐν τῷ γὰρ Χω

Ἦσ'. πρὸς τὰς πάντα θράσυντε.

Εἰδὼν δὲ παροδύσαντας πῶς ἐκείθεν ἔχοντας
 κακὴν διδασκίαν. οὐσ' οὐκ εἰσάσατε ἀπειρεῖν εἰς ὑμᾶς
 βύσαντες τὰ ὦτα εἰς τὸ μὴ παραδέξασθαι τὰ
 ἀπειρόμενα ὑπ' αὐτῶν. ὥς ὄντες λίθοι ναοῦ ὡς ἡ-
 τοιμασμένοι εἰς οἰκοδομὴν Ἦϋ ὡς. ἀναφερόμενοι εἰς
 τὰ ὕψη διὰ τῆς μηχανῆς ἰϋ Χϋ ὅς ἐστιν σταυρός. χοι-
 νῶ χρώμενοι τῷ πνι τῷ ἀγίῳ. ἡ δὲ πίστις ὑμῶν ἀνα-
 γωγὸς ὑμῶν. ἡ δὲ ἀγάπη ὁδὸς ἡ ἀναφέρουσα εἰς Ἦν.

I Existens. Ita hunc locum legit Theod. in ἀνθρώπου θιός, ἐν θα-
 νάτῳ ζωῇ ἀληθινή. ὅτι τοῦτο ἐστὶν ἀπαθῆς Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ κύριος

Consueverunt enim quidam dolo malo nomen circumferre, sed quædam operantes indigna Deo: quos oportet vos ut bestias declinare. Sunt enim canes rabidi, latenter mordentes: quos oportet vos observare, existentes difficile curabiles. Unus medicus est, carnalis & spiritualis, genitus & ingenus, in carne ¹ factus Deus, in immortalī vita vera, & ex Maria & ex Deo, primo passibilis & tunc impassibilis, ² Dominus Christus noster.

Non igitur quis vos seducat; quemadmodum neque seducemini, toti existentes Dei. Quum enim neque una lis complexa est in vobis, potens vos torquere; tunc secundum Deum vivitis. Periplima vestri & ³ castificetur à vestra Ephesiorum Ecclesia, formosa in seculis. Carnales spiritualia operari non possunt, neque spirituales carnalia: quemadmodum neque fides quæ infidelitatis, neque infidelitas quæ fidelitatis ⁴ & fidei. Quæ autem & secundum carnem operata sunt, hæc spiritualia sunt: in Jesu enim Christo omnia operata sunt.

Cognovi autem transeuntes quosdam inde, habentes malam doctrinam. Quos non ⁵ dimisistis feminare in vos: obstruentes aures, ad non recipere seminata ab ipsis; ut existentes lapides templi Patris, parati in ædificatione Dei Patris, relati in excelsa per machinam Jesu Christi, quæ est crux, fune utentes Spiritu sancto. Fides autem vestra dux vester, charitas vero via referens in Deum.

¹ ἡμῶν. ² Red. ³ Piaculum efficiat pro. Idem hoc sonat ac supra ἀντιφύων ἡμῶν τὸ ἀντιφύει μὲν. Corruptum hic Græcum putat Vossius, & legit ἀντιφύων ἡμῶν καὶ ἀντιφύει, &c. ⁴ Red. ⁵ Permisistis.

Estis

Salv. ἴσ.
κηρομη-
νιστοι.

ἐστὲ οὐκ ἔχοντες οὐδὲ πάντες θεοφόροι καὶ ναοφόροι. χρυ-
φόροι. ἀγιοφόροι. κατὰ πάντα κεκοσμημένοι ἐντολαῖς
ἰϋ χυ. οἷς καὶ ἀγαλλιῶμαι ὅτι ἡξιάσθην δι' ὧν γράφω
προσομιλῆσαι ὑμῖν καὶ συγχαρῆναι. ὅτι κατ' ἄλλον
βίον οὐδὲν ἀγαπᾶτε εἰ μὴ μόνον τὸν θ'.

Salv. ἴσ.
προσεύχεσθαι.

Καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων δι' ἀνθρώπων ἀδιαλείπτως
προσεύχεσθαι. ἐστὶν γὰρ ἐν αὐτοῖς ἐλπίς μετανοίας.
ἵνα θ' ὑμῶν τύχῃ. ἐπιτρέψατε οὐκ αὐτοῖς καὶ ἐκ τῶν
ἔργων ὑμῖν μαθητευθῆναι. Πρὸς τὰς ὁρὰς αὐτῶν ὑμεῖς

Salv. ἴσ.
μεγαλορρη-
μοσύνας.

παραῖς. πρὸς τὰς μεγαλορρημοσύνας αὐτῶν ὑμεῖς τα-
πεινόφρονες. πρὸς τὰς βλασφημίας αὐτῶν ὑμεῖς τὰς
προσευχὰς. πρὸς τὴν πλάνην αὐτῶν ὑμεῖς ἐδραῖοι τῇ
πίτει. πρὸς τὸ ἄχρειον αὐτῶν ὑμεῖς ἡμεροί. μὴ απουδά-

1. ἀδελφοί.

ζόντες ἀντιμνησάμενοι αὐτοῦ. ἀδελφοί αὐτῶν εὐρεθῶμεν
τῇ ἐπιεικείᾳ. μιμηταὶ δὲ τοῦ κ υ απουδάζωμεν εἶναι. πῶς

Salv. ἴσ.
ἀδικηθῇ.
ἀποστρεφθῇ.
ἀγερθῇ.

πλέον ἀδικηθῇ. πῶς ἀποστρεφθῇ. πῶς ἀγερθῇ. ἵνα μὴ τοῦ
διαβόλου βοτάνῃ πῶς εὐρεθῇ ἐν ὑμῖν. ἀλλ' ἐν πάσῃ ἀγνείᾳ
καὶ σωφροσύνῃ μένετε. ἐν ἰϋ χω σαρκικῶς καὶ πικρῶς.

Salv. ἴσ.
μνήσθη.

Ἐχάροι χαροὶ λαπὸν αἰχμηθῶμεν. φοβηθῶμεν. τὴν
μακροθυμίαν τοῦ θ' ὑμῶν εἰς κρίμα γένηται. ἢ
γὰρ τὴν μέλλουσαν ὁρμήν φοβηθῶμεν. ἢ τὴν ἐνεστῶσαν
χαρὶν ἀγαπήσομεν. ἐν τῶν δύο μόνον ἐν χω ἰϋ εὐρεθῆναι
εἰς τὸ ἀληθινὸν ζῆν. χωρὶς πάντου μηδὲν ὑμῖν παρεπέτω ἐν
τῷ ἁ' δεσμῷ ὡς ἐφέρω. τοὺς πικρούς μαργαρίτας. ἐν οἷς
γένοιτό μοι ἀναστῆναι τῇ προσευχῇ ὑμῶν. ἥς γένοιτό μοι αἰ
μέλοχον εἶναι ἵνα ἐν κλήρῳ ἐφεσίων εὐρεθῶ τῷ χριστιανῶν. οἱ
καὶ τοὺς ἀποστόλους πάντες συστήσονται ἐν δυνάμει ἰϋ χυ.

Salv. ἴσ.
ἀγαπήσω-
μεν.

1 Deest quod. 2 Permittite 3 Effertis mores. 4 Domini.

Οἶδα

Estis igitur conviatores, deiferi & templiferi & Christiferi, sanctiferi secundum omnia ornati in mandatis Jesu Christi, quibus & exultans ¹ dignificatus sum per quæ scribo alloqui vobis, & congaudere, quoniam secundum aliam vitam nihil diligitis nisi solum Deum.

Sed & pro aliis hominibus indefinenter Deum oratis. Est enim in ipsis spes poenitentiae, ut Deo potiantur. ² *Monete* igitur ipsos, saltem ex operibus à vobis erudiri. Ad iras ipsorum vos mansueti, ad magniloquia eorum vos humilia sapientes : ad blasphemias ipsorum vos orationes, ad errorem ipsorum vos firmi fide, ad ³ *agreste* ipsorum vos mansueti. Non festinantes imitari ipsos; fratres ipsorum inveniamur in mansuetudine : imitatores autem ⁴ *Dei* studeamus esse, quis plus injustum patiatur, quis fraudetur, quis contemnatur. ut non Diaboli herba quis inveniatur in vobis : sed in omni castitate & temperantia maneatis, in Jesu Christo, carnaliter & spiritualiter.

Extrema tempora ⁵ *de cætero*. Verecundemur & timeamus longanimitatem Dei; ut non nobis in iudicium fiat. Vel enim futuram iram timeamus, vel præsentem gratiam diligamus. Unum duorum solum in Christo Jesu invenitur, in verum vivere. Sine ipso nihil vos deceat : in quo vincula circumfero, ^{f. invenia-} spirituales margaritas; in quibus fiat mihi resurgere, oratione vestra. qua fiat mihi semper participem esse : ut in sorte Ephesiorum inveniar Christianorum; qui & Apostolis semper consenserunt, in virtute Jesu Christi.

⁶ Jam sunt. *as forte legatur tempora.* De cætero verecundemur.

G

Novi

Οἶδα τίς ἐμι καὶ τίςιν γράφω. ἐγὼ κατὰ κριθεῖς.
 Voff. ἐλεη- ὑμεῖς ἡλεημένοι. ἐγὼ ὑπὸ κίνδυνον. ὑμεῖς ἐστηριγμένοι.
 μέγροι. πάροδος ἐστὶ τῶν εἰς Ἰν ἀναγρουμένων. Παύλου συμ-
 μύσας τοῦ ἡγιασμένου. τοῦ μαμαρτυρημένου ἀξιομα-
 Voff. ὅτ' χαρίτου. οὗ γένοιτό μοι ὑπὸ τὰ ἴχνη εὐρεθῆναι ὅταν
 ἄν. Ἰν ἐπιτύχω. ὅς ἐν πάσῃ ἐπιστολῇ μνημονεύει ὑμῶν ἐν
 χω ἰν.

Σπουδάζετε οὖν πυκνότερον σιωπῆσθε καὶ εὐχα-
 Voff. ὅτ' ρίσταν Ἰν καὶ εἰς δόξαν. ὅταν γὰρ πυκνῶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 ἄν. γίνεσθε. κατὰ τοῦ αἰ διυνάμειο τοῦ σατανᾶ. καὶ
 λύεται ὁ ὀλεθρος αὐτοῦ. ἐν τῇ ὁμοιότητι ὑμῶν τῆς πί-
 στωσ. οὐδέν ἐστιν ἀμεινον εἰρήνησ. ἐν ἣ πᾶς πόλεμος
 Salv. ἴσ. κατὰργεῖται. ἐποιουῖαν καὶ ἐπιγείων.

Ὡς οὐδέν λαμβάνει ὑμᾶς. εἰς τελείωσιν εἰς Ἰν χν
 ἔχητε τὴν πίσιν καὶ τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν ἀρχὴ ζωῆς καὶ
 τέλος. ἀρχὴ μὲν πίσιν. τέλος δὲ ἀγάπη. καὶ δὲ δύο
 εἰς εἰότητι γινόμενα. Ἰν ἐστὶν. καὶ δὲ ἄλλα πάντα εἰς
 καλοκαγαθίαν ἀκόλουθα ἐστὶν. Οὐδεὶς πίσιν ἐπαγγελ-
 λόμενος ἀμαρτάνει. οὐδὲ ἀγάπην κεκτημένος μισεῖ.
 φανερόν τὸ δένδρον ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ. οὕτως οἱ
 ἐπαγγελλλόμενοι χριστιανοὶ εἶναι. δι' ὧν φράσσουσιν ὀφθῆ-
 σονται. οὐ γὰρ νῦν ἐπαγγελίας τὸ ἔργον. ἀλλ' ἐν δυνά-
 μει πίστεως. εἰς πᾶς εὐρεθῆ καὶ εἰς τέλος.

Voff. deest Αμεινον ἐπὶ σιωπᾷ καὶ * μὴ εἶναι. ἢ λαλοῦντα μὴ εἶναι.
 μὴ. καλὸν τὸ διδάσκειν. εἰς ὃ λέγων ποιῇ. εἰς οὗ διδάσκα-
 λος ὅς εἰπεν καὶ ἐγένετο. καὶ ἂν σιωπᾷ δὲ πεποιήκειν. ἀξία
 τοῦ ὁρος ἐστὶν. ὁ λόγος ἰν κεκτημένος. ἀληθῶς δύναται
 καὶ

Novi quis sum, & quibus scribo. Ego condemnatus, vos propitiationem habentes; ego sub periculo, vos firmati. Transitus estis eorum qui in Deum interficiuntur: Pauli condiscipuli (sanctificati, martyrizati, digne beati) cujus fiat mihi sub vestigiis inveniri, quando Deo fruar; qui in ¹ omni Epistola memoriam facit vestri in Jesu Christo.

² Festinate igitur crebrius convenire in gratiarum actionem Dei, & in gloriam. Quum enim crebro in id ipsum convenitis, destruantur potentia Satanae; & solvitur pro-^{l.}perditio. ^{l.}perditio ipsius in concordia vestrae fidei. Ni-^{Damasc. 1.}hil est melius pace; in qua omne bellum eva-^{Parall. 18.}cuatur coelestium & terrestrium. ^{Anton.}
^{Mel. 2.67.}

Quorum nullum latet vos: si perfecte in Jesum Christum habeatis fidem & charitatem; quæ sunt principium vitæ & finis. Principium quidem fides; finis autem charitas. Hæc autem duo, in unitate facta ³ Deus est: alia autem omnia in bonitate sequenda sunt. Nullus fidem repromittens peccat, neque charitatem possidens odit. "Manifesta est ^{Matt. 12.} ^{33.} arbor à fructu ipsius:" sic repromittentes Christiani esse per quæ operantur manifesti erunt. Non enim nunc repromissionis opus, sed in virtute fidei, si quis inveniatur in finem.

Melius est filere & ⁴ esse; quam loquentem non esse. Bonum docere; si dicens facit. Unus igitur Doctor, qui dixit & factum est: sed & quæ ^{*} silens fecit digna Patre sunt. ^{vide p. 54.}
Qui verbum Jesu possidet, vere potest & si-^{l. 3, 4, 5.}

¹ Tota. intellige ejus ad ipsos Epistolam. ² Operam date.
³ Dei sunt. ⁴ Recte deest non.

Salv. ἴσ.
πρώτης.

καὶ τῆς ἰσυχίας αὐτοῦ ἀκούειν. ἵνα τέλειος ᾖ. ἵνα δι' ὧν
λαλεῖ πείσῃ. καὶ δι' ὧν σιγᾷ γνώσκῃται. οὐδὲν λα-
γάνει τὸν κ.ν. ἀλλὰ καὶ τὰ κρυπτά ἡμῶν ἐγγύς αὐτῷ
ἐστίν. πάντα οὖν ποιῶμεν. ὥς αὐτοῦ ἐν ἡμῖν καθεκοῦ-
τος. ἵνα ὦμεν αὐτοῦ ἱερεῖς. καὶ αὐτὸς ᾗ ἐν ἡμῖν ὁ
ἡμῶν ὅπερ καὶ ἐστίν καὶ φανήσεται περὶ πειρασμοῦ ἡμῶν.
ἐξ ὧν διχάσω ἀγαπῶμεν αὐτόν.

1. ἀδελφοί.

Μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. οἱ οἰκοφθόροι βασι-
λείαν θ.υ. οὐ κληρονομήσουσιν. εἰ οὖν οἱ κατὰ σάρκα
ταῦτα πείσονται ἀπέθανον. πόσω μᾶλλον εἰς πί-
στιν θ.υ. ἐν κακῇ διδασκαλίᾳ φθίρη. ὑπὲρ ἧς ἰσ.χ.σ.
ἐσταυρώθη. ὁ τοιοῦτος ῥυπαρὸς γενόμενος εἰς τὸ πῦρ
τὸ ἄσβεστον χωρήσει. ὁμοίως καὶ ὁ ἀκούων αὐτοῦ.

Salv. ἴσ.
εἰς τὴν πίστιν.

Διὰ τοῦτο μῦρον ἔλαβεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ
ὁ κ.σ. ἵνα πνέῃ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. μὴ ἀλεί-
φεισθε δυσωδίαν τῆς διδασκαλίας τοῦ ἄρχοντος τοῦ
αἰῶνος τούτου. μὴ ἀντιμαλωτίσῃ ὑμᾶς ἐκ τοῦ πο-
κεμένου ζῆν. διὰ τί δὲ οὐ πάντες φρόνιμοι γινόμεθα
λαβόντες θ.υ. γνώσιν. ὁ ἐστὶν ἰσ.χ.σ. τί μαρῶς ἀπολ-
λύμεθα ἀγνοῦντες τὸ χάρισμα ὁ πέπομφεν ἀληθῶς
ὁ κ.σ.

Voss. ἀ-
γνοῦντες.

Περίφημα τὸ ἐμὸν πᾶν τοῦ σταυροῦ. ὁ ἐστὶν σκάνδαλον
τοῖς ἀπειθοῦσιν. ἡμῖν δὲ σῖμα καὶ ζωὴ αἰώνιος. πῶ σοφός.
πῶ συζητητής. πῶ καύχησις τῶν λεγομένων συνεπῶν.
ὁ γὰρ θ.σ. ἡμῶν ἰσ.ὁ χ.σ. ἐκυφορήθη ὑπὸ μαρτίας
κατ' οἰκονομίαν θ.υ. ἐκ σπέρματος μὲν δαδ. πῶς

1. Aliæ versiones. femininarum corruptores, & masculorum

lantium ipsius audire, ut perfectus sit: ut per quæ loquitur operetur, & per quæ filec cognoscatur. Nihil latet Dominum: sed & abscondita nostra prope ipsum sunt. Omnia igitur faciamus, sic ipso in nobis habitante: *f. sicut.* ut simus ipsius templa, & ipse in nobis Deus noster: quomodo & est, & apparebit ante faciem nostram; ex quibus iuste diligimus ipsum.

Non erretis, fratres mei. Domus corruptores regnum Dei non hæreditabunt. Si igitur qui secundum carnem hæc operantur mortui sunt: quanto magis, si quis fidem Dei in mala doctrina corrumpat, pro qua Jesus Christus crucifixus est? Talis, inquinatus factus, in ignem inextinguibilem ibit: similiter & qui audit ipsum.

Propter hoc, unguentum in capite suo recepit Dominus; ut spiret Ecclesiæ incorruptionem. Non ungamini foetore doctrinæ principis seculi hujus: non captivet vos ex præsentī * unire. Propter quod autem non omnes prudentes sumus; accipientes Dei cognitionem, qui est Jesus Christus? Quid fatue perdimur; ignorantes charisma, quod vere misit Dominus? *Antioch. Hom. 1.*

Peripsima meus spiritus Crucis; "quæ est scandalum non credentibus, nobis autem salus & vita æterna. Ubi sapiens, ubi conquisitor, ubi gloriatio dictorum sapientum?" Deus enim noster Jesus Christus conceptus est ex Maria, secundum dispensationem Dei, ex semine quidem David, Spiritu *l. Peripsema. 1 Cor. 1. 18, 23, 24. 1 Cor. 1. 20. Theod. Dial. 1.*

concubitores. *at retinendam hic domus propter verba Paulo ante præcedentia. 2 Nova versio. captivos abducat à proposita vita.*

autem

δὲ αἰγίου. ὅς ἐγενήθη καὶ ἐβαπτίσθη. ἵνα τῷ πάθει τὸ
ὔδωρ καθαρίσῃ.

Καὶ ἔλαθεν τὸν ἄρχοντα τοῦ αἰῶνος τούτου ἡ παρ-
γενία μαρία καὶ ὁ τοκετὸς αὐτῆς. ὁμοίως καὶ ὁ θάνατος
τοῦ κυ. τρία μυστήρια κραυγῆς. ἅπανα ἐν ἡσυχίᾳ θυ
ἐσφράχθη, πῶς οὐκ ἐφανερῶθη τοῖς αἰῶσιν. ἀστὴρ ἐν
οὐρῷ ἔλαμπεν ὑπὲρ πάντας τοὺς ἀστέρας. καὶ τὸ φῶς
αὐτοῦ ἀνεκλάλητον ἦν. καὶ ξεισιμὸν παρέχεν ἡ χαμνότης
αὐτοῦ. τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ἄστρα ἅμα ἡλίῳ καὶ σελήνῃ.

Salv. ἴσ.
χορῶς.

χαρὸς ἐγένετο τῷ ἀστὲρι. αὐτὸς δὲ ἦν ὑπερβάλλον τὸ
φῶς αὐτοῦ ὑπὲρ πάντα. ταραχὴ τε ἦν πόθεν ἡ χαμνότης
ἡ ἀνόμοιος αὐτοῖς. ὅθεν ἐλύετο πᾶσα μαγεία. καὶ πᾶς

Salv. ἴσ.
καθηρῆτο.

δεσμὸς ἠφανίζετο κακίας. ἄγνοια καθιρῆτο. παλαμὰ
βασιλεία διεφθείρετο. θυ ανινῶς φανοῦμένου. εἰς χαμ-
νότητα αἰδίου ζωῆς. ἀρχὴν δὲ ἐλάμβανεν τὸ παρὰ θυ
ἀπηρπυσιμένον. ἐνθεν τὰ πάντα συνεκινεῖτο διὰ τὸ μελε-
τᾶσθαι θανάτου κατὰ λυσιν.

Εάν με κατὰξιώσῃ ἰσχυρὸς ἐν τῇ πρῶτῃ ὑ-
μῶν. καὶ θέλημα ἡ. ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλιδίῳ. ὁ
μέλλων γράφειν ὑμῖν. προσδηλώσω ὑμῖν ἡσὶ ἡρξά-
μην οἰκονομίασ εἰς τὸν χαμνὸν ἀνὸν ἰν χν ἐν τῇ αὐ-
τοῦ πίττει καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἀγάπῃ. ἐν πάθει αὐτοῦ καὶ
ἀναστᾶσει. μάλιστα εἰάν ὁ κυ μοι ἀποκαλύψῃ ὅτι οἱ κατ'
ἀνδρα κοινῇ πάντες ἐν χάριτι ἐξ ὀνόματος συνερχαθε ἐν
μῇ πίττει. καὶ ἐν ἰν χω τῷ κατὰ σάρκα ἐκ γένους δαδ
τῷ ὑῶ ἀνὸς καὶ ὑῶ θυ. εἰς τὸ ὑπακούειν ὑμᾶς τῷ ἐπι-

Salv. ἴσ.
οἰκονομίασ.

I Theod. hic habet ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαριεθῇ aut ex
memoriæ lapsu, aut suspitione minus commode πάθος dici de Ba-

σκόπω.

autem sancto. Qui natus est; & baptizatus est, ut ¹ passione aquam purificaret.

Et latuit principem seculi hujus virginitas Mariæ, & partus ipsius; similiter & mors Domini. Tria mysteria clamoris; quæ in silentio Dei operata sunt. Qualiter igitur manifestatus est seculis? Astrum in coelo re-
splenduit super omnia astra, & lumen ipsius ineffabile erat: & stuporem tribuit novitas ipsius. Reliqua vero omnia astra, simul cum Sole & Luna, chorus facta sunt illi astro: ipsum autem erat superferens lumen ipsius super omnia. Turbatio autem erat, unde novitas, quæ dissimilis ipsis. ex qua solvebatur omnis magica, & omne vinculum disparuit malitiæ, ignorantia omnis ablata est, vetus regnum ² corruptum est; Deo humanitus ³ apparente, in novitatem vitæ æternæ. Principium autem assumpsit, quod apud Deum perfectum. Inde omnia commota erant, propter meditari mortis dissolutionem.

Si me dignificet Jesus Christus in oratione vestra, & voluntas sit; in secundo libello quem scripturus sum vobis, manifestabo vobis quam inceperam dispensationem in novum hominem Jesum Christum, in ipsius fide & in ipsius dilectione, in passione ipsius & resurrectione: maxime, si Dominus revelaret mihi. Quoniam qui secundum virum
communiter omnes in gratia ex nomine con-
venitis in una fide, & in Jesu Christo (se-
cundum carnem ex genere David, filio ho-
minis & filio Dei) in obedire vos Episcopo

ptismo. Cor. 2 Labefactatum, 3 Manifestato, Pseudo-Ignatius quidem hic habet quædam.

Theod.
Dial. 1.
Gelas. De
duabus
naturis,

&

σκόπη. καὶ τῷ ὡρεοῦσι πρὶν ἀπεραιωθῆναι διανοία. ἕνα
 1. κλώντες. ἄρτον κλώνουσιν ὅς ἐστι φάρμακον ἀθανασίας. ἀντίδο-
 τος τοῦ μὴ ἀποθανεῖν. ἀλλὰ ζῆν ἐν ἰϋ χῳ διὰ
 παντός.

ἴσ. ὧν.

Ἀντίφυχον ὑμῶν ἐγὼ. καὶ ὅτι ἐπέμψατε εἰς Ἰϋ
 πμὴν εἰς σμύριαν. ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν εὐχαριστῶν τῷ
 κ.ω. ἀγαπῶν πολύκαρπον ὡς καὶ ὑμᾶς. μνημονεύετε
 μου ὡς καὶ ὑμῶν ἰσ χσ. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῆς ἐκ-
 κλησίας τῆς ἐν συρία. ὅθεν δεδεμένους εἰς ῥώμην ἀπ-
 ἄρματα ἔχατος ὦν τῶν ἐκεί περὶ. ὥσπερ ἡξιώσθη
 εἰς πμὴν Ἰϋ εὐρεθῆναι. ἔρρωσθε ἐν Ἰω πρι καὶ ἐν ἰϋ
 χῳ τῇ κοινῇ ἐλπίδι ἡμῶν.

1 Ne moriamur sed vivamus. 2 Vice animarum vestrarum.

& Presbyterio indiscerpta mente: unum panem frangentes; quod est pharmacum immortalitatis, antidotum ¹ *ejus quod est non mori sed vivere* in Jesu Christo semper.

² *Unanimis vobiscum* ego, & ³ *quos misistis* *al. quem.*

in Dei honorem in Smyrnam: unde & scribo vobis, gratias agens Domino, diligens Polycarpum ut & vos. Mementote mei, ut vestri Jesus Christus. Orate pro Ecclesia quæ in Syria: unde ligatus in Romam abducor, extremus existens eorum qui ibi fidelium; quemadmodum dignificatus sum in honorem Dei inveniri. Valete in Deo Patre, & in Jesu Christo communi spe nostra. ⁴ *Amen.*

³ *Eorum quos.* ⁴ *Redundat hic Amen, & in Græco Ed. Vosß.*

αὐτοῖς ἐπιστολὴν.

Δ. ΠΙΔΓΝΗΣΙΕΝCΙΝ ΙΓΝΔ'ΤΙΟC.

Salv. ἴσ. ^{μειάνδρω.}
 Ignάπιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ εὐλογημένῃ ἐν χάριτι $\overline{\text{Fy}}$
 ὡρος ἐν $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ τῷ σπρὶ ἡμῶν. ἐν ᾧ ἀσπάζομαι τὴν
 ἐκκλησίαν τὴν οὖσαν ἐν μαχρησία τῇ ὡρὸς μετάν-
 δρω. καὶ εὐχομαι ἐν $\overline{\text{Fy}}$ πρὶ καὶ ἐν $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ πλείστα
 χάριν.

Salv. ἴσ. ^{ένωσιν.}
 Γνοῦσ ὑμῶν τὸ πολυεύτακτον τῆς κατὰ $\overline{\text{Fy}}$ ἀγά-
 πης. ἀγαλλιάμενος ὡροειδόμην ἐν πίτει $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ ὡρο-
 λαλήσῃ ὑμῖν. καὶ ἀξιώθεις γὰρ ὀνόματος θεοῦ ὡροειπέ-
 του ἐν οἷς περιφέρω δεσμοῖς. ἄδω παῖς ἐκκλησίας. ἐν
 αἷς ἔνοσιν εὐχομαι σαρκὸς καὶ πνοῦς $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$ τοῦ διὰ
 παντὸς ἡμῶν. ζῆν. πίτεώς τε καὶ ἀγάπης. ἥσ' οὐδὲν
 ὡροκέκριται. τὸ δὲ κυριώτερον $\overline{\text{Iy}}$ καὶ ὡρος. ἐν ᾧ ὑπο-
 μένοντες τὴν πᾶσαν ἐπήρειαν τοῦ ἀρχόντος τοῦ αἰῶνος
 Voss. φά-
 ξόμεθα.
 τούτου. καὶ διαφυγόντες $\overline{\text{Fy}}$ πειζόμεθα.

Salv. ἴσ. ^{ἀπολλωνίου.}
 Sal. ἴσ. ^{ὀναίμην.}
 Ἐπεὶ οὖν ἡξιώθην ἰδεῖν ὑμᾶς διὰ δάμα τοῦ ἀξιο-
 θεοῦ ὑμῶν ἐπισκόπου καὶ ὡροειδέων ἀξίων βάσους
 καὶ ἀπολλωνίου. καὶ τοῦ σινδούλου μου διακόνου ζω-
 πίνου οὗ ἐγὼ ὠνάμην. ὅτι ὑποτάσσεται τῷ ἐπι-
 σκόπῳ ὡς χάριτι $\overline{\text{Fy}}$ καὶ τῷ ὡροειδέῳ ὡς νόμῳ
 $\overline{\text{Iy}}$ $\overline{\text{Xy}}$.

Καὶ ὑμῖν δὲ ὡρέπει μὴ συγχρᾶσθαι τῇ ἡλικίᾳ τοῦ
 ἐπισκόπου. ἀλλὰ κατὰ δυνάμιν $\overline{\text{Fy}}$ ὡρος πᾶσαι ἐντρο-
 πὴν αὐτῷ ἀπονέμειν. καὶ ὡς ἔγνω. καὶ τοὺς ἀγίους ὡρο-
 ειδέους. οὐ ὡροειληφότες τὴν φαινομένην νεώτερικὴν

1 Red. 2 Deest Ignatius. 3 Caritatem secundum Deum
 admodum bene ordinatam. 4 Sempiternæ nostræ vitæ, & fi-
 ταιξιν.

IV. *Ejusdem Epistola ad Magnesios* ².

Ignatius, qui & Theophorus, benedictæ in gratia Dei Patris in Christo Jesu salvatore nostro; in quo saluto Ecclesiam existentem in Magnesia ea quæ juxta Mœandrum, & oro in Deo Patre & Jesu Christo plurimum gaudere.

Cognoscens vestram ³ *multibonam ordinationem ejus quæ secundum Deum charitatis*; exultans prælegi in fide Jesu Christi alloqui vos. Dignificatus enim nomine deo-decentissimo in quibus circumfero vinculis, canto Ecclesias, in quibus unionem oro carnis & spiritus Jesu Christi; ⁴ *ad nos semper vivere fidei* Antioch. Hom. 1. *(quod & charitatis, cui nihil præfertur)* principalius autem Jesu & Patris, in quo sustententes omne nocumentum principis seculi hujus & perfugientes Deo potimur.

l. potiemur.

Quia igitur dignificatus sum videre vos per Dama dignum Deo vestrum Episcopum, & Presbyteros dignos Bassum & Apollonium, & conservum meum Diaconum Zotionem, ^{f. sotionem.} quo ego fruar; quoniam subjectus est Episcopo ut gratiæ Dei, & Presbyterio ut legi Jesu Christi. ⁵ *Glorificato Deum patrem Domini Jesu Christi.*

Sed & vos decet non ⁶ *concuti* ætate Episcopi, sed secundum virtutem Dei Patris omnem reverentiam ei tribuere (sicut agnovi & sanctos Presbyteros) non assumentes apparentem ⁷ *junio-rem ordinem*, sed ut

dei. ⁵ *Red.* ⁶ *Conti vulgo. nova versio. familiaris uti.* ⁷ *Intellige vel juvenilem ætatem ordinati, vel recentem illius ordinationem Cor.*

ταξιν. ἀλλ' ὥς φρονίμους ἐν $\overline{\Gamma\omega}$ συγχωροῦνταις αὐτῶ.
 οὐκ αὐτῶ δέ, ἀλλὰ τῷ $\overline{\pi\rho\iota\ \iota\upsilon\ \chi\upsilon}$ τῶ πάντων ἐπι-
 ἴσ. ὑμᾶς. σκόπτω. εἰς τιμὴν οὐὲ ἐκείνου τοῦ θελήσαντος ἡμᾶς. ὡρέ-
 Salv. ἴσ. πόν ὅστιν ἐπακούειν κατὰ μηδεμίαν ὑπόκρισιν. ἐπεὶ οὐχ
 ὑπακούειν. ὅτι τὸν ἐπίσκοπον τοῦτον τὸν βλεπόμενον πλανᾷ τίς.
 1. πς. ἀλλὰ τὸν ἀόρατον παραλογίζεται. τὸ δὲ τοιοῦτον οὐ ὡρὸς
 σάρκα ὁ λόγος. ἀλλὰ ὡρὸς $\overline{\Gamma\upsilon}$ τὸν τὰ κρύφια εἰδόντα.

Πρέπον οὐὲ ἐστὶν μὴ μόνον καλεῖσθαι χριστιανούς.
 ἀλλὰ καὶ εἶναι ὥσῳ καὶ πνεσ ἐπίσκοπον μὲν καλοῦσιν.
 χωρίς δὲ αὐτοῦ πάντα ὡράσουσιν. οἱ τοιοῦτοι δὲ οὐκ
 εὐσυνειδήτοί μοι εἶναι φαίνονται. διὰ τὸ μὴ βεβαίως
 κατ' ἐντολὴν συναθροίζεσθαι.

Ἐπεὶ οὐὲ τέλος τὰ ὡράγματα ἔχει. καὶ ἐπικει-
 ται τὰ δύο ὁμοῦ ὅτε θάνατος καὶ ἡ ζωὴ. καὶ ἕκαστος εἰς
 τὸν ἴδιον τόπον μέλλει χωρεῖν. ὥσῳ γάρ ἐστι νομί-
 σματα δύο ὁ μὲν $\overline{\Gamma\upsilon}$. ὁ δὲ κόσμου. καὶ ἕκαστον αὐτῶν
 ἴδιον χαρακτῆρα ἐπικείμενον ἔχει. οἱ ἄπιοι τοῦ κόσμου
 τούτου. οἱ δὲ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ χαρακτῆρα $\overline{\Gamma\upsilon}$ προσ διὰ
 $\overline{\iota\upsilon\ \chi\upsilon}$. δι' οὗ εἰάν μὴ αὐθαρέτως ἔχομεν τὸ ἀποθανεῖν
 εἰς τὸ αὐτοῦ πάθος. τὸ ζῆν αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

Ἐπεὶ οὖν ἐν τοῖς προγεγραμμένοις προσώποις τὸ
 Salv. ἴσ. πᾶν πλήθος ἐγεώρησα ἐν πίστει καὶ ἡγάπησιν. παραμῶ
 ἐ ἀγάπῃ. ἐν ὁμοιοῖα $\overline{\Gamma\upsilon}$. ἀουδαίετες πάντα πράσσειν ὡς κα-
 θημέγου τοῦ ἐπισκόπου εἰς τόπον $\overline{\Gamma\upsilon}$. καὶ τῶν πρε-
 σβυτέρων εἰς τόπον συνεδρίου τῶν ἀποστόλων. καὶ τῶν
 διακόνων τῶν ἐμοὶ γλυκυτάτων πεπιτευμένων διακο-
 νίαν $\overline{\iota\upsilon\ \chi\upsilon}$ ὅς πρό αἰώνων παρὰ $\overline{\pi\rho\iota}$ ἦν. καὶ ἐν τέλει

prudentes in Deo concedentes ipsi; non ipsi autem, sed Patri Jesu Christi omnium Episcopo. In honorem igitur illius volentis, nos decens est obedire, secundum nullam hypocrisim: quia nequaquam Episcopum hunc conspectum seducit quis, sed invisibilem paralogizat. Tale autem non ad carnem ^{f. vos.} *sermo*, sed ad Deum abscondita scientem.

Decens igitur est, non solum vocari Christianos, sed & esse: quemadmodum quidam Episcopum quidem vocant, sine ipso autem omnia operantur. Tales autem non bonæ conscientiae mihi esse videntur, propter non firmiter secundum præceptum congregari.

Quia igitur finem res habent, & proponuntur duo simul, mors & vita; & unusquisque in proprium locum iturus est. Quemadmodum enim sunt numismata duo, hoc quidem Dei, hoc autem Mundi: & unumquodque ipsorum proprium characterem superpositum habet, infideles Mundi hujus, fideles autem in charitate characterem Dei Patris per Jesum Christum; per quem nisi voluntarie habeamus mori in ipsius passionem, vivere ipsius non est in nobis.

Quia igitur in præscriptis personis omnem multitudinem speculatus sum, in fide & dilectione, moneo, in concordia Dei studere omnia operari: præsidente Episcopo in loco Dei, & Presbyteris in loco confessionis Apostolorum, & Diaconis mihi dulcissimis habentibus creditam ministrationem Jesu Christi; qui ante secula apud Patrem erat, & in

Const.
Ap. 2. 28.

pergr. Voss. unde nova hic versio, non ad carnem refertur.

fine

ἐφάνη. πάντες οὐδ' ὁμοήμιαν $\overline{\text{IY}}$ λαβόντες. ἐπὶ ἐπι-

Salv. ἴσ. αὖτε ἀλλήλοις. καὶ μηδεὶς κατὰ σάρκα βλέπει τῷ
ἀλλήλῳ.

Salv. ἴσ. πλησίον. ἀλλ' ἐν $\overline{\text{IY}}$ $\overline{\text{X}}$ ἀλλήλους διὰ παντός ἀ-
τὸ πλησίον.

Salv. ἴσ. γαπαῖτε. μηδὲν ἔγω ἐν ὑμῖν ὁ διωκόμενος ὑμᾶς μερίσσει.
διωκόμενος.

ἀλλ' ἐνωθῆτε τῷ ἐπισκόπῳ. καὶ τοῖς πρεσβυτέραις.

Voss. τίπτε. εἰς τύπον καὶ διδαχὴν ἀφ' αὐτοῦ.

Ὡσαύτως οὖν ὁ $\overline{\text{X}}$ $\overline{\text{C}}$ ἀνευ τοῦ προσ οὐδὲν ἐποίει ἡνω-
μένος ὡς οὕτως δι' ἑαυτοῦ οὕτως διὰ τῶν ἀποστόλων. οὕτως
μηδὲ ὑμεῖς ἀνευ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν πρεσβυτέρων

Salv. ἴσ. μηδὲν πρεσβεύετε. μηδὲ πειράσσητε εὐλογεῖν τι φαίνατε
πράσσετε.

Salv. ἴσ. ἰδίᾳ ὑμῖν. ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ. μίᾳ πρεσβευχῇ. μίᾳ
φαίνεσθε.

δέησις. εἰς νοῦς. μίᾳ ἐλπίσι ἐν ἀγάπῃ. ἐν τῇ χαρᾷ
τῇ ἀμώμῳ. εἰς ἐστὶν $\overline{\text{I}}$ $\overline{\text{C}}$ $\overline{\text{X}}$ $\overline{\text{C}}$. οὗ ἀμεινον οὐδὲν ἐστίν.

Salv. ἴσ. πάντες οὖν ὡς εἰς ναὸν συναίρεσθε $\overline{\text{IY}}$ ὡς ἐπὶ ἐν θυ-
σινώχῳ.

Voss. συν-σιστήριον. ὡς ἐπὶ ἑνὰ $\overline{\text{IY}}$ $\overline{\text{X}}$ τὸν ἀφ' ἐνὸς προσ πρεσ-
βεύετε.

Salv. ἴσ. ἐλθόντες. καὶ εἰς ἑνὰ ὄντα καὶ χαρήσασθαι.
ἰόντα.

Salv. ἴσ. Μὴ πλανᾶσθαι ταῖς ἐπιποδοξίαις. μηδὲ μυθεύ-
μασιν τοῖς παλαιοῖς ἀνωφελέσιν οὗσιν. εἰ γὰρ μέχρι

ἰουδαϊσμοῦ κατὰ νόμον ἰουδαϊσμόν ζῶμεν. ὁμολογοῦμεν χάριν
forte glos-
fema.

μὴ εἰληφέναι. οἱ γὰρ θεοτάτοι πρεσβῆται κατὰ $\overline{\text{X}}$ $\overline{\text{IY}}$

ἔζησαν. διὰ τοῦτο καὶ ἐδιώχθησαν ἐν πνεύματι ὑπὸ
αἰντὶ $\overline{\text{I}}$ ἐμ-
πυλῶν.

τῆς χάριτος αὐτοῦ εἰς τὸ πληροφορηθῆναι τοὺς ἀπει-
θοῦντας. ὅτι εἰς $\overline{\text{I}}$ $\overline{\text{C}}$ ἐστὶν ὁ φανερώσας ἑαυτὸν διὰ

$\overline{\text{IY}}$ $\overline{\text{X}}$ τοῦ $\overline{\text{IY}}$ αὐτοῦ. ὅς ἐστιν αὐτοῦ λόγος αἰδίου.

οὐκ ἀπὸ σιγῆς πρεσβεύων. ὅς κατὰ πάντα ἐμνήστευεν

τῷ πέμψαντι αὐτόν.

1 Vos mutuo revereamini. 2 Nova versio. in unum con-
nientibus. 3 Unus. 4 Red. at græce videtur deesse $\overline{\text{IY}}$. 5 Explicatio

sine apparuit. Omnes igitur eandem consuetudinem Dei accipientes, ¹ *veneremur adinvicem*; & nullus secundum carnem aspiciat proximum, sed in Jesu Christo adinvicem semper diligite. Nihil sit in vobis quod possit vos partiri; sed uniamini Episcopo & præsidentibus, in typum & doctrinam incorruptionis.

Quemadmodum igitur Dominus sine Patre nihil fecit, unitus existens, neque per seipsum neque per Apostolos: sic neque vos sine Episcopo & Presbyteris aliquid operemini. Neque tentetis rationabile aliquid apparere proprie vobis: sed ² in idipsum una oratio, una deprecatio, unus intellectus, una spes, in charitate, in gaudio incoinquinato; ³ *quod* est Christus Jesus, quo melius nihil est. Omnes ut in ⁴ *unum* templum concurrite Dei, ut in unum altare; in unum Jesum Christum, ab uno Patre exeuntem, & in unum existentem & revertentem.

Non erretis extraneis opinionibus, neque fabulis veteribus, inutilibus existentibus. Si enim usque nunc ^{*} secundum Judaismum vivimus: confitemur gratiam non recepisse. Divinissimi enim Prophetæ secundum Christum Jesum vixerunt. Propter hoc & persecutionem passi sunt, inspirati à gratia ipsius, ad certificare imper-suasos, quoniam unus Deus est, qui manifestavit seipsum per Jesum Christum filium ipsius: qui est ipsius Verbum ^{*} æternum, ¹ non à silentio progrediens; qui secundum omnia beneplacuit mittenti ipsum.

Const.
Ap. 1. 2.
c. 26. 30.

Antioch.
Hom. 80.

Contra
Ebionæos

f. certifi-
cari.

Iterum
contra E-
bionæos.

ἀόριστος αἰδῶν h. e. non qualis humanus sermo qui rupto silentio oritur & mox perit.

Si

Εἰ οὖν οἱ ἐν παλαμοῖς πρῶτα ἀναγραφέντες
 εἰς χριστιανισμὸν ἤλθοι μηκέτι σαβασίζοντες.
 ἀλλὰ κατὰ κυριακὴν ζωὴν ζῶντες. ἐν ᾗ καὶ ἡ ζωὴ ἡμῶν
 ἀνέτελεν δι' αὐτοῦ καὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ. οἵτινες ἀρνού-
 νται δι' οὗ μυστηρίου ἐλάβομεν τὸ πιστεῦεν. καὶ διὰ τοῦτο
 ὑπομένωμεν. ἵνα εὐρεθῶμεν μαθηταὶ ἰϋ χυ. τοῦ μόνου
 διδασκάλου ἡμῶν. πῶς ἡμεῖς διωκόμεθα ζῆσθαι χωρὶς
 αὐτοῦ οὗ καὶ οἱ περὶ ἡμῶν μαθηταὶ ὄντες τῷ πνι. ὥς
 διδάσκαλον αὐτὸν προσεδόκουν. καὶ διὰ τοῦτο. ὃν δι-
 κῶς ἀνέμενον. παρὼν ἠγύρεν αὐτοὺς ἐκ νεκρῶν.

Μὴ οὖν ἀναμαρτυρῶμεν τῆς χριστιανικῆς αὐτοῦ. ἀν-
 γὰρ ἡμᾶς μιμήσεται. κατὰ πρῶτον. οὐκέτι ἐσμέν.
 διὰ τοῦτο μαθηταὶ αὐτοῦ γενομένοι μάθωμεν κατὰ
 χριστιανισμὸν ζῆν. ὅς γάρ ἄλλω ὀνόματι καλεῖται.
 πλέον τούτου, οὐκ ἐστὶν τοῦ θυ. ὑπέρθετε οὖν τὴν
 κακὴν ζύμην τὴν παλαμωθεῖσαν καὶ ἐνοξύσασαν. καὶ
 μεταβάλετε εἰς νέαν ζύμην ὃ ἐστὶν ἰς χυ. ἀλί-
 σθητε ἐν αὐτῷ. ἵνα μὴ διαφθαρῇ πῶς ἐν ὑμῖν. ἐπεὶ
 ἀπὸ τῆς ὁρμῆς ἐλεγχεσθε. ἄτοπόν ἐστιν χυ ἰν
 λαλεῖν. καὶ ἰουδαΐζειν. ὁ γὰρ χριστιανισμὸς οὐκ εἰς
 ἰουδαϊσμὸν ἐπίστευσεν. ἀλλ' ἰουδαϊσμὸς εἰς χρι-
 στιανισμὸν. ὥς πάντα γλώσσα πιστεύουσα εἰς θυ συν-
 ἡχθῇ.

Ταῦτα δὲ ἀγαπήσθαι μου. οὐκ ἐπεὶ ἔγνωι πινᾶς
 ἐξ ὑμῶν οὕτως ἔχοντας. ἀλλ' ὥς μικρότερος ὑμῶν
 θέλω προσφυλάσσειν ὑμᾶς μὴ ἐμπίσειν εἰς τὰ
 ἀγκίστρα τῆς κενοδοξίας. ἀλλὰ πεπληροφορεῖσθαι ἐν

1 Glossema forte in græco vox ζῶν. namque καὶ κυριακῶς ζῶν,

τῇ

Si igitur in veteribus rebus conversati, in novitatem spei venerunt: non amplius sabbatizantes, sed secundum Dominicam ¹ viventes, in qua & vita nostra orta est per ipsum & mortem ipsius, quod quidam negant; per ^{al. quem.} quod mysterium accepimus credere, & propter hoc sustinemus, ut inveniamur discipuli Jesu Christi solius Doctoris nostri. quomodo nos poterimus vivere sine ipso? cujus & Prophetæ discipuli existentes, spiritu ipsum ut Doctorem expectabant; & propter hoc quod iuste expectabant, præsens suscitavit ipsos ex mortuis.

Non igitur non sentiamus benignitatem ipsius. Si enim nos ² *persequatur* secundum quod operamur; non amplius sumus. Propter hoc, discipuli ejus effecti, discamus secundum Christianismum vivere. Qui enim alio nomine vocatur amplius ³ *ab* hoc, non est Dei. Deponite igitur malum fermentum inveteratum & exacuens; & transponite in ^{f. exacuens.} novum fermentum, qui est Jesus Christus. Salvificemini in ipso: ut non corrumpatur ^{l. salificemini.} aliquis in vobis, *qui ab odore redarguemini. ^{l. quia.} Inconveniens est Jesum Christum perfari, & Judaizare. Christianismus enim non in Judaismum credidit, sed Judaismus in Christianismum: ut omnis lingua credens in Deum congregaretur.

Hæc autem, dilecti mei, non quia cognovi aliquos ex vobis sic habentes; sed, ut minor vobis, volo præservari vos, ut non incidatis in hamos vanæ gloriæ: sed certificemini in

& οὐ βλαπτεῖν hic præclare opponuntur. Cor. 2 Imitetur. noster hic recte legit μίμηται. at Deus nos imitari dicatur, cum malum malo compenset. 3 Præter. I nati-

τῇ γενήσεται καὶ τῷ πάθει καὶ τῇ ἀναστάσει τῇ γανομένη ἐν
καρῷ τῆς ἡγεμονίας ποιτίου πλάτου τραχύνει
ἀληθῶς καὶ βεβαίως ὑπὸ ἰϋ χυ. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν.

Voss. ὑμῶν. ἥσ' ἐκτραπήναι μηδενὶ ἡμῶν γένοιτο.

Salv. ἴσ.
ὀϊαίμην.

Ὡναίμην ὑμῶν κατὰ πάντα εἰάν περ ἄξιός ᾧ. εἰ
γὰρ καὶ δέδεμαι. πρὸς ἓνα τῶν λελυμένων ὑμῶν οὐκ

Voss. γὰρ. εἰμί. οἶδα ὅτι οὐ φουσιῶθε. ἰν * χυ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

Voss. ὅταν. καὶ μᾶλλον ὅταν ἐπαμῶ ὑμᾶς. οἶδα ὅτι ἐντρέπεσθε
ὥς γέγραπται. ὅτι ὁ δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος.

Σπουδάζετε οὐκ βεβαιωθῆναι ἐν τοῖς δόγμασιν.

τοῦ κυ καὶ τῶν ἀποστόλων. ἵνα πάντες ὅσοι ποιῇτε. κα-
τευοδωθῇτε σαρκὶ καὶ πνι. πίστει καὶ ἀγάπῃ ἐν ἡμῶ
καὶ πρι καὶ ἐν πνι. ἐν ἀρχῇ καὶ ἐν τέλει. μετὰ τοῦ

Salv. ἴσ.
ἀξιοποστο-
λικῶ.

Voss. πρεσ-
βυτερῶν.

ἀξιοπροπετάτου ἐπισκόπου ὑμῶν καὶ ἀξιοπλόκου πνικου
σεφάνου τοῦ πρεσβυτέρου ὑμῶν καὶ τῶν κατὰ θυ δια-
κόνων. ὑποτάγητε τῷ ἐπισκόπῳ. καὶ ἀλλήλοις. ὥς
ἰσ χυ τῷ πρι κατὰ σάρκα. καὶ οἱ ἀπόστολοι τῷ
χω καὶ τῷ πρι καὶ τῷ πνι. ἵνα ἔνωσις ἡ σαρκική τε

Salv. ἴσ.
παρεκκλήσει

καὶ πνική. εἰδῶς ὅτι θυ γέμετε. στυτόμως παρε-
κέλευσα ὑμᾶς. μνημονεύετε μου ἐν ταῖς προσευ-
χαῖς ὑμῶν. ἵνα θυ ἐπιτύχω. καὶ τῆς ἐν συρίᾳ ἐκ-

Salv. ἴσ.
καλεῖσθαι.

κλησίας. ὅθεν οὐκ ἄξιός ἐμι καλεῖσθε. ἐπιδεόμεναι
γὰρ τῆς ἡνωμένης ὑμῶν ἐν θυ προσευχῆς καὶ ἀγάπης
εἰς τὸ ἀξιωθῆναι τὴν ἐν συρίᾳ ἐκκλησίαν διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας ὑμῶν δροσιαθῆναι.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐφέσοι ἀπὸ σμύρνης. ὅθεν καὶ γράφω

i Ita Cotel. τραχύνει quasi à ἐπράχθησαν. 2 Supple com-

ὑμῶν.

nativitate & passione & resurrectione factâ in tempore ducatus Pontii Pilati; quæ facta sunt vere & firmiter à Jesu Christo spe nostra, à qua averti nulli vestrum fiat.

Fruar vobis secundum omnia: siquidem dignus sim. Etsi enim ligatus sum; ad unum solutorum de vobis non sum². Novi quoniam non inflamini: Jesum enim Christum habetis in vobismetipsis. Et magis quando utique laudo vos, novi quoniam verecundamini: sicut scriptum est; "quoniam Prov. 18. 17
"justus suiipsum accusator."

Studete igitur firmari in dogmatibus Domini & Apostolorum: ut omnia quaecunque facitis ³ *prosperentur*, carne & spiritu, fide & charitate, in Filio & Patre & Spiritu ⁴ *sancto*, in principio & in fine; cum digne decen- tissimo Episcopo vestro, & digne complexa spirituali corona Presbyterii vestri, & eorum qui secundum Deum Diaconorum. Sub- jicimini Episcopo & adinvicem, ut Christus Patri secundum carnem, & Apostoli Christo & Patri & Spiritui: ut unio sit carnalis & spiritualis. Sciens quoniam Deo pleni estis, compendiose deprecatus sum vos. Mementote mei in orationibus vestris, ut Deo fruamur; & ejus quæ in Syria Ecclesiæ, unde non dignus sum vocari. Superindigeo enim unita vestra in Deo oratione & charitate; in digni- ficari eam quæ in Syria Ecclesiam per Eccle- siam vestram irrorari.

Salutant vos Ephesii à Smyrna, unde &

parandus. ³ Prospere vobis succedant. *at vulgo hic notuodidistat.*

⁴ Red.

Salv. ἱε. ὑμῖν. παρόντες εἰς δόξαν Ἰ.υ. ὡς περ καὶ ὑμεῖς. οἱ
 & ἡμεῖς. χαρὰ πάντα με ἀνέπαιυσαν. ἅμα πολυχέρπῳ ἐπι-
 σκόπτῳ συμυρναίων. καὶ αἱ λοιπαὶ δὲ ἐκκλησίαι ἐν πμῇ
 ἰ.υ. χ.υ. ἀσπάζονται ὑμᾶς. ἔρρασθε ἐν ὁμοιοῖα Ἰ.υ. κε-

1. ἀλφεῖ-κτημένοι δάκριθον πάντα. ὅς ἐστι ἰ.σ.χ.σ.

τον.

ΜΑΓΝΗΣΙΕΝCIN.

scribo vobis, præsentes in gloriam Dei, quem-
admodum vos: qui secundum omnia me
quiescere fecerunt, simul cum Polycarpo E-
piscopo Smyrnæorum. Sed & reliquæ Ec-
clesiæ in honore Jesu Christi salutant vos.
Valete in concordia Dei; possidentes inse-
parabilem spiritum, qui est Jesus Christus.

Deest MAGNESIIS.

Ε. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥCΙΝ ΙΓΝΑΤΙΟΥ.

Ἰγνάτιος ὁ καὶ θεοφόρος ἐκκλησία Ϛυ ωρος καὶ κυ
ιυ χυ τῇ οὐσῃ ἐν φιλαδελφία τῆς ἀσίας ἡλεημένη
 καὶ ἡδρασμένη ἐν ὁμονοία Ϛυ. καὶ ἀγαλλιωμένη ἐν τῷ
 πάθει τοῦ κυ ἡμῶν ἀδιακρίτως καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει
 αὐτοῦ πεπληροφορημένη ἐν παντὶ ἐλέει. ἦν ἀσπάζομαι
 ἐν αἵματι ιυ χυ ἥτις ἐστὶν χαρὰ αἰώνιος καὶ παράμο-
 νος. μάλιστα εἰς ἐν ἐνὶ ὧσιν. σὺ τῷ ἐπισκόπῳ καὶ
 τοῖς σὺν αὐτῷ σεβαστέροις καὶ διακόνοις. ἀπο-
 δεδειγμένοις ἐν γνώμῃ ιυ χυ. οὗς κατὰ τὸ ἴδιον
 γέλημα ἐσήριξεν ἐν βεβαρωσύνῃ. τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ
πνι.

Οι ἐπίσκοποι ἔγνωσαν οὐκ ἀφ' ἑαυτοῦ οὐδὲ δι' ἀν-
 ὄντων κεκτῆσθαι τὴν διακονίαν τὴν εἰς τὸν κοινὸν
 ἀνήκουσαι. οὐδὲ χατὰ κενοδοξίαν. ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ
 Ὡς ὅσοι καὶ κυ ἰου χυ οὗ χατὰ πλεγμα τὴν
 ἐπείκειαν. ὅσοι σιγῶν πλείονα διδάσκει τῶν ματαμα
 λαλούντων. συνευρίθμισαι γὰρ ταῖς ἐντολαῖς. ὡς χρ-
 ονύθμισαι. δαῖς καθαρά. διὸ μακαρίζει μου ἡ ψυχὴ τὴν εἰς ὦν
 αὐτοῦ γνώμην. ἐπιγνοῦς ἐνάρετον καὶ τέλειον οὔσαι. τὸ
 ἀκίνητον αὐτοῦ καὶ τὸ ἀόρητον αὐτοῦ. ἐν πάσῃ ἐπεικείᾳ
 ὦν ζῶντος.

Τέκνα οὐὶ φωτὸς ἀληθείας. φεύγετε τὸν μερι-
σμὸν καὶ τοὺς χερκοδιδασκαλίαις. ὅπου δὲ ὁ ποιμὴν ἔστιν.

1 *Deest.* 2 *Ignatius.* 3 *Deest Domini.* 4 *Misericordiam*
consecutæ. 5 *Nostri.* 6 *Stabile. noster hic legit παράμυθος.*

V. *Ejusdem Epistola ad Philadelphicos*.

Ignatius, qui & Theophorus, Ecclesiæ Dei Patris & ³ Jesu Christi quæ est in Philadelphia Asiæ, ⁴ *habenti propitiationem*, & firmatæ in concordia Dei, & exultanti in passione Domini ⁵ *Jesu Christi* inseparabiliter, & in resurrectione ipsius certificatæ, in omni misericordia: quam saluto in sanguine Jesu Christi, qui est gaudium æternum & ⁶ *inco-*
inquinatum, maxime si in uno ⁷ *sumus*, cum Episcopo & eis qui cum ipso Presbyteris & Diaconis, ⁸ manifestatis in sententia Jesu Christi; quos secundum propriam voluntatem firmavit in firmitudine sancti spiritus *al. sancto*
ipsum spi-
ritu.

Quem Episcopum cognovi non à seipso neque per homines possedisse administrationem in commune convenientem, neque secundum inanem gloriam, sed in charitate Dei Patris & Domini Jesu Christi. Cujus obstupui ⁹ *mansuetudinem*; qui silens plura potest his qui vana loquuntur. ¹⁰ *Concordes enim estis* mandatis, ut chordis cithara. Propter quod beatificat mea anima eam quæ in Domini ipsius sententiam: cognoscens virtuosam & perfectam existentem, immobile *Domini-*
num.
ipsius & inirascibile in omni mansuetudine Dei viventis.

Filii igitur lucis, veritatis fugite partitionem, & malas doctrinas: ubi autem Pastor

⁷ Sint. ⁸ Designatis per sententiam. Cor. ⁹ Nova versio. Modestiam. ¹⁰ Concors enim est.

ἐκεῖ ὡς πρέσβευα ἀκολουθεῖτε. πολλοὶ γὰρ λύκοι ἀξί-
πτεροι. ἡδονῇ κακῇ ἀγχαλωτίζουσι τοὺς θεοφόρους.

Salv. ἴσ. ἄλλ' ἐν ἐνότῃ ὑμῶν οὐκ ἔξουσιν τόποι.
ἐχ.

Ἀπέχεσθε τῶν κακῶν βότανων ἄσπινας οὐ γεωργεῖ

al. αὐτῶν. ἴσ. χσ. διὰ τὸ μὴ εἶναι αὐτοὺς φυτῖαν προσ. οὐχ

Salv. ἴσ. ὅτι παρ' ὑμῖν μερισμὸν εὖροι. ἀλλ' *σπουδισμένοι. ὅσοι
φυτεῖαν.

Salv. ἴσ. γὰρ θυ εἰσὶν καὶ ιυ χυ. οὗτοι μετὰ τοῦ ἐπισκόπου
ἀλλ' ἀπο-
θουλισμῶν.

εἰσὶν. καὶ ὅσοι ἀν μετανοήσαντες ἔλθωσι ἐπὶ τὴν ἐνό-
την τῆς ἐκκλησίας. οὗτοι θυ ἑσθίαι. ἵνα ὦσιν κα-
τὰ ιν χν ζῶντες. μὴ πλανᾶσθε ἀδελφοί μου. ἐπισ-
χίζοντι ἀκολουθεῖ. βασιλείαν θυ οὐ κληρονομεῖ. ἐπισ-
ἐν ἀλλοτρίᾳ γνώμῃ περιπατεῖ. οὗτος τῷ πάτρει οὐ συγ-
καταίρεται.

Voss. ἀγα-
πῶν.

Σπουδάσατε οὐ μὴ εὐχαρίστια χρῆσθαι. μία γὰρ
σαρξ τοῦ κυ ἡμῶν ιυ χυ. καὶ ἐν ποτήριον εἰς ἑνώσει
τοῦ ἁίματος αὐτοῦ. ἐν θυσιαστήριον. ὡς εἰς ἐπίσκοπος
ἅμα τῷ πρεσβυτερίῳ καὶ διακόνις τοῖς σινοδούλοις μου.
ἵνα ὁ ἐὰν πρέσβευε. κατὰ θν πρέσβευε.

Voss. ἀγα-
πῶν.

Ἀδελφοί μου λίαν ἐκκέχυμαι ἀγαπᾶν ὑμᾶς καὶ ὑπερ-
αγαλλόμενος ἀσφαλίζομαι ὑμᾶς. οὐκ ἐγὼ δὲ ἀλλ' ἴσ

al. ἀναπαύ-
σης. χσ. ἐν ᾧ δεδεμένος φοβοῦμαι μᾶλλον ὥς ἐπὶ ὧν ἀνάρ-
πατος. ἀλλ' ἡ πρῶτη ὑμῶν εἰς θν με. ἀπαρτίσει.

Salv. ἴσ. ἵνα ἐν ᾧ κλήρω ἡλεήθην. ἐπιτύχω πρῶτον τῷ
θν ἐπιτύχω
ὡς φυτῶν
τῷ ἐπισκό-
πῳ ὡς τῷ
ἐκκλησίᾳ.

σβυτερίῳ ἐκκλησίᾳ. καὶ τοὺς πρῶτους δὲ ἀγαπῶ-
μεν. διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ εὐαγγέλιον κατηγγελ-
κέναι καὶ εἰς αὐτὸν ἐλπίζειν καὶ αὐτὸν ἀναμένειν. ἐν ᾧ καὶ

1 Coriel. rectius fide digni habiti. 2 Habebunt. 3 Episcopo.

πιστεύ-

est, illic ut oves sequimini. Multi enim lupi
¹ fide digni delectatione mala captivant in
 Deum cursores: sed in unitate vestra non
² *habent* locum.

Recedite à malis herbis, quas non colit
 Jesus Christus: propter non esse ipsas plan-
 tationem Patris. Non quoniam apud vos
 partitionem inveni; sed abstractionem. Quot-
 quot enim Dei sunt & Jesu Christi, isti cum
³ *ipso* sunt: & quotquot utique pœnitentes
 veniunt in unitatem Ecclesiæ, & isti Dei
 erunt; ut sint secundum Jesum Christum vi-
 ventem. Non erretis, fratres mei. Si quis
 schisma facientem sequitur, regnum Dei non
 hæreditat: si quis in aliena sententia circum-
 ambulat, iste passioni non concordat.

Studete igitur una gratiarum actione uti.
 Una enim caro Domini nostri Jesu Christi,
 & unus calix in unionem sanguinis ipsius,
 unum altare, & unus Episcopus, cum Presby-
 terio & Diaconis conservis meis: ut quod
 facitis, secundum Deum faciatis.

Fratres mei, valde effusus sum diligens
 vos, & superexultans corroboro vos: non
 ego autem, sed Jesus Christus, in quo vin-
 ctus timeo magis, ut adhuc + imperfectus. Sed
 oratio vestra me perficiet, ut in qua hæredi-
 tate propitiationem habuero potiar: confu-
 giens Evangelio ut carni Jesu, & Apostolis Const.
 ut Presbyterio Ecclesiæ. Sed & Prophetas Ap. 2. 18.
 diligamus; propter & ipsos in Evangelium
 annunciasse, & in Christum sperare, & ip-
 sum expectare: in quo & credentes salvati

⁴ Quidam retinent *ἀνὰ πύλας*, quod tum Ignatius è Syria Romam
 versus raperetur: at reclamant sequentia. ⁵ Noster recte pro *αὐτῶν*
 hic legit *αὐτῶν*.

πιστεύσαντες ἐσώθησαν ἐν ἐνότητι ἰϋ χϋ. ὄντες ἀξια-
γάπητοι καὶ ἀξιοθαύματοι ἅγιοι. ὑπὸ ἰϋ χϋ μεμαρτυρη-
μένοι. καὶ σιωπηθιμήμενοι ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. τῆς κοινῆς
ἐλπίδος.

Voß. ὑμῖν.

Εάν δέ τις ἰσδαϊσμὸν ἐρμηνεύῃ ἡμῖν. μὴ ἀκούετε
αὐτοῦ. ἀμεινον γάρ ἐστιν παρὰ ἀνδρὸς περιτομὴν ἔχοντος
χριστιανισμὸν ἀκούειν. ἢ παρὰ ἀκροβύτου ἰουδαϊσμὸν.
εάν δέ ἀμφότεροι περὶ ἰϋ χϋ μὴ λαλῶσιν. οὗτοι ἐμοὶ
σηλαὶ εἰσὶν καὶ τάφοι νεκρῶν. ἐφ' οἷς γέγραπται μόνον
ὀνόματα ἀνῶν. φεύγετε οὖν τὰς κακοτεχνίας. καὶ ἐνέ-
δρασ τοῦ ἀρχόντος τοῦ αἰῶνος τούτου. μήποτε θλι-
βέντες τῇ γνώμῃ αὐτοῦ ἐξασθενήσεται ἐν τῇ ἀγάπῃ.
ἀλλὰ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ γίνεσθε ἐν ἀμερίστῳ καρδία.
Εὐχαριστῶ δὲ τῷ θ̄ω μου. ὅτι εὐσιμώδητος ἐμὶ ἐν
ὑμῖν. καὶ οὐκ ἔχει τις καυχῆσασθαι οὔτε λάθρα οὔτε
φανερῶς ὅτι ἐδάρησα πινὰ ἐν μικρῷ ἢ ἐν μεγάλῳ. καὶ
πᾶσι δὲ ἐν οἷς ἐλάλησα εὐχρημα ἵνα μὴ εἰς μαρτύ-
ριον αὐτὸ κτήσωμαι.

Salv. ἴσ.
ἐξασθενή-
σιν.

Εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα με πῖες ἠέλησαν πλα-
νῆσαι. ἀλλὰ τὸ πᾶν οὐ πλανᾶται ἀπὸ θ̄υ ὄν. οἶδεν
γὰρ πᾶν ἐρχέσθαι. καὶ ποῦ ὑπάγει. καὶ τὰ κρυπτά ἐλέγ-
χει. ἐκραύγασα μεταξύ ὧν. ἐλάλωμαι μεγάλη φωνή.
τῷ ἐπισκόπῳ ὡρσέχετε. καὶ τῷ ὡρσδυτέρῳ. καὶ δια-
κόνοισ. οἱ δὲ πῖσαντές με ὡς ὡρσίδοται τὸν μερι-
σμὸν πινῶν λέγειν ταῦτα. μάρτυς δέ μοι ἐν ᾧ δέδεμαι
ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀνιῆς οὐκ ἔγνω. τὸ δὲ πᾶν ἐκήρυσ-
σεν λέγων τάδε χάρις τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Salv. ἴσ.
ὡρσίδοται.
στῆτες. ἢ.
πιστεύσαντες.

Salv. ἴσ.
λέγον.

1 Testimonium adepti. 2 Siquis. 3 In unum convenite.

τὴν

sunt, in unitate Jesu Christi existentes digne dilecti, & digne admirabiles sancti, à Jesu Christo ¹ *testificati* & connumerati in Evangelio communis spei.

² Si autem Judaïsmum interpretetur vobis; non audiat is ipsum. Melius est enim à viro circumcisionem habente Christianismum audire, quam ab habente præputium Judaïsmum. Si autem utrique de Jesu Christo non loquantur, isti mihi columnæ sunt & sepulchra mortuorum; in quibus scripta sunt solum nomina hominum. Fugite igitur malas artes & insidias Principis sæculi hujus: ne forte tribulati sententia ipsius, infirmemini in Charitate. Sed & omnes ³ *in idipsum facti*, in impartibili corde. Gratias autem ago Deo meo, quoniam bonam habens conscientiam ego sum in vobis; & non habet aliquis gloriari, neque occulte neque manifeste, quoniam gravavi aliquem in parvo vel in magno. Sed omnibus in quibus locutus sum oro, ut non ⁴ *in testimonium ipsum* possideant.

Si enim & secundum carnem me quidam voluerunt seducere: sed spiritus non seducitur, à Deo existens. Novit enim unde venit & quo vadit, & occulta redarguit. Clamavi ⁵ *in intermedio existens*; locutus sum magna voce, ⁶ *Dei voce*: Episcopo attendite, & Presbyterio, & Diaconis. Quidam autem suspicati sunt me, ut præscientem divisionem quorundam, dicere hæc: testis autem mihi in quo vinctus sum, quia à carne humana non cognovi. Spiritus autem prædicavit, dicens hæc: Sine Episcopo nihil faciatis.

Antioch.

Serm. 124.

Const.

Ap. 2. 27.

⁴ Illud in testimonium. ⁵ Cum vobis interesset. ⁶ Red.

Salv. ἴσ. τὴν σάρκα ὑμῶν ὡς ναὸν $\overline{\Gamma\Upsilon}$ τηρήτε. τὴν ἔνωσιν ἀ-
 τηρεῖτε. τοὺς μερισμοὺς φεύγετε. μιμηταὶ γίνεσθε $\overline{\iota\Upsilon}$
 $\overline{\chi\Upsilon}$. ὡς καὶ αὐτὸς τοῦ $\overline{\omega\rho\sigma}$ αὐτοῦ.

Εγὼ μὲν οὐκ τὸ ἴδιον ἐποίουν ὡς $\overline{\alpha\nu\sigma}$ εἰς ἔνωσιν
 κατηρησμένος. οὗ δὲ μερισμός ἐστιν. καὶ ὀργή. $\overline{\Gamma\sigma}$ οὗ
 κατεκεί. πᾶσιν οὐκ μετάνοοῦσιν ἀφίει ὁ $\overline{\kappa\sigma}$. εἰάν με-
 τανοήσωσιν εἰς ἐνότη $\overline{\iota\alpha}$ $\overline{\Gamma\Upsilon}$. καὶ συνεδρίον τοῦ ἐπισκόπου.

Voss. ὑμῶν. πιστεύω τῇ χάριτι $\overline{\iota\Upsilon}$ $\overline{\chi\Upsilon}$. ὅς λύσει ἀφ' ἡμῶν πάντα

Voss. ἐρι-
 θίαν. δεσμόν. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς μηδὲν κατ' ἐρίθειαν

πράσσειν. ἀλλὰ κατὰ χριστομαθίαν. ἐπεὶ ἤκουσα π-

Salv. ἴσ. νῶν λεγόντων, ὅτι εἰάν μὴ ἐν τοῖς ἀρχαίοις εὕρω ἐν τῷ

ἐρχείοις.

εὐαγγελίῳ. οὐ πιστεύω. καὶ λέγοντός μου αὐτοῖς ὅτι

γέγραπται. ἀπεκρίθησάν μοι ὅτι πρέκειλαι. ἐμοὶ δὲ

Salv. ἴσ. ἀρχεῖα ἐστὶν $\overline{\iota\sigma}$ $\overline{\chi\sigma}$. τὰ ἀδικεῖα ἀρχεῖα. ὁ $\overline{\sigma\rho\sigma}$ αὐ-

ἀδικεῖ.

τοῦ καὶ ὁ θάνατος. καὶ ἡ πίστις ἡ δι' αὐτοῦ. ἐν οἷς θέλω

ἐν τῇ $\overline{\omega\rho\sigma\epsilon\upsilon\chi\eta}$ ὑμῶν διαμαρτυρεῖσθαι.

Salv. ἴσ. Καλοὶ καὶ οἱ ἱερεῖς. κρεῖσσον δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ὁ πεπι-

κρεῖστων.

στευμένος καὶ ἅγια τῶν ἁγίων. ὅς μόνος πεπίστευται

καὶ κρυπτός τοῦ $\overline{\Gamma\Upsilon}$. αὐτὸς ὢν θύρα τοῦ $\overline{\omega\rho\sigma}$. δι' ἧς

εἰσέρχονται Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ καὶ οἱ $\overline{\omega\rho\phi\eta\tau\alpha\iota}$

καὶ οἱ ἀπόστολοι καὶ ἡ ἐκκλησία. πάντα ταῦτα εἰς ἐνό-

τη $\overline{\iota\alpha}$ $\overline{\Gamma\Upsilon}$. ἐξαίρετον δὲ πᾶσι ἔχει τὸ εὐαγγέλιον, τὴν

παρουσίαν τοῦ $\overline{\kappa\Upsilon}$ ἡμῶν $\overline{\iota\Upsilon}$ $\overline{\chi\Upsilon}$. τὸ πάθος αὐτοῦ καὶ

τὴν ἀνάστασιν. οἱ γὰρ ἀγαπητοὶ $\overline{\omega\rho\phi\eta\tau\alpha\iota}$ κατήγ-

γελαν εἰς αὐτόν. τὸ δὲ εὐαγγέλιον ἀπάρπωμα ἐστὶν

ἀφ' αὐτοῦ. πάντα ὁμοῦ καλὰ ἐστίν. εἰάν ἐν ἀγάπῃ

πιστεύητε.

1 Archivis. 2 *Magister recte legendum censet et addit, non prae-*

Επειδὴ

Carnem vestram, ut templum Dei, servate. Unitatem diligite: divisiones fugite. Imitatores estote Jesu Christi; ut & ipse Patris ipsius.

Ego quidem igitur proprium faciebam, ut homo in unitatem perfectus. Ubi autem divisio est & ira, Deus non habitat. Omnibus igitur poenitentibus dimittit Deus; si poeniteant in unitatem Dei & concilium Episcopi. ^{al. confilium.} Credo gratiæ Jesu Christi, qui solvet à vobis omne vinculum. Deprecor autem vos, nihil secundum contentionem facere, sed secundum Christi disciplinam. Quia audivi quosdam dicentes; quoniam si non in ¹ *veteribus* invenio, in Evangelio non credo: & dicente me ipsis, ² quoniam scriptum est; responderunt mihi, quoniam præjacet. Mihi autem ³ *principium* est Jesus Christus; ⁴ *inapproximabilia principia* crux ipsius & mors, & resurrectio ipsius, & fides quæ per ipsum: in quibus volo in oratione vestra justificari.

Boni & Sacerdotes, melius autem Princeps Sacerdotum; cui credita sunt sancta sanctorum, cui soli credita sunt occulta Dei; qui ipse est janua Patris, per quam ingrediuntur Abraham & Isaac & Jacob, & Prophetæ, & Apostoli, & Ecclesia. Omnia hæc in unitatem ⁵ *fidei*. Præcipuum autem aliquid habet Evangelium, præsentiam ⁶ *Salvatoris* Domini nostri Jesu Christi, passionem ipsius, & resurrectionem. Dilecti enim Prophetæ annunciaverunt in ipsum: Evangelium autem perfectio ^{al. perfectas} est incorruptionis. Omnia simul bona sunt: si in Charitate creditis.

jacet. 3 Pro Archivis. 4 Illibata archiva. 5 Dei. 6 Red.
Quia

Επειδὴ κατὰ τὴν προσηυχὴν ὑμῶν καὶ κατὰ τὰ
 σωτήρια ἃ ἔχετε ἐν Χω ἰ. ἀπηγγέλη μοι εἰρη-
 νέειν τὴν ἐκκλησίαν. τὴν ἐν ἀντιοχείᾳ τῆς συρίας. τρέ-
 πον ἐστὶν ὑμῖν ὡς ἐκκλησία Θεοῦ. χειροτονῆσαι διάκονον.
 εἰς τὸ πρεσβεῦσαι ἐκεῖ Θεοῦ πρεσβεῖαν. εἰς τὸ συγχα-
 ρῆσαι αὐτοῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ γινόμενοις. καὶ δοξάσαι τὸ ὄνο-
 μα. μακάριος ἐν ἰ. Χω ὅς κατεξωδήσεται τῆς
 τοιαύτης διακονίας καὶ ὑμεῖς δοξασθήσεσθε. θέλουσιν
 δὲ ὑμῖν οὐκ εἶναι ἀδιώκον ὑπὲρ ὀνόματος Θεοῦ. ὡς καὶ
 αἱ ἐγγιστα ἐκκλησίαι ἐπεμψαν ἐπισκόπους. αἱ δὲ
 πρεσβυτέρους καὶ διακόνους.

Περὶ δὲ φίλωνος τοῦ διακόνου ἀπὸ κιλικίας ἀνδρὸς
 μαρτυρημένου. ὅς καὶ νῦν ἐν λόγῳ Θεοῦ ὑπηρετεῖ μοι
 ἅμα ῥέω. ἀγαθόποδι ἀνδρὶ ἐκλεκτῷ. ὅς ἀπὸ συρίας
 μοι ἀκολουθεῖ ἀποταξάμενος τῷ βίῳ. οἱ καὶ μαρτυροῦ-
 σιν ὑμῖν κατὰ τὸ Θεοῦ εὐχαριστῶ ὑπὲρ ὑμῶν. ὅτι ἐδέξα-
 σθε αὐτούς. ὡς καὶ ὑμεῖς ὁ Χ. οἱ δὲ ἀπμάσαντες
 αὐτοὺς λυτρωθεῖσιν ἐν τῇ χάριτι τοῦ ἰ. Χ. ἀσπάζε-
 ται ὑμεῖς ἡ ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐν πρώτῃ.
 ὅθεν καὶ γράφω ὑμῖν διὰ βούρρου. πεμφθέντος ἅμα ἐμοὶ
 ἀπὸ ἐφρεσίων καὶ σμυρναίων εἰς λόγον τιμῆς. τιμήσει αὐ-
 τοὺς ὁ Χ. ὁ ἰ. Χ. εἰς ὃν ἐλπίζουσιν σαρκί. ψυχῇ.
 πίσει. ἀγάπῃ. ὁμονοίᾳ. ἔρρωσθε ἐν Χω ἰ. τῇ κοινῇ
 ἐλπίδι ἡμῶν.

Saly. ἴσ.
 τιμῆς.

1 Ad obeundum illic Dei legationem. 2 In unum con-

Quia secundum orationem vestram, & secundum viscera misericordiæ quæ habetis in Christo Jesu, annunciatum est mihi pacem habere Ecclesiam quæ est in Antiochia Syriæ: decens est vos, ut Ecclesiam Dei, ordinare Diaconum ¹ *ad intercedendum illic Dei intercessionem*; in congaudere ipsis ² *in idipsum factis*, & glorificare nomen ³. Beatus in Jesu Christo, qui dignificabitur tali ministratone: & vos glorificabimini. Volentibus autem vobis non est impossibile, pro nomine Dei, ut & quædam propinquæ Ecclesiæ miserunt Episcopos, quædam autem Presbyteros & Diaconos.

De Philone autem Diacono à Cilicia viro testimonium habente, qui & nunc in verbo Dei ministrat mihi cum Reo Agathopode viro electo, qui à Syria me sequitur, abrenuncians ⁴ *seculo*; qui & testificantur vobis: & ego Deo gratias ago pro vobis, quoniam recepistis ipsos; ut & vos Dominus. Qui autem inhonoraverunt ipsos, liberentur in gratia Jesu Christi. Salutat vos charitas ⁵ *multorum* qui in Troade: unde & scribo vobis per Burrum, missum mecum ab Ephesiis */ Burrum* & Smyrnæis in verbum honoris. Honoret & ipsos Dominus Jesus Christus; in quem sperent carne, anima, ⁶ *spiritu*, fide, charitate, concordia. Valete in Christo Jesu, communi spe nostra.

venientibus. ³ *Supplendum forte in græco Θεῷ Dei.* ⁴ *Vita.*
⁵ *Fratrum.* ⁶ *Red.*

Salv. ἴσ.
τρεῖς ἀλλοιοῖς.

5. ΤΡΑΛΙΔΑΝΟῖΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

Ignatios ὁ καὶ Θεοφόρος. ἡγαπημένη $\overline{\Theta\omega}$ $\overline{\pi\rho\iota}$ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$.

Salv. ἴσ.
ἐν τρεῖς ἀλλοιοῖς.

ἐκκλησία ἁγία τῇ οὐσῃ ἐν τράλεσιν τῆς ἀσίας ἐκ-
λεκτῇ. καὶ ἀξιοθέω. εἰρηνευούσῃ ἐν σαρκὶ καὶ αἵματι τῷ
πατρὶ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. τῆς ἐλπίδος ἡμῶν ἐν τῇ εἰς αὐτὸν ἀνα-
στάσει. ἣν καὶ ἀσπάζομεν ἐν τῷ πληρώματι ἐν ἀποστο-
λικῷ χαρακτῆρι. καὶ εὐχομεν πλείστα χαίρειν.

Ἀμαμον διάνοιαν καὶ ἀδιάκριτον ἐν ὑπομονῇ ἐργῶν

Salv. ἴσ.
καθ' ὑπό-
κρισιν.

ὑμᾶς ἐχόντας. οὐ κατὰ χρῆσιν. ἀλλὰ κατὰ φύ-
σιν. καθὼς ἐδήλωσέν μοι πολὺς οἶκος ὁ ἐπίσκοπος ὑ-
μῶν. ὅς παρεγένετο θελήματι $\overline{\Theta\upsilon}$ καὶ $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ ἐν σιμύρ-
νῃ. καὶ οὕτως μοι συνεχάρη δεδεμένω ἐν $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\omega}$.

Salv. ἴσ.
θεωρεῖσθ.

ὥστε με τὸ πᾶν πλήθος ὑμῶν ἐν αὐτῷ θεωρῆσθε.
ἀποδεξάμενος οὐτὶ τὴν κατὰ $\overline{\Theta\iota}$ εὐνοίαν δι' αὐ-
τοῦ. ἔδοξα εὐρὼν ὑμᾶς ὥς ἐργῶν μιμητὰς ὄντας
 $\overline{\Theta\upsilon}$.

Voss. ὅτ' αὖ

Ὅταν γὰρ τῷ ἐπισκόπῳ ὑποτάσσασθε ὥς $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\omega}$.
φαίνασθε μοι οὐ κατὰ αἰὸν ζῶντες. ἀλλὰ κατὰ $\overline{\iota\upsilon}$
 $\overline{\chi\iota}$ τὸν δι' ἡμᾶς ἀποθανόντα. ἵνα πιστεύσαντες εἰς
τὸν θάνατον αὐτοῦ τὸ ἀποθανεῖν ἐκφύγητε. ἀναγκάσθον
οὐτὶ ἐστὶν ὡς περ ποιεῖτε. ἀνευ τοῦ ἐπισκόπου μηδὲν πράσ-

al. ὑποτάσ-
σειν.

σειν ὑμᾶς. ἀλλ' ὑποτάσσασθε καὶ τῷ τρεσδυτερίῳ. ὥς
Voss. ἡμῶν. τοῖς ἀποστόλοις $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$ τῆς ἐλπίδος ὑμῶν. ἐν ᾧ διά-
γοντες εὐρεθισόμεθα. δεῖ δὲ καὶ τοὺς διακόνους ὄντας

Salv. ἴσ.
μυστήριον.

μυστήριον $\overline{\iota\upsilon}$ $\overline{\chi\upsilon}$. κατὰ πάντα τρόπον πᾶσιν ἀρέσκειν. οὐ

VI. *Ejusdem Epistola ad Tralleſios*².

Ignatius, qui & Theophorus, dilectæ Deo Patri Jesu Christi Ecclesiæ sanctæ, existenti in Tralleſiis Asiæ, electæ & Deo dignæ, pacem habenti in carne & sanguine³ & passione Jesu Christi, spei nostræ, in ea quæ in ipsum resurrectione: quam & saluto in plenitudine, in Apostolico caractere, & oro plurimum gauderé.

Incoinquinatam mentem & inseparabilem in sustinentia cognovi vos habentes,⁴ non secundum usum sed secundum naturam: quemadmodum ostendit mihi Polybius Episcopus vester, qui advenit (voluntate Dei & Jesu Christi) in Smyrna; & sic mihi congavissus est victo in Christo Jesu, ut ego omnem multitudinem vestram in ipso specularer. Recipiens igitur eam quæ secundum Deum æquanimitem per ipsum, gloriatus sum inveniens vos ut cognovi imitatores Dei.

Quum enim Episcopo subjecti estis ut Jesu Christo, videmini mihi non secundum homines viventes, sed secundum Jesum Christum; propter vos mortuum, ut credentes in mortem ipsius, mori effugiatis. Necessarium igitur est, quemadmodum facitis, sine Episcopo nihil operari vos: sed subjici & Presbyterio ut Apostolis Jesu Christi spei nostræ; in quo conversantes inveniamur. Oportet autem & Diaconos, ministros existentes mysteriorum Jesu Christi, secundum omnem modum omnibus placere. Non enim

non usu sed proprietate, ex Salvino, non ex hypocrisi sed revera,

L

ciborum

Antioch.
Hom. 124
Const.
Ap. 2. 27.
28.

γὰρ βρωμάτων καὶ ποτῶν εἰσὶν διάκονοι. ἀλλ' ἐκκλη-

Salv. ἴσ. σίασ θυ ὑπιρέται. δέον ουὺ αὐτοὺς φυλάσσειτε τὰ
φυλάσσειτε.
ἐγκλήματα ὡς πῦρ.

Salv. '18.

$$\omega_5 \in \overline{\chi} \cup \overline{\chi}^c.$$

Salv. ^{ισ.}
ὡς εἰς χ^v. — Ομοίως πάντες ἐντρύπείσθωσαν τοὺς διακόνους. ὥς
Salv. ^{ισ.} ιγ χ^v ὥς καὶ τὸν ἐπίσκοπον ὄντα μὲν τοῦ ἁγίου, ταῖς
συνάξεσι
collegium δὲ ἁρεσβυτέρουσ ὥς συνεδρίον τυ. καὶ ὡς συνάξιμος

ἀποστόλων. χωρίς τούτων ἐκκλησία οὐ καλεῖται. περὶ
ᾧν πέπεισμαι ὑμᾶς οὕτως ἔχειν. τὸ γὰρ ἐξεμπλᾶριον
τῆς ἀγάπης ὑμῶν ἔλαβον. καὶ ἔχω μεθ' ἑαυτοῦ ἐν τῷ
ἐπισκόπῳ ὑμῶν. οὗ αὐτὸ τὸ χατάστημα μεγάλη μα-
θητεία. ἣ δὲ παρότης αὐτοῦ διώκρισις. ὃν λογίζομαι
καὶ τοὺς ἀγίους ἐντρέπεσθαι. ἀγαπῶντας ὡς οὐ φεί-
δομαι ἑαυτὸν πότερον διωάμενος γράφει ὑπὲρ τούτου
εἰς τοῦτο ὡήθην. ἵνα *ὡς χατακρίθω ὡς ἀπόστολος ὑμῶν

1. *av.*

Salv. "15.

Διγατίασω

маш.

Διαπάτωμαι.
Πολλὰ φρονῶ ἐν Ἰω. ἀλλ' ἐμαυτὸν μετρώ ἵνα μὴ
ἐν χερσὶν ἀπολωμαι. νῦν γάρ με δεῖ πλέον φοβεῖ-

Salv. "15.

σὺ λέγοντες

οὐκ ἔστιν ἡμῶν ὁ πρῶτος τοῖς φυσικοῦσιν με. οἱ γὰρ λέγον-
τες μοι ματαγνῶσιν με. ἀγαπῶ μὲν γὰρ τὸ παλαιόν.

Salv. '18.

• 28 ζηλο

ἀλλ' οὐκ οἶδα εἰ ἀξίός ἐμι. τὸ γὰρ ζῆλος πολλοῖς μὲν

Salv. '15.

ἐμοὶ

οὐ φαίνεται. ἐμὲ δὲ πλέον πολεμεῖ. χρήζω οὐκ ὠραό-
τητος. ἐν ᾗ κατελύετο ὁ ἄρχων τοῦ αἰῶνος τούτου.

Μὴ οὐ δύναμαι τὰ ἐπιεικῆ γράψαι; ἀλλὰ φοβοῦ-

Восток

ВОН. 55,
24440917

μη μὴ νηπίοις οὖσιν ὑμῖν βλαβὴν παραῶ. καὶ συγγνω-
μωνεῖτε μοι. μήποτε οὐ δυναθέντες χωρῆσαι φράγχαλον θῆ-
τε. καὶ ὅ ἐγὼ οὐ κατόπι δέδεμαι καὶ δυνάμενος τὰ ἐποικῖα

1 *Noster videtur recte legisse* ὡς ἐπολιὺ ἰησοῦ χριστῷ ἐν τῇ ἐπίστασι·
 πρὸς ὡς ἰησοῦν χριστὸν. 2 *Persuasum habeo.* 3 *Aliquantum, cum*

ciborum & potuum sunt ministri; sed Ecclesiæ Dei ministri. Opportunum igitur vos ob-^{l. eos.}servare accusationes, ut ignem.

Similiter & omnes reveantur Diaconos, ut ¹ *mandatum Jesu Christi*; & *Episcopum*, ut *Jesum Christum*, existentem filium Patris: Presbyteros autem, ut concilium Dei & conjunctionem Apostolorum. Sine his Ecclesia non vocatur. De quibus ² *suadeo* vos sic habere. Exemplarium enim charitatis vestræ accepi & habeo cum meipso in Episcopo vestro; cujus ipsa compositio magna est disciplina, mansuetudo autem ipsius potentia: quem existimo & impios revereri*. Diligen-^{l., dili-}tes quod non parco ipsum ³ *aliqualem, potens* ^{gentes.} *scribere pro illo; in hoc existimer, ut existens* condemnatus, velut Apostolus vobis præcipiam.

Multa sapio in Deo: sed meipsum mensuro, ut non in gloriatione perdar. Nunc enim me oportet plus timere, & non attendere instantibus me. ⁴ *Dicentes enim mihi*, flagellant me. Diligo quidem enim pati: sed non novi si dignus sum. Zelus enim multis quidem non apparet, me autem plus oppugnat. Indigeo igitur mansuetudine; in qua dissolvitur princeps seculi hujus.

Nonne possum vobis supercoelestia scribere? Sed timeo ne parvulis existentibus vobis damnum apponam. Et condonate mihi: ne forte, non potentes capere, strangulemini. Etenim ego, non ⁵ *secundum quodcumque* ligatus sum, ⁶ *sed potens scire* coelestia, & loci

possum scribere super illa re, hoc dicendum existimavi. ne.
⁴ Laudantes enim me. ⁵ Quodd. ⁶ Possum scire. *deest in Græco vociv.*

1. ἡ δὲ.

καὶ τὰς τοποθεσίας τὰς ἀγγελικάς καὶ ταῖς συστάσεις τὰς ἀρχοντικές. ὁρατά τε καὶ ἀόρατα. παρὰ τοῦτο εἰ δὴ καὶ μαθητής εἰμι. πολλὰ ὅδε ἡμῖν λείπει ἵνα Ἦ ὑμῶν μὴ λειπώμεθα.

Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς οὐκ ἐγὼ ἀλλ' ἡ ἀγάπη τοῦ ΧΥ μόνῃ τῇ χριστιανῇ τροφῇ χρῆσθαι. ἀλλοτρίας δὲ βολάνης ἀπέχεσθαι. ἥτις ἐστὶν αἵρεσις. οἱ κακοὶ παρεμπλέκουσιν ἐν ΧΥ κατ' ἀξίαν πιτυόμενοι ὥσπερ θανάσιμον φάρμακον διδόντες μετὰ οἰνομέλιτος. ὅπερ ὁ ἀγνοῶν ἡδέως λαμβάνει ἐν ἡδονῇ. καὶ τοῦ ἀποθανεῖν.

1. καὶ κτ'.

Φυλάτθετε οὖν τοὺς ποιούτους. τοῦτο δὲ ἔσται ὑμῖν μὴ φουσιούμενοις καὶ οὖσιν ἀχωρίτοις ΘΥ ΙΥ ΧΥ. καὶ τοῦ ἐπισκόπου καὶ τῶν διαταγμάτων τῶν ἀποστόλων. ὁ ἐν τούτῳ θυσιαστηρίου ὢν καθαρὸς ἐστίν. τούτεστιν ὁ χωρίς ἐπισκόπου καὶ πρεσβυτερίδος καὶ διακόνου τρέψαντι. οὗτος οὐ καθαρὸς ἐστίν τῇ συνειδήσει.

Salv. ἴσ.
ἀποστόλων.

Οὐκ ἐπεὶ ἐγγὺν τοιοῦτον τι ἐν ὑμῖν. ἀλλὰ πρεφυ-

Salv. ἴσ.
πρεσβυτέρων.

λάσσω ὑμᾶς ὄντας μου ἀγαπητοὺς πρὸς ὁρῶν τὰς ἐνέδρας τοῦ διαβόλου. ὑμεῖς οὖν τὴν πρεσβυτερίαν

Salv. ἴσ.
ἡ ἐστίν.

ἀναλαβόντες. ἀναστήσατε ἑαυτοὺς ἐν πίστει. ὅς ἐστιν σὰρξ τοῦ ΧΥ. καὶ ἐν ἀγάπῃ ὁ ἐστὶν αἷμα τοῦ ΧΥ. μηδεὶς ὑμῶν κατὰ τοῦ πλησίον ἐχέτω. μὴ ἀφορμὰς δίδωτε τοῖς ἔθνεσιν. ἵνα μὴ δι' ὀλίγους ἀφρονας τὸ

Salv. ἴσ.
βλασφημῶ-
ται.

ἐν Ἦ πλῆθος βλασφημεῖται. οὐαὶ γὰρ δι' οὗ ἐπὶ ματαιότητι τὸ ὄνομά μου ἐπὶ πᾶσι βλασφημεῖται.

Κωφώθητε οὖν ὅταν ὑμῖν χωρίς τοῦ ΧΥ λαλή

1 Nobis. 2 Hæc tempora coarctant. Coitel. hic legendum putat ei
ἐν παλαιῇ ἐμπλέκῃ. Interpolator iohs. 3 Deest propter eorum

πρ.

positiones Angelicas, & constitutiones *, ^{l. princi-}principationes, visibiliaque & invisibilia : ^{pales.}præter ^{al. propter.}hoc, jam & discipulus sum. Multa enim ¹vobis deficiunt, ut Deo non deficiamus.

Deprecor igitur vos (non ego, sed charitas Jesu Christi) solo Christiano alimento utamini; ab aliena autem herba recedite, quæ est hæresis, ²quæ & implicatis implicat Jesum Christum ³: quemadmodum mortiferum pharmacum dantes cum vino mellito; quod qui ignorat, delectabiliter accipit & in delectatione mala mori.

⁴Observemini igitur à talibus. Hoc autem erit à vobis non inflatis, & existentibus inseperabilibus à Deo Jesu Christo, & Episcopo, & ordinibus Apostolorum. Qui intra altare est, mundus est: ⁵qui vero extra altare est, non mundus est. hoc est; Qui sine Episcopo & ⁶Presbytero & Diacono operatur aliquid, iste non mundus est in conscientia.

Non quia cognovi tale quid in vobis: sed præservo vos, existentes meos dilectos; prævidens insidias Diaboli. Vos igitur mansuetam patientiam resumentes, recreate vosmetipsos in fide quod est caro Domini, & in charitate quod est sanguis Jesu Christi. Nul- ^{Damasc. 3.}lus vestrum adversus proximum aliquid ha- ^{Parall. 94.}beat. Non occasiones detis gentibus: ut non propter paucos insipientes ea quæ in Deo multitudo blasphemetur. * Væ enim, ^{Vide II. 52. 5.}per quem in vanitate nomen meum in aliquibus blasphematur.

Obsurdescite igitur, quando vobis sine Jesu ^{Theod. Dial. 1.}

dignitatem fidem adepta. ⁴Custodite vos. ⁵Red. sed Græco inferendum videtur οὗ ὁ κύριος ἐστίν, & ἡ εὐαγγελία ἐστίν. ⁶Presbyterio.

Christi

πισ. τοῦ ἐκ γένους δαδ. τοῦ ἐκ μαρίας. ὅς ἀληθῶς
ἐγενήθη. ἔφαγέ τε καὶ ἔπιεν. ἀληθῶς ἐδιώχθη ἐπὶ
ποντίου πλάτου. ἀληθῶς ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν. βλέ-
πόντων τῶν ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων. καὶ ὑποχρονίων. ὅς καὶ
ἀληθῶς ἠγέρθη ἀπὸ νεκρῶν. ἐγείραντος αὐτὸν τοῦ ὡροσ
αὐτοῦ κατὰ τὸ ὁμοίωμα. ὅς καὶ ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας
αὐτῷ οὕτως ἐγερῇ ὁ πῆρ αὐτοῦ ἐν χω ι. οὗ χάρις
τὸ ἀληθινὸν ζῆν οὐκ ἔχομεν.

Εἰ δὲ ὥσπερ τινὲς ἄγριοι ὄντες τούτέστιν ἄπιστοι λέ-
γουσιν τὸ δοκεῖν πεπονθέναι αὐτὸν αὐτοὶ ὄντες τὸ δο-
κεῖν. ἐγὼ τί δέδεμαι. τί δὲ εὐχομαι θηριομαχῆσαι.
δωρεὰν οὐδ' ἀποθνήσκω. ἄρα οὐ κατὰ ψεύδομαι τοῦ
κ υ.

Φεύγετε οὐδ' τὰς κακὰς παραφυσάδας τὰς γεννώ-
σας καρπὸν θανατηφόρον. οὐδ' εἰ γένησθε πισ. παρ' αὐτὰ
ἀποθνήσκει. οὗτοι γὰρ οὐκ εἰσὶν φυλαῖα ὡροσ. εἰ γὰρ ἦσαν.
ἐφάνοντο ἀν κλάδι τοῦ σρου. καὶ ἦν ἀν ὁ καρπὸς αὐτῶν
ἀφ' ἁρτός. δι' οὗ ἐν τῷ πάθει αὐτοῦ ὡροσκαλεῖται ὑμᾶς
ὄντας μέλη αὐτοῦ. οὐ διώλαια οὐδ' κεφαλὴ χάρις γεννη-
θῆναι ἀνευ μελῶν. τοῦ Ϟ υ εἰώσιν ἐπαγγελλομένου * ὅς
ἐστὶν αὐτός.

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἀπὸ σμύρνης. ἅμα ταῖς συμ-
παρούσας μου ἐκκλησίαις τοῦ Ϟ υ. * οἱ κατὰ πάντα με
ἀνέπαυσαν σαρκί τε καὶ πν. παρακαλεῖ ὑμᾶς καὶ δέ-
σμός μου. ἃ ἔνεκεν ι υ χ υ περιφέρω. αἰδούμενος Ϟ υ
ἐπιτυχεῖν. διαμένετε ἐν τῇ ὁμοιοῖα ὑμῶν. καὶ τῇ μετ'
ἀλλήλων ὡροσευχῇ. ὡρέπει γὰρ ὑμῖν τοῖς καθ' ἕνα

1 Secundum similitudinem. qui. 2 Forte moriar cum pñcto
ἐξαίρετως

Christo loquitur quis: qui ex genere David, qui ex Maria; qui vere natus est, comedit & bibit; vere persecutionem passus est sub Pontio Pilato, vere crucifixus & mortuus est, aspicientibus coelestibus & terrestribus & infernalibus. qui & vere resurrexit à mortuis, resuscitante ipsum Patre ipsius¹: *qui & secundum similitudinem* nos credentes ipsi sic resuscitabit Pater ipsius, in Christo Jesu; sine quo verum vivere non habemus.

Si autem, quemadmodum quidam sine Deo existentes (hoc est, infideles) dicunt, secundum videri passum esse ipsum; ipsi existentes secundum videri: ego quid victus sum? quid autem & oro cum bestiis pugnare? Gratis igitur morior: ² *ergo non reprehendor mendacii à Domino.*

Fugite ergo malas propagines, generantes fructum mortiferum; quem si gustet quis, statim moritur. Isti enim non sunt plantatio Patris. Si enim essent; apparerent utique rami Crucis, & esset utique fructus illorum incorruptibilis: per quem, in passione ipsius, advocat vos existentes membra ipsius. Non potest igitur caput nasci sine membris: Deo unionem repromittente, quod est ipse. *al. quæ.*

Saluto vos à Smyrnâ, cum compræsentibus mihi Ecclesiis Dei; qui secundum omnia ^{l. quæ.} me quiescere fecerunt carne & spiritu. Deprecantur vos vincula mea, quæ pro Jesu Christo fero, petens Deo frui; permanete in concordia vestra & ea quæ cum adinvicem oratione. Decet enim vos singulos, præci-

interrogationis. certe de domino mendacium non fingo.

Voss. κ

ἑξαιρέτως κ' τοῖς ὑποτακτέροις ἀναψύχειν τὸν ἐπίσκοπον
 εἰς πμὴν ὡροσ ἰυ χυ * τῶν ἀποστόλων. εὐχομαι ὑμᾶς
 ἐν ἀγάπῃ ἀκούσαι μου. ἵνα μὴ εἰς μαρτύριον ᾧ ἐν ὑμῶν
 γράψας. κ' περὶ ἐμοῦ δὲ ὡρσεύχαθε. τῆς ἀφ' ὑμῶν
 ἀγάπης χρῆζοντος ἐν τῷ ἐλέει τοῦ θ'υ. εἰς τὸ κατὰ ξιω-
 θῆναί με τοῦ κλήρου. οὐ περίκειμαι ἐπιτυχεῖν. ἵνα μὴ
 ἀδόκιμος εὐρεθῶ.

Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἀγάπη συμυρναίων κ' ἐφρεσίων.
 μνημονεύετε ἐν ταῖς ὡρσεύχαῖς ὑμῶν τῆς ἐν συρία
 ἐκκλησίας. ὅθεν κ' οὐκ ἄξιός εἰμι λέγεσθαι ὡς ἑχάτος
 ἐκείνων. ἔρρωσθε ἐν ἰυ χω. ὑποτασσόμενοι τῷ ἐπισκόπῳ
 ὡς τῇ ἐντολῇ. ὁμοίως κ' τῷ ὑποτακτέῳ. κ' οἱ κατ'
 ἄνδρα ἀλλήλους ἀγαπᾶτε ἐν ἀμερίστῳ καρδίᾳ. ἀγί-
 ζετε ὑμῶν τὸ ἐμὸν πια. οὐ μόνον νῦν. ἀλλὰ κ' ὅταν
 θ'υ ἐπιτύχω. ἐπὶ γὰρ ὑπὸ κίνδυνον εἰμί. ἀλλὰ πιστὸς
 ὁ πῆρ ἐν ἰυ χω. πληρῶσαι μου τὴν αἴτησιν. κ' ὑμῶν
 ἐν ᾧ εὐρεθῆναι ἀμωμοί.

1 Sorte. 2 Expiet vos. forte ἀγίζετῃ pro ἀγνίζετῃ. Vossius

pue & Presbyteros, refrigerare Episcopum; in honorem Patris, Jesu Christi, & Apostolorum. Oro vos in charitate audire me; ut non in testimonium sim in vobis scribens. Sed & pro me orate, ea, quæ à vobis, charitate indigente in misericordia Dei, ad dignificari me hæreditate quâ conor potiri, ut non reprobis inveniar.

Salutat vos charitas Smyrnæorum & Ephesiorum. Mementote in orationibus vestris ejus quæ in Syria Ecclesiæ; unde non dignus sum dici, existens extremus illorum. Valete in Jesu Christo; subjecti Episcopo, ut Dei mandato, similiter & Presbyterio. Et singuli adinvicem diligite in impartibili Corde. *Castificate vestrum* meum spiritum, non solum nunc, sed & quando utique Deo fruar. Adhuc enim sub periculo sum: sed fidelis Pater, in Jesu Christo, implere petitionem meam & vestram; in quo inveniamini incoinquinati.

hic ut supra in Ep. ad Eph. legendum censet ἁγνοῦμαι ὑμῶν τὸ ἴμην πνύμην.

*S. Ignatii Epistola ad Romanos juxta
Græcam Editionem Ruinarti.*

Ἰγνάτιος, ὁ καὶ Θεοφόρος, τῇ ἡλεηδυνῇ σου μεγα-
λειότητι πατρὸς ὑψίστου καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὃ μόνος ὑψι-
στὴς αὐτῷ, ἐκκλησίᾳ ἡγαπημένῃ καὶ πεφωτισμένῃ σου θελή-
ματι ὃ θελήσαντος τὰ πάντα, ἃ ἔστιν καὶ ἀγάπην Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ ὃ θεὸς ἡμῶν, ἥτις καὶ περιεχέσθαι σου τόπων
χαρεῖς Ρωμαίων, ἀξιόθεος, ἀξιοσεβής, ἀξιομακάρι-
τος, ἀξίεπαμιος, ἀξιεπίτευκτος, ἀξίολατρεῖται, καὶ περιε-
χέσθαι τὴν ἀγάπην, χριστιανισμός, πατριανισμός, ἣν καὶ
ἀσπαύζομαι σου ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑψι πατρὸς, καὶ
σαρκὰ καὶ πνεῦμα ἡνωμένοις πάσῃ ἐπιτολῇ αὐτῷ, πε-
πληρωμένοις χάριτος θεοῦ ἀδιακρίτως, καὶ ἀποδιῦλι-
σμένοις ἀπὸ παντὸς ἀλλοτεῖς χρώματος, πλεῖστα σου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ ἡμῶν ἀμώμως χαίρειν.

al. ἐπιτά-
μιν.

Ἐπεὶ εὐξάμεθα θεῷ ἐπέτυχον ἰδεῖν ὑμῶν τὰ
ἀξιόθεα προσώπα, ὥς καὶ πλέον ἡγάμην λαβεῖν, δεδε-
μένῃ σου Χριστοῦ Ἰησοῦ ἐλπίσει ὑμᾶς ἀσπάζεσθαι,
εἰάν περ θέλημα ὃ θεὸς ἡ ὃ ἀξιοθέτηαί με εἰς τέλος
εἶναι. ἢ μὲν γὰρ ἀρχὴ εὐοικονόμητος ἔστιν, εἰάν τῷ χάριτος
ἐπιτύχω, εἰς τὸ τὴν κληρὸν μου ἀνεμποδίτως ἀπολα-
βεῖν. Φοβέομαι γὰρ τὴν ὑμῶν ἀγάπην, μὴ αὐτὴ με ἀδι-
κήσῃ· ὑμῖν γὰρ εὐχερές ἔστιν, ὃ θέλετε ποιῆσαι· ἐμοὶ δὲ
δύσκολόν ἔστιν, ὃ θεὸς ἐπιτυχεῖν, εἰάν τῷ ὑμεῖς φεί-
σεσθε μου.

1 Misericordiam consecutæ. 2 Regionis. *noſter* l. *χεῖν*.
3 Digna quæ voti compos fiat. *noſter* l. *ἀξιεπίτευκτος*. 4 No-

*S. Ignatii Epistola ad Romanos juxta
Latinam Editionem Usserii.*

Ignatius, qui & Theophorus, ¹ *habenti propitiationem* in magnitudine Patris altissimi & Jesu Christi solius filii ipsius, Ecclesiæ dilectæ & illuminatæ in voluntate volentis omnia quæ sunt secundum dilectionem Jesu Christi Dei nostri (quæ & præsidet in loco ² *chori* Romanorum, digna Deo, digna decencia, digna beatitudine, digna laude, ³ *digne ordinata*, digne casta, & præsidens in charitate, Christi habens ⁴ *legem*, Patris nomen; quam & saluto in nomine Jesu Christi filii Patris) secundum carnem & spiritum unitis ⁵ *in* omni mandato ipsius, impletis gratia Dei indivisim, & abstractis ab omni alieno colore; plurimum in ⁶ *Domino* Jesu Christo Deo nostro immaculate gaudere.

Deprecans Deum, ⁷ *attigi videre* vestras ⁸ *dignas visione* facies; ⁹ *ut & amplius petebam accipere*. *Ligatus enim in Christo Jesu*, spero vos salutare; siquidem voluntas sit ut dignificer in finem esse. Principium quidem enim bene ¹⁰ *dispensatum* est: siquidem gratia ¹¹ *mea* potiar, ad hæreditatem meam sine impedimento lucrari. Timeo enim charitatem vestram, ne ipsa me lædat. Vobis enim facile est, quod vultis facere: mihi autem difficile est Deo potiri; siquidem vos ¹² *non* parcitis mihi.

men. noster l. *ἡμεῖς*. 5 Red. 6 Red. 7 Obtinui ut viderem. *Tunc enim Smyrne erat Ignatius.* 8 Deo dignas. noster hic forte legis *ἀξιοψέμην*. 9 Et quemadmodum plus petebam accipere, ligatus in &c. 10 Constitutum. 11 Red. 12 Red.

1. ὑμεῖς.

Οὐ γὰρ θέλω ὑμῶν ἀνθρωπαρεσκῆσαι, ἀλλὰ θεῶν ἀρέσαι, ὥσπερ καὶ ἀρέσκετε. ἔγὼ ποτὶ ἕξω χαμερὺν τοῦτον, θεῶν ὀπιτυχεῖν· ἔτι ὑμεῖς, εἰάν σιωπήσητε, κρείττονι ἔργῳ ἔχετε ὀπιγραφήναι. εἰάν γὰρ σιωπήσητε ἀπ' ἐμῶν, ἐγὼ γενήσομαι θεῶν· εἰάν δὲ ἐρεασθῆτε τὸ σαρκός μου, πάλιν ἔσομαι τρέχων. πλεον μοι μὴ παρεχνηθεῖτε ἢ ἀποδιασθῆναι θεῶν, ὥς ἐπὶ θυσιαστήριον ἑτοιμόν ὅστιν, ἵνα εἰ ἀγάπη χρός γενόμενοι, ἀσπῆτε τῷ πατρὶ εἰ Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὸ ὀπίσκοπον Συρείας ὁ θεὸς κατηξίωσεν ἀρεθῆναι εἰς δύσιν, ἀπὸ ἀνατολῆς μετὰ πεμφάμην. καλὸν τὸ διῶναι ἀπὸ κόσμου πρὸς θεόν, ἵνα εἰς αὐτὸν ἀνατείλω.

1. ἀποδιασθῆναι.

Οὐδέποτε ἐδασκάνετε ἑδένα, ἀλλὰς ἐδιδάξατε· ἐγὼ δὲ θέλω, ἵνα καὶ κεῖνα βέβαια ᾖ, ἀ μαθητεύοντες εἰτέλλεσθε. μόνον μοι διῶαμιν αἰτέωσθε, ἔσωθέν τε καὶ ἕξωθεν, ἵνα μὴ μόνον λέγω, ἀλλὰ καὶ θέλω· ἵνα μὴ μόνον λέγωμαι Χριστιανός, ἀλλὰ καὶ εὐρεθῶ. εἰάν γὰρ καὶ εὐρεθῶ, καὶ λέγεσθαι διῶαμιν, καὶ τότε πρὸς εἰ), ὅταν κόσμῳ μὴ φαίνομαι. ἑδὲν φαινόμενον, αἰώνιον. “τὰ γὰρ βλέπομενα, “πρὸςκαμεν· τὰ δὲ μὴ βλέπομενα, αἰώνια.” ὁ γὰρ θεὸς ἡμεῖς Ἰησοῦς Χριστός, εἰ πατρὶ ὦν, μᾶλλον φαίμε). ἔ σιωπῆς μόνον τὸ ἔργον, ἀλλὰ μέγας ὅστιν ὁ Χριστιανισμός.

2 Cor. 4.
18.

Εγὼ γράφω ταῖς ἐκκλησίαις, καὶ εἰτέλλομαι πασίν, ὅτι ἐγὼ ἐκὼν ὑπὲρ θεῶν ἀποθνήσκω, εἰάν τῶν ὑμεῖς μὴ καλύσῃτε. πρὸςκαμῶ ὑμᾶς, μὴ εὐνοία ἀχρεος

1 Unquam habiturus sum. 2 Denuo mihi currendum est. 3, dele Parenth. 4 Bonum est. 5 Aeternum est. deest hic.

Non enim volo vos hominibus placere, sed Deo placere: quemadmodum & placeatis. Neque enim ego ¹ *habeo aliquando* tempus tale Deo potiendi: neque vos, si taceatis, meliori operi habetis inscribi. Si enim taceatis à me, ego ero Dei: si autem desideretis carnem meam, ² *rursus factus sum vox.* f. velox. Plus autem mihi non tribuetis quam sacrificari Deo, dum adhuc sacrificatorium paratum est: ut, in charitate chorus effecti, cantetis Patri in Jesu Christo ³ (quoniam Episcopum Syriæ dignificavit Deus inveniri in Occidente, ab Oriente transmittens ⁴ *bonum* Chrysof. in Encom. Ignat. al. occidentem. occidere à mundo in Deum) ut in ipso oriar.

Nunquam invidistis ^{*} in aliquo: alios edocui- l. alicui. cuistis. Ego autem volo, ut & illa firma sint quæ docentes præcepistis. Solum mihi potentiam petatis ab intra & ab extra, ut non solum dicam sed & velim; non ut solum dicar Christianus, sed & inveniar. Si enim inveniar, & dici possum; & tunc fidelis esse, quando utique mundo non appareo. Nihil apparentia ⁵ *bonum est.* Deus l. apparet. Deus enim noster Jesus Christus in Patre existens magis apparet. Non ⁶ *suasionis* opus sed magnitudinis est ⁷ *Christianus*; ⁸ *quando utique* ⁹ *oditur à mundo.*

Scribo Ecclesiis, & præcipio omnibus, quoniam volens pro Deo morior; siquidem vos non prohibeatis. Deprecor vos, non ⁹ *concordia* intempestiva fiatis mihi. Di-

"Quæ enim videntur, temporalia sunt, quæ vero non videntur, æterna sunt." ⁶ Silentii. ⁷ Christianismus. ⁸ Red. ⁹ Benevolentia.

εθνησίου μαχησά
1 Cor. XV. 32

γένησθέ μοι. ἄφετέ με θμείων ^{εἶ} βορᾶν, δι' ὧν ἐν-
εστιν θεῷ ὅπιτυχεῖν. σίτος ἐμὲ θεῷ, καὶ δι' ὀδόντων θη-
1. αἰλήθωμαι. εἰων ἀλέθωμαι, ἵνα καθαρός ἄρτος ὕρεθῶ ἔ Χεισῷ.
μᾶλλον κολακδύσασθε τὰ θμεία, ἵνα μοι τάφος γέ-
νων), καὶ μηδὲν καταλίπωσι ἔ σώματος μου, ἵνα μὴ
κοιμηθεῖς βαρύς πνι γένωμαι. τότε ἔσομαι μαθητὴς
ἀληθῶς ἔ Χεισῷ, ὅτε ἔδῃ τὸ σῶμά μου ὁ κόσμος ὄφε-
ται. λιζανδύσασθε τὸ Χεισὸν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα ἀφ' τῆς
ὀργάνων τέτων θυσιά εὔρεθῶ. ἔχ ὡς Πέτρος καὶ Παῦ-
λος ἀφ' αἰσθησῶμαι ὑμῖν. ἐκείνοι ἀπόστολοι· ἐγὼ κατὰ-
κριτός· ἐκείνοι ἐλεύθεροι· ἐγὼ δὲ μέχρι νῦν δούλος.
ἀλλ' εἰς πάντα, ἀπελεύθερος Ἰησοῦ, καὶ ἀναστήσομαι ἐν
αὐτῷ ἐλεύθερος. νῦν μανηθάνω δεδεδυμένος μηδὲν ὅπι-
θυμεῖν κοσμικὸν ἢ μάταιον.

1 Cor. XV. 32

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ρώμης θμειομαχῶ ἀφ' ἧς
καὶ θαλάσσης, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, δεδεδυμένος δέχα λεο-
πάρδοις, ὃ ὅστιν σπαρωτῆς τάγμα, (1) καὶ εὐεργετή-
μυνοὶ χεῖρας γίνον). ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτῆς μᾶλ-
λον μαθητεύωμαι. ἀλλ' ἔ τῷδε τῷδε διδασκώμαι. οὐαί-
μιον τῷ θμείων, τῆς ἐμοὶ ἡτοιμασμένων, καὶ εὐχρησῶ ἐτοι-
μά μοι ὕρεθῆναι, ἀ καὶ κολακδύσω, σιωτόμως με κα-
ταφαγεῖν, ἔχ ὡς περ πνῶν δειλασιόμυνο καὶ ἡφαντο.
καὶ αὐτὰ δὲ ἀκοντα μὴ θελήσῃ, ἐγὼ παρθεσίωμαι.
συγνώμιον μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ γνώσκω.
νῦν ἀρχομαι μαθητὴς ^{εἶ}). μηδὲν με ζηλώσῃ τὸ ὀρα-
τῶν καὶ ἀοράτων, ἵνα Ἰησοῦ Χεισῷ ὅπιτύχω. πῦρ καὶ
σαυρός, θμείων τε συστάσης, ἀνατομῆς, διαμρέσης, σκορ-

1 Red. 2 Red. 3 Desst nihil mundanum vel vanum. 4 In-

πιστομοί

mittite me bestiarum esse cibum : per quas est Deo potiri. Frumentum sum Dei : & per dentes bestiarum molar, ut mundus panis inveniar Christi. * Magis blandite bestiis, ut mihi sepulchrum fiant, & nihil derelinquant eorum quæ corporis mei ; ut non dormiens gravis alicui inveniar. Tunc ero discipulus verus Jesu Christi, quando neque corpus meum mundus videbit. Orate Christum pro me, ut per organa ista Dei sacrificium inveniar. Non ut Petrus & Paulus præcipio vobis. Illi Apostoli, ego condemnatus ; illi liberi, ego usque nunc servus. Sed si patiar, manumissus fiam Jesu Christi ; * ut resurgam liber. 2 Et nunc disco, vinctus, nihil concupiscere 3.

A Syria usque Romam cum bestiis pugno, per terram & per mare, nocte & die, vinctus decem leopardis, quod est militaris ordo : qui & beneficiati deteriores fiunt. In 4 *injustificationibus* autem ipsorum magis erudior : " sed non propter hoc justificatus sum." 1 Cor. 4. 4. 5 Sortiar bestiis mihi esse paratis ; & oro promptas mihi inveniri : quibus & blandiar cito me devorare ; non quemadmodum quosdam timentes non tetigerunt. Sed &, si ipsæ 6 *volentem* non velint, ego vim faciam. Veniam mihi habete : quid mihi confert, ego cognosco. Nunc incipio discipulus esse ; nihil 7 *me zelare* visibilibus & invisibilibus, ut Jesu Christo fruam. Ignis & crux, bestiarumque congregationes 8, disper-

Hieron. in
Catal. Euseb.
Hist. 3. 36.

1 Cor. 4. 4.
Chrysostr.
in Encom.
Ign.

Luc. 14. 27

1 Utinam fruam. Red. esse. 6 Recusantes. noster hic legis
7 Mihi amuletur. 8 Deest lacerationes, distractiones.
siones

αλ. αλισμοὶ πισμοὶ ὅτεον, συγκοπή μελῶν, ἀλισμοὶ ὅλας ἔστω-
μας, καὶ κολάσεις ἔστω ἀβόλας ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθω-
σαν· μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀπιτύχῃ.

Οὐδέν μοι ὠφελήσῃ τὰ τερπνὰ ἔστω κόσμος, ἔδὲ αἱ
βασιλεῖαι ἔστω αἰῶνος τέτυ· μᾶλλον μοι ὀποθανεῖν εἰς
Mat. 16.26 Χριστὸν Ἰησοῦν, ἢ βασιλεύειν τὴν περὶ τῶν τῆς γῆς. “τί γὰρ
“ὠφελείται ἄνθρωπος, εἰάν κερδήσῃ τὴν κόσμον ὅλον, τὴν δὲ
“ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;” ἐκείνον ζητῶ, τὴν ὑπὲρ ἡμῶν
ὀποθανόντα· ἐκείνον θέλω, τὴν δι' ἡμᾶς ἀναστάντα. ὁ δὲ
τοκετός μοι ὀπίκει). σύ γινώσκῃ μοι, ἀδελφοί· μὴ ἐμπο-
δίσητέ μοι ζῆσαι· μὴ θελήσητέ μοι ὀποθανεῖν, τὴν ἔστω
αλ. ἀλλ' ἡ-
σὺ μὴ μὴ
χρεώσθῃ. θέλοντα εἶ). κόσμῳ μὴ χαρήσκηθε. ἀφετέ με καθαρὴν
φῶς λαβεῖν. ἐκεῖ ὡς γενόμενος, ἄνθρωπος θεῶν ἔσομαι.
ὀπιτρεφέατέ μοι μιμητικῶς εἶ). ἔστω πάθος ἔστω θῆς μου. εἰ-
πὶς αὐτὸν ὅτι ἐαυτῷ ἔχει, νοησάτω ὁ θέλω, καὶ συμπα-
θεῖτω μοι, εἰδὼς τὰ συνέχοντά με.

Ο ἄρχων ἔστω αἰῶνος τέτυ ἀσπαράσσει με βύλας), καὶ τὴν
εἰς θεὸν μου γνώμην διαφθεῖραι. μηδεὶς ἐν τῇ παρόντων
1. τῇ τ' ἰσθ. ὑμῶν βοηθεῖτω αὐτῷ. μᾶλλον ἐμῷ γίνεσθε, τίς τίς ἐστιν ἔστω θῆς.
μὴ λαλεῖτε Ἰησοῦ Χριστοῦ, κόσμον δὲ ὀπιθυμεῖτε. βα-
σκαία ὅτι ὑμῖν μὴ χαδοικείται. μηδ' αἱ ἐγὼ παρὼν πα-
ραχαλῶ ὑμᾶς, πείσθητέ μοι· τέτοις δὲ μᾶλλον πεί-
σθητε, οἷς γράφω ὑμῖν. ζῶν γράφω ὑμῖν, ἐρῶν ἔστω ὀποθα-
νεῖν. ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσαύρω), καὶ ἔκ' ἐστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόυλον·
ὑδὼρ δὲ ζῶν καὶ λαλεῖν ὅτι ἐμοί, ἔστω μοι λέγον· δεῦρο
πρὸς τὴν πατέρα. ἔχ' ἡδομαι τροφῇ φθοράς, ἔδὲ ἡδοναῖς

1 Voluptates. 2 “Quid enim prodest homini, si universum
“mundum lucretur, animam vero suam detrimentum patiatur.

fiones ossium, concisio membrorum, molitiones totius corporis, malæ punitiones Diaboli in me veniant; solum ut Jesu Christo fruamur.

Nihil mihi proderunt ¹ *termini mundi*, neque regna seculi hujus. * Bonum mihi mori ^{Præstat.} propter Jesum Christum, quam regnare super terminos terræ ². Illum quæro qui pro nobis mortuus est; illum volo qui propter nos resurrexit. Ille lucrum mihi adjacet. Ignoscite mihi, fratres: non impediatis me vivere, non velitis me mori, Dei volentem esse: ³ *per mundum non separetis me, neque per materiam seducatis.* Dimittite me purum lumen accipere: illuc adveniens, homo ⁴ ero. Sinite me imitatore esse passionis Dei mei. ^{l. Anastasium in O. dy. c. 12. f. coarctant.} Si quis ipsum in seipso habet, intelligat quod volo; & compatiatur mihi, sciens quæ * continent me.

Princeps seculi hujus rapere me vult, & eam quæ in Deum meum sententiam corrumpere. Nullus igitur præsentium de vobis adjuvet: ipsi autem magis mei fiat, hoc est, Dei mei. Non loquimini Jesum Christum, & mundum concupiscatis. Invidia in vobis non inhabitet: neque ⁶ *utique* ego vos præsens deprecor, credere mihi. ^{l. credite.} His autem magis credite quæ scribo vobis. Vivens ⁷ *enim* scribo vobis; desiderans mori. Meum desiderium crucifixum est; & non est ^{Origenes Prolo. in Cant.} in me ignis amans ⁸ *aliquam aquam*: sed vivens & loquens est in me, intus me dicit; Veni ad Patrem. Non delector cibo corruptionis,

³ Mando ne gaudeatis. *Red. cætera.* ⁴ Deest Dei. ⁵ Deest illum. ⁶ Si. ⁷ *Red.* ⁸ *Materia.* Sed aqua vivens & loquens in me.

ἔβίβ τεύτε. ἄρτον θεῷ γέλω, ἄρτον ὑράνιον, ἄρτον ζωῆς, ὅς ἐστιν σὰρξ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔχοντος θεῷ, ἔγνομεν ἐν ὑπερά-
 ὁκ σπέρματος Δαβὶδ καὶ Ἀβραάμ· καὶ πόμα θεῷ γέλω, ὃ
 αἷμα αὐτοῦ, ὃ ἐστιν ἀγάπη ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ αἰώνιος ζωὴ.

Οὐκ ἐπὶ γέλω καὶ ἀνθρώπου ζῆν. τὸ τοῦτο δὲ ἔσται,
 εἰ ὑμεῖς θελήσατε. θελήσατε, ἵνα καὶ ὑμεῖς θεληθῆτε.
 δι' ὀλίγων γραμμάτων αἰτῶμαι ὑμᾶς, πιστεύσατέ μοι.
 Ἰησοῦς δὲ Χριστὸς ὑμῖν βῶτα φανερώσῃ, ὅτι ἀληθῶς λέ-
 γω. τὸ ἀψευδὲς τόμα, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ ἐλάλησεν ἀλη-
 θῶς. αἰτήσαθε πρὸς ἐμὲ, ἵνα ὀπιτύχω. ἔχοντος καὶ σάρ-
 κας ὑμῖν ἔγραψα, ἀλλὰ καὶ γνώμῃ θεοῦ. εἰ πάντως,
 ἡθελήσατε. εἰ ἀποδοκιμασθῶ, ἐμυσήσατε.

Μνημονεύετε ἐν τῇ προσευχῇ ὑμῶν καὶ ἐν Συνεία
 ἐκκλησίας, ἥτις ἀντὶ ἐμοῦ ποιμνί τῷ θεῷ χρηταί. μόνος
 αὐτῷ Ἰησοῦς Χριστὸς ὀπισκοπήσῃ, καὶ ἡ ὑμῶν ἀγάπη.
 ἐγὼ δὲ αἰχμώομαι ἕξ αὐτοῦ λέγεσθαι. ὅθεν καὶ ἄξιός
 εἰμι, ὡς ἔχων αὐτοῦ, καὶ ἔκτρωμα. ἀλλ' ἡλέμησάν τις
 ἐγώ, εἰ ἂν θεὸς ὀπιτύχω. ἀσπάξῃ ὑμᾶς τὸ ἐμὸν πνεῦμα,
 καὶ ἡ ἀγάπη τῶν ἐκκλησιῶν, τῶν δεξαμένων με εἰς ὄνομα
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ὡς προδεδύοντα· καὶ καὶ μὴ προσή-
 κουσί μοι τῇ ὁδῷ, τῇ καὶ σάρκα, καὶ πόλιν με
 προσήγον.

Γράφω δὲ ὑμῖν βῶτα ἀπὸ Σμύρνης δι' Εφεσίων τῶν
 ἀξιομακαρίων. ἔστι δὲ καὶ ἅμα ἐμοὶ σὺν ἄλλοις πολ-
 λοῖς Κρόκος, τὸ ποθητόν μοι ὄνομα. πρὸς τὴν πρεσβυ-
 τέρων με ἀπὸ Συνείας εἰς Ρώμην εἰς δόξαν τοῦ θεοῦ, πι-

1 Deest panem caelestem, panem vitae. 2 Filii Dei, qui
 posteriori tempore ex semine David & Abraham factus est.

neque delectationibus vitæ hujus. Panem Dei volo¹; quod est caro Jesu Christi, ^{1. qui.}
² ejus qui ex genere David: & potum volo sanguinem ipsius; quod est charitas incor- ^{1. qui.}
 ruptibilis³.

Non amplius volo secundum homines vivere: hoc autem erit, si vos velitis. ^{1. velitis.} velite autem, ut & vos acceptemini. Per paucas literas deprecor vos: credite mihi. Jesus autem Christus vobis manifestabit hæc, quoniam vere dico; non mendax os, in quo Pater vere locutus est. Petite pro me, ut attingam. Non secundum carnem vobis scripsi; sed secundum sententiam Dei. Si patiar, voluistis; si reprobus efficiar, odivistis.

Mementote in oratione vestra ejus quæ in Syria Ecclesiæ, quæ pro me pastore Deo utitur. Solus ipse Jesus Christus vice Episcopi sit, & vestra charitas. Ego autem erubesco ex ipsis dici. Non enim sum dignus; existens extremus ipsorum, & abortivum: sed misericordiam consecutus sum aliquis esse, si Deo fruam. Salutat vos meus spiritus, & charitas Ecclesiarum quæ receperunt me in nomine Jesu Christi, ut non transeuntem. Etenim ⁴ *non advenientes mihi in via quæ secundum carnem* ⁵ *secundum civitatem me præcesserunt.*

Scribo autem vobis hæc à Smyrna, per Ephesios digne beatos. Est autem & simul mecum cum aliis multis & Crocus, desideratum mihi nomen: ⁶ *de advenientibus mecum* à Syria in Romam ad gloriam Dei, credo

³ Deest & vita sempiterna. ⁴ Quæ nihil ad me pertinebant.
⁵ Per civitates me deduxerunt. ⁶ De his, qui me præcesserunt.

σπούς ὑμᾶς ἐπεγνωκέναί, οἷς καὶ δηλώσατε ἐγγύς με ὄντα.
πάντες γάρ εἰσιν ἄξιοι ὧς θεῷ καὶ ὑμῶν, ὅς τωρέπον ὑμῖν
ᾧ ἐστὶν καὶ πάντα ἀναπαύσαι. ἔγραψα δὲ ὑμῖν βῆματα, τῇ

l. τῷ ἐπὶ. τῷ ἐνέα χαλανδῶν Σεπτεμβρίων, τετάρτην Αὐγούστου
εἰκάδι τρίτη. ἔρρωσθε εἰς τέλος οἱ ὑπομονῇ Ἰησοῦ
Χριστοῦ. Ἀμὲν.

vos cognovisse: quibus & manifestatis prope
me ¹ *existentem*. Omnes enim sunt digni Deo <sup>l. mani-
festetis.</sup>
& vobis: quos decens est vos secundum omnia
quietare. Scripsi autem vobis hæc, in ea
quæ ante IX. Kalendas Septembris ². Valete
in finem, in sustinentia Jesu Christi ³.

1 *Esse.* 2 *Deest h. e. Augusti vigesima tertia.* 3 *Deest Amen.*

Ζ. ΙΓΝΑΤΙΩ ΜΑΡΙΑ ΕΝ ΚΑΣΣΟΒΗΛΩΝ.

Μαρία παρθένος ιϛ χϛ. ιγνατίω θεοφόρω
μακαριωτάτῳ ἐπισκόπῳ ἐκκλησίας ἀποστολικῆς τῆς
κατὰ ἀντίοχειας. ἐν θῶ πρι χ̄ ιϛ ἡγαπημένῳ χαί-
ρειν. χ̄ ἔρρωσθαι

Πάντῃ σοι εὐχόμεθα τὴν ἐν αὐτῷ χαρὰν τε χ̄ ὑγίαν.
al. ἡμεῖς. ἐπεὶ δὴ θαυμάσιε καὶ παρ' ἡμῶν ὁ χ̄ σ̄ ἐγνωρίαθι ὅς
σὺ εἶναι τοῦ θ̄ ῡ τοῦ ζῶντος. χ̄ ἐν ὑτέροις καμροῖς ἐνηνθρα-
πισ. ἐκ. πηκέναι διὰ παρθένου μαρίας * χ̄ σπέρματος δαδ. χ̄ ἀ-
l. παρρη.--- βραχὺ καὶ τὰς περὶ αὐτοῦ ὑπ' αὐτοῦ παρρηθεύσας
φωνὰς παρὰ τοῦ τῶν παρθένων χοροῦ. τούτου ἕνεκεν πα-
ρακαλοῦμεν ἀξιουῦντεσ ἀποσταλῆναι ὑμῖν παρὰ τῆς σ̄ης
Salv. ἱσ. σινιέσεως. μάριν τὸν ἐταῦρον ὑμῶν ἐπίσκοπον τῆς ἡμε-
μεδίαπης.
l. δὲ λόγ.--- λήπῃς νέας πόλεως τῆς παρὰ τῷ ζαφῶ. χ̄ εὐλόγιον χ̄
σὺ βηλον παρὰ τοῦτον ὅπως μὴ ᾤμεν ἐρημοὶ τῶν παρὰ τῶν
ἱσ. καὶ τῶν τοῦ θεοῦ λόγου. καὶ τῶν καὶ μωσῆος λέγει. ἐπισκεψάσθαι
κ̄ σ̄ ὁ θ̄ σ̄ ἄνον ὅς ὁδηγήσει τὸν λαόν σου. χ̄ οὐκ ἔστι ἡ
σωαγωγὴ κ̄ ὡσεὶ παρὰ τῶν οἷς οὐκ ἔστι ποιμήν.

ὑπὲρ δὲ τοὺς νέους εἶναι τοὺς παρὰ τῶν γεγραμμένων.
δείσεις μηδὲν ὧ μακάριε. γινώσκειν γάρ σε θέλω ὥς
ὑπερφρονῶσιν σαρκός, χ̄ τῶν τῶν παθῶν ἀλογεῦσιν
αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς. παρὰ τῶν νεότητι. ἱεροσυνῆς ἀ-
ἱσ. τ̄ λογ.--- τῶν πονηρῶν πολίαν. ἀνάσκαλον δὲ τῶν λογισμῶν σου
σὺν. διὰ τοῦ δοθέντος σοι παρὰ τοῦ θ̄ ῡ διὰ χ̄ ῡ πνοῶς

ι Ignatio Maria Cassobolorum. al. Castabalenfis à Castabala
αὐτοῦ.

VII. *Epistola Mariæ Profelytæ Chas-
saobolorum ad Ignatium Episco-
pum Antiochiæ.*

Maria, profelyta Jesu Christi, Ignatio Theophoro, beatissimo Episcopo Ecclesiæ Apostolicæ ejus quæ secundum Antiochiam; in Deo Patre, & Jesu dilecto, gaudere & valere.

Semper tibi oramus, ² *secundum illud*, quod in ipso, gaudium, & sanitatem. Quia ³ *miraculis* & apud nos Christus cognitus est filius esse Dei viventis, & in posterioribus temporibus inhumanatum esse per Virginem Mariam ex semine David & Abraham; secundum eas quæ de ipso ⁴ prædictæ sunt voces à Prophetarum choro: hujus gratia deprecamur, dignificantes mitti ⁵ *nobis* à tuo intellectu Marim amicum ⁶ *nostrum*, Episcopum Emelapes Neapoleos ejus quæ ad Zarbo, & Eulogium, & Sobelum Presbyterum; ut non simus desolati præpositis divini verbi. Quemadmodum & Moyse dicit: "Pro-
"videat Dominus Deus hominem, qui ducat
"populum hunc; & non erit Synagoga Do-
"mini; ut oves, quibus non est pastor.

Pro eo autem, quod Juvenes sunt præscripti; formides nihil, ô beate. Cognoscere enim te volo, quod sapiunt super carnem, & ipsius passiones ⁷ *non sentiunt*, ipsi in seipsis, recenti juventute sacerdotii refulgentes canitie. Perscrutare autem cogitationem tuam ^{al.} *cognitionem*. per datum tibi à Deo per Christum Spiri-

urbe Ciliciæ. ² *Red.* sed in Græco fortasse ante *mi* deest *xi. m.*

³ Vir admirande. ⁴ *Deest* per ipsum sed illud in *avrs* redundare videtur. ⁵ A vobis. *noster* *quæ*. ⁶ Vestrum. ⁷ Aspernantur.

tum

Salv. ἴσ.
 περὶ τι-
 μήκει.
 Salv. ἴσ.
 καὶ πᾶσι

αὐτοῦ. καὶ γνώσῃ ὡς σπουδαῖον μικρὸν παιδίον ὃ βλέ-
 πων ἐκλήθη. καὶ τῷ χρόνῳ τῶν περὶ τῶν ἐγκρατελῶν
 τὸν περὶ τὴν ἡλὲ παρανομίαν ἐξελέγχει. ὅτι παρα-
 πλῆγας ἦεν τῷ πάντων αἰτίου περὶ τιμήκει
 καὶ πέζοντο εἰς τὴν ἱερουσιάν καὶ εἰς τὸν λαὸν ἀσελγᾶ-
 νοῦντο εἰς αἰσιν ἀτιμωρήτους.

Δανιὴλ δὲ ὁ σοφὸς νέος ὢν ἔκρινεν ὡς μαγείας πᾶσι
 δείξας ἐξώλεισ αὐτοὺς καὶ οὐ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς εἶναι. καὶ τῷ
 γένει ἰουδαίους ὄντας τῷ τρόπῳ χαναναίους ὑπάρχειν. καὶ
 ἱερεμίας δὲ τὸ νέον παραπονούμενος τὴν ἐγκρατελῶν
 αὐτῷ περὶ τῷ τῷ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς. ἀκούει. μὴ λέγε νεώ-
 τερος ἐμὴ. διότι περὶ πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστελῶ σε
 πορεύσῃ. καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἀνὲν ἐνέειλωμή σοι λαλήσεις.
 ὅτι μετὰ σου ἐγὼ εἰμι. σοφοὶ δὲ ὁ σοφὸς δουλεύει
 τυγχάνων ἐπὶ τῶν συνήκε τὸ μέγα τῆς ἀγνοίας τῶν γυναι-
 κῶν ἐπὶ τοῖς σφετέροις τέκνοις ζήτημα. ὥστε πάντα τὸν
 λαὸν ἐκστῆναι ἐπὶ τῇ τοσαύτῃ τοῦ παιδὸς σοφία καὶ φο-
 βηθῆναι οὐχ ὡς μεράκιον. ἀλλ' ὡς τέλειον ἄνδρα. τὰ
 δὲ αἰνύματα τῆς αἰσίου βασιλίδος φορὰν ἔχοντα
 ὥστε τὰ τοῦ νεύου ρεύματα. οὕτως ἐπελύσατο ὡς
 ἐξω ἑαυτῆς γενέσθαι τὴν οὕτως σοφὴν.

Ἰωσία δὲ ὁ θεοφιλὴς ἀναθρᾶς χέδον ἐπὶ φεγγόμενος.
 ἐλέγχει τοὺς τῷ πονηρῷ πνὶ κατόχους ὡς ψευδολογῶν
 καὶ λαοπλάνοι τυγχάνουσιν. δαμόνων τε ἐκκαλύπτει τὴν
 ἀπάτην καὶ τοὺς οὐκ ὄντας θεοὺς παραδειγματίζει. καὶ
 τοὺς ἱερωμένους αὐτοῖς ἡπιοσ ὢν κατὰσφάζει. βα-
 μοὺς τε αὐτῶν ἀνατρέπει καὶ θυσιαστήρια νεκροῖς λει-

1 Exitiales sive perditos, 2 Moribus, 3 Redundat.

ἴσται

tum ipsius: & cognosces quod Samuel, par-
 vus puerulus, videns vocatus est: & choro
 Prophetarum connumeratus, Presbyterum Eli
 transgressionis redarguit, quoniam insanien-
 tes filios Deo, omnium causæ, præhonoravit,
 & ludentes in Sacerdotium, & in populum
 luxuriantes dimisit impunitos.

Daniel autem sapiens, juvenis existens, ju-
 dicavit * crudeles senes quosdam: ostendens
¹ adulteros ipsos, & non seniores esse; & ge-
 nere Judæos existentes, ² modo Chananæos
 existere. Et Jeremias, propter juventutem
 renuens tributam ipsi à Deo Prophetiam, au-
 dit; "Non dicas, ³ quoniam junior sum: Quia
 "ad omnes quoscunque mittam te, ibis; & se-
 "cundum omnia, quæcunque mando tibi, lo-
 "queris; quia tecum ego sum." Solomon au-
 tem sapiens, duodecim existens annorum, in-
 tellexit magnam ignorantia mulierum de suis
 filiis quæstionem, ut omnis populus obstu-
 pesceret de tanta pueri sapientia, & timeret
 non ut puerum, sed ut perfectum virum. Æ-
 nigmata autem Æthiopum Regina, ⁴ latio-
 nem habentia quemadmodum Nili fluentia,
 sic solvit, ut extra seipsam fieret ipsa sic sa-
 piens.

Josias autem Dei amator, inarticulate fere
 adhuc loquens, redarguit malo spiritu de-
 tentos, quod falsiloqui & populi seductores
 existerent; Dæmonumque revelat deceptio-
 nem, & eos non existentes Deos demonstrat,
 & sacratos ipsis, puer existens, interfecit, ⁵ de-
 lubraque ipsorum evertit, & altaria mortuis

⁴ Correl. reciprocos æstus. sensus postulat solutionem. ⁵ Aras.

φάνοις μιάναι. πέμνῃ τε χαθαρεῖ καὶ τῇ ἄλλῃ ἐκ-
κόπει καὶ τοὺς σήλας συντεῖδει. καὶ τοὺς πάντας ἀσεβῶν
τάφους ἀναρῦναι. ἵνα μηδὲ σημεῖον ἔπι τῶν πονηρῶν
ὑπάρχῃ. οὕτως πῶς ζηλωτὴς ἦν τῆς εὐσεβείας. καὶ τῶν
ἀσεβῶν πικρὸς ἐπὶ φελλίζων τῇ γλώσσῃ. δαδ' δὲ ὁ παρ-
φίτησ ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς. ἡ τοῦ σπῖτου κατὰ σάρκα ρίζα.
μειράκιον χρίεται ὑπὸ σαμουήλ. εἰς βασιλέα. φησὶν
γὰρ πού αὐτόν. ὅτι μικρὸς ἦμην ἐν τοῖς ἀδελφοῖς μου.
καὶ νεώτερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου.

Καὶ ἐπιλείπει με ὁ χρόνος. εἰ πάντας ἀπὸ χιεύειν
βουλόμην τοὺς νεώτεροις ἐναρεθίσαντας. ὦ. παροφειάται
τε καὶ ἱεροσολῶν καὶ βασιλείαν ὑπὸ τοῦ εὐχαρισθέντος.
ὑπομνήσεως δὲ ἔνεκα αὐταίρεκα καὶ τὰ ἐρημένα. ἀλλὰ σε
ἀντιβάλω μή τις σε περιτῶς εἶναι δόξω καὶ φανηπύωσα.
οὐ γὰρ διδάσκουσα σε. ἀλλ' ὑπομνήσκουσα τὸν ἐμὸν ἐν
τοῦ πατρὸς. τούτους παρεθέμην τοὺς λόγους. γινώσκω γὰρ
τὰ ἐαυτῆς μέτρα. καὶ οὐ συμπαρεκτείνω ἐαυτῇ τοῖς τη-
λικούτοις ὑμῖν. ἀσπάζομαι σου τὸν ἅγιον κλῆρον. τὸν
ὑπὸ τὴν σὴν κηδεμονίαν πομπηζόμενον. πάντες οἱ παρ'
ἡμῖν πιστοὶ παροφειάται σε. ὑγαίναται με κατὰ τὸν
παροφειάτου μακάριε ποιμήν.

reliquiis inquinat, templaque delet, & saltus
 fuccidit, & columnas conterit, & impiorum
 sepulchra suffodit; ut neque signum am-
 plius malorum existat. Sic quidem zelotes
 erat religionis, & impiorum punitor, adhuc
 balbutiens lingua. David autem, Propheta Anton. *ib.*
 simul & Rex, ¹ *salvatoris* secundum carnem *I Reg. 16.*
 radix, puer ungitur à Samuele in regem.
 Ait enim alicubi ipse; ² *cum* "parvus eram *Psal. 151.*
 "inter fratres meos, & junior in domo patris *apud LXX.*
 "mei."

Et deficiet mihi tempus, si omnes investi-
 gare voluero, qui in juventute bene placu-
 erunt Deo, Prophetia & sacerdotio & regno
 à Deo donati. Rememorationis autem gra-
 tia sufficiunt & hæc dicta. Sed te deprecor, */sufficiant*
 ne tibi quædam superba esse videar, & o-
 stentatrix. Non enim docens te, sed sub-
 memorans meum in Deo patrem, hos ap-
 posui sermones. Cognosco enim mei ipsius
 mensuras, & non coextendo meipsam tan-
 tis vobis. Saluto tuum sanctum Clerum,
 sub tua cura pastum. Omnes apud nos fi-
 deles salutant te. Sanam me esse secundum
 Deum ora, beate Pastor.

1 Salvationis. *2* Quod.

Salv. ἴσ.
τῷ.

Ἡ. πρὸς Μαρίαν εἰς Νεδ'πολιν τῆς
πρὸς τῷ Ζαρεβῶ Ἰγνλ'τιος.

Ἰγνάπιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ ἡλεμένη χάριτι Ἰω-
αννοῦ υἱοῦ. καὶ κυ ἰυ χυ τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν σποθα-
νόντος πιστάτη ἀξιοθέῳ χριστοφόρῳ θυγατρὶ μαρία.
πλεῖστα ἐν Ἰω χαίρειν.

Salv. ἴσ.
ἔστω μί-
εῖς.
Salv. ἴσ.
μὴ ἀδιδῇ.

Κρεῖττον μὲν γραμματος ὄψιο. ὅσω πέρμερος αὖσα
τοῦ χοροῦ τῶν αἰσθήσεων. οὐ μόνον οἷς ματαδιδῇ τὰ φι-
λικῶς. πᾶσι τ' λαμβάνοντα. ἀλλὰ καὶ οἷς ἀντιδέχεται τὸν
ὅτι τοῖς κρείττοις πόθον πλουτεῖ. πλὴν δεύτερος φασὶν
λιμὴν καὶ ὁ τῶν γραμμάτων τρέπος. ὃν ὥσπερ ἀγαθὸν
ἔρμιον δεδέγμεθα παρὰ τῆς σῆς πίστεως. πόρρωθεν ὥσπερ
δι' αὐτῶν ἰδόντες τὸ ἐν σοὶ χαλόν. αἱ γὰρ τῶν ἀγαθῶν ὧ
πάνσοφε γαῖα ψυχὰ ταῖς καθαρώτερος εἰσέχεισι πη-
γαῖς. ἐκεῖνά τε γὰρ τοὺς παριόντας καὶ μὴ διψῶσιν.
αὐτῷ τῷ εἶδει ἐφέλκοντα αὐτοὺς ἀρύσασθαι τοῦ ποτοῦ.
ἢ τε σὴ σιύεσις παρεγγῶ. μετὰ χεῖν ἡμᾶς παρακελευο-
μένη τῶν ἐν τῇ ψυχῇ σου βλυσζόντων θείων πομάτων.

Salv. ἴσ.
ἐκ ἑμαυτῶ.

Εγὼ δὲ ὧ μακαρία οὐκ ἑμαυτὸν νῦν τοσοῦτον. ὅσον
ἄλλων γινόμενος. ταῖς πολλῶν τῶν ἐναντίων γνώμης
ἐλαυνόμεν. τὰ μὲν φυγῶς. τὰ δὲ φρουρῶς. τὰ δὲ
δεσμοῖς. ἀλλ' οὐδενὸς τούτων ἐπιστρέφομαι. ἐν δὲ τοῖς
ἀδικήμασιν αὐτῶν μᾶλλον μαθητεύομαι. ἵνα ἰυ χυ
ἐπιτύχω. ὠνάμην τῶν δεινῶν τῶν ἐμοὶ ἡτοιμασμένων.

Salv. ἴσ.
ἐν αἰμῇ.

1 Ad Mariam, Neapoli quæ est ad Zarbum, Ignatius.
2 Misericordiam consecutæ. 3 Red. 4 Arbitrio exagitor. &

VIII. *B. Ignatio ad eandem tributa
Epistola Responsoria*¹.

Ignatius, qui & Theophorus,² *habenti propitiationem* in gratia Dei Patris altissimi, & Domini Jesu Christi qui pro nobis mortuus; fidelissimæ, dignæ Deo, Christum ferenti filiæ Mariæ, plurimum in Deo gaudere.

Melius quidem litera visus, quanto quidem pars³ *melior* existens chori sensuum; non solum quibus tradit amicabilia, honorat accipientem, sed & quibus recipit in melioribus desiderium ditat. Veruntamen secundus, aiunt, portus & literarum modus: quem velut bonam applicationem recepimus à tua fide à longe; velut per ipsas videntes quod in te bonum. Bonorum enim (ô omnia sapiens mulier) animæ purioribus assimilantur fontibus. Illi enim transeuntes, etsi non sistant, ipsa specie attrahunt ipsos haurire potum. Tuus autem intellectus movet nos, capere jubens de his quæ in anima tua scaturiunt divinis aquis.

Ego autem, ô beata, non mei ipsius nunc tantum, quantum aliorum effectus, multorum contrariorum⁴ *voluntatibus: secundum hæc* quidem fugis, *secundum hæc* autem carceribus, *secundum hæc* verò vinculis. Sed à nullo horum avertor. Injustificationibus autem ipsorum magis⁵ *disco*, ut Jesu Christo potiar. Utinam fruor duris mihi præpara-

¹ pro secundum hæc, hic ter lege partim. § Discipulus fio.

ἐπεὶ δὴ οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν χαρῶν προῆς
τὴν μέλλουσαν δοξάν ἀποκαλύπτεσθαι εἰς ἡμᾶς.

Τὰ δὲ ὑπὸ σοῦ διὰ τῆς ἐπιστολῆς κελευθέντα

Salv. ἴσ.
αὐτῇ.

ἀσμενῶς ἐπλήρωσα. ἐν οὐδενὶ ἀμφιβάλλων ὡς αὐτῇ
καλῶς ἔχειν δεδοκίμαχας. ἔγνω γάρ σε κρίσει ὅτι
τὴν μαρτυρίαν τοῖν ἀνδράσιν πεποιῆσθαι ἀλλ' οὐ χάριτι

Salv. ἴσ.
ἡσασ, quasi

ἀπὸ τῆς ἡδονῆς
delecto.

1. μνήμας.

σαρκικῇ. πάντῳ δέ με ἦσαν καὶ αἱ συνεχεῖς σου τῶν χα-
ρίων * μνήμας ἀσ ἀναγνοῦς. οὐδὲ μέχρισ ἐννοίᾳς
ἐνεδιδάσκει τὸ πρᾶγμα. οὐ γὰρ εἶχον πῶς ὀφθαλ-
μοῖς ἐκδραμεῖν ὡς εἶχον ἀναιτήρητον ὑπὸ σου τὴν ἀπό-
δειξιν. ἀντίψυχόν σου γενοίμην ἐγώ. ὅτι φιλεῖς ἐν τὸν
ὕν τοῦ ὅτι τοῦ ζῶντος. διὸ καὶ αὐτὸς ἐρεῖ σοι. ἐγὼ τοὺς
ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ. οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσου-
σιν εἰρήνην.

Ἐπέρχεται δέ μοι λέγειν. ὅτι ἀληθινὸς ὁ λόγος. ὅν
ἤκουον περὶ σοῦ ἐπ' οὐσίᾳ σου ἐν τῇ ῥώμῃ παρὰ τῷ μα-

Salv. ἴσ.
λίαν.

χαρίῳ πάπα λήνω. ὅν διεδίδξατο τὰ νῦν ὁ ἀξιομαχόμενος
κληῖμος. ὁ πέτρος καὶ παύλος ἀκουστής. καὶ νῦν προση-

Salv. ἴσ.
προσηλίου.

λησας ἐπ' αὐτῷ ἐχάρισα πλάσιος. καὶ προσηλίου γὰρ ἐπ'
ὧ αὐτῇ. σφόδρα ἐπεθύμωμι ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. ὥστε
συναναπαύσεσθαι ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀνῶ ἡ ὁδὸς αὐ-
τοῦ. ἐπέχει γάρ μου τὴν προῆσιν οὐ συγχωροῦσα εἰς
πέρασ ἐλθεῖν ἢ στρατιωτικὴ φρουρά. ἀλλ' οὔτε ἐν οἷς
ἐμῇ. δρᾶν τι ἢ παθεῖν, οἷός τε ἐγώ. διὸ δεύτερον τῆς
ἐν φίλοις παραμυθίας τὸ χάριμα λογιζόμενος. κα-

Salv. ἴσ.
προσηλίου.

ταπαύσω τὴν ἰσχύ σου ψυχὴν παρακαλῶν προση-

EPIST. AD MARIAM CAST. III

tis: quia "non dignæ passionis hujus tempo- Rom. 8.18
 "ris ad futuram gloriam revelari in nos.

Quæ autem à te per Epistolam jussa sunt,
 gratanter implevi: in nullo dubitans eorum,
 quæ ipsa bene habere probasti. Cognovi
 enim te judicio Dei testimonium viris fe-
 cisse; sed non gratia carnali. ¹ *Multum enim*
mihî erant & continuæ tuæ scriptibilium locorum
memoriæ: quas legens, neque ² *usque ad intel-*
lectum dubitavi circa rem. Non enim habe-
 bam aliquibus oculis excurrere quos habebam
 in contradicibilem à te factam demonstratio-
 nem. ³ *Conformis animæ tecum* fiam ego: quo-
 niam diligis Jesum filium Dei viventis. Pro-
 pter quod & ipse dicet tibi. "Ego diligen- Prov. 8.17:
 "tes me diligo; me autem quærentes inve-
 "nient pacem.

⁴ *Supervenit* autem mihi dicere, quoniam
 verus sermo quem audiavi de te, adhuc exi-
 stente te in Roma apud beatum Papam ⁵ *Cle-* Const.
tum; cui successit ad præsens digne beatus Ap. 5. 46.
 Clemens, Petri & Pauli auditor: & nunc
 apposuiſti ad ipsum centupliciter; & appo-
 nas adhuc, ⁶ *dilecta*. Desideravi vehemen-
 ter venire ad vos, ut conquiescerem vobis-
 cum; "sed non in homine via ipsius." Deti- Jerem. 10.
 nuit enim meum propositum, non concedens ^{23.}
 ad terminum ire, militaris custodia. Sed ne-
 que ⁷ *in quibus* sum, operari aliquid vel pati
 potens ego. Propter quod, ^{*} *secundum ejus* intellige
 quæ in amicis consolationis literam repu- secundum
 tans: saluto sacram tuam animam, depre- genus.

Scripturæ commemorationes. 2 Cogitatione quidem 3 Vice
 animæ tuæ. 4 In mentem venit. 5 Linum. 6 Tu. 7 In
 quo statu.

al. πίνω. θῆναι τῷ τοίῳ. ὁ γὰρ παρὼν πόσις ὀλίγος. ὁ δὲ προσδοκώμενος μαθὼς πολὺς.

Salv. ἴσ. Φεύγετε τοὺς ἀρνούμενους τὸ πάθος $\chi\upsilon$ καὶ τὴν κατὰ
 φινί πι. σάρκα γέννησιν. πολλοὶ δὲ εἰσὶν ἄρπ οι ζούτην νοσοῦν-
 τεσ τὴν ἀρρώσϊαν. τὰ δὲ ἄλλὰ σοι παραμνεῖν εὐηθεσ.
 κατηρηπισμένη μὲν παιπὶ ἔργω καὶ λόγῳ ἀγαθῷ. διωα-
 μένη δὲ καὶ ἄλλης νουθετεῖν ἐν $\chi\omega$. ἀσπάζονται σε οἱ
 πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι. καὶ πρὸ πάντων ὁ ἱεὺς ἦρων.
 ἀσπάζεται σε κασιανὸς ὁ ξείσις μου. καὶ ἡ ἀδελφή μου
 ἡ γαμετὴ αὐτοῦ. καὶ τὰ φίλτατα αὐτῶν. ἐρρωμένην
 Salv. ἴσ. σαρκικὴν καὶ πικρὴν ὑγείαν. ὁ κ σ ἀγάσει αἰεὶ. καὶ ἰδοιμὴ
 αἰετή. σε ἐν $\chi\omega$ τυγχάνουσιν τοῦ σεφάνου.

ΜΑΡΙΔΑ ἀπὸ ἀνποχέϊας.

cans opponi robori. Præsens enim labor paucus; expectata vero merces multa.

Fugite abnegantes passionem Christi, & secundum carnem nativitatem. Multi autem sunt nunc, secundum hanc ægrotantes ægritudinem. Alia autem tibi admonere facile; perfectæ quidem omni opere & sermone bono, potenti autem & aliis suadere in Christo. *Saluta omnes similes tibi, retinentes sui ipsorum salutem in Christo.* Salutant te Presbyteri & Diaconi: & ante omnes sacer Eron. Salutat te Cassianus peregrinus meus, & foror mea & sponsa ipsius, & dilectissima ipsorum * soboles. Valentem, carnalem & spiri-
Aberat hæc vox ab utroque MS.
 tualem sanitatem, Dominus sanctificet semper: & videam te in Christo potentem coronam.

I Red.

Deest MARIE ab Antiochia.

Θ. Πρὸς τοὺς ἐν Τάρσῳ Ἰγνάλ'τιος.

Ἰγνάπιος ὁ καὶ θεοφόρος τῇ σεπασμένη ἐν $\chi\omega$ ἐκ-
κλησία ἀξιεπαίνω. καὶ ἀξιομνημονεύτω καὶ ἀξιαγαπήτω
τῇ ὄψει ἐν τάρσῳ. Ελεος εἰρήνη ἀπὸ $\theta\upsilon$. $\omega\rho\sigma$ καὶ $\kappa\upsilon$
 $\iota\upsilon$ $\chi\upsilon$. πληθυνθεὶς διὰ παντός.

Απὸ συρίασ μέχρι ῥώμης θηριομαχῶ. οὐχ ὑπὸ
1. βίβρωσκ. ἀλόγων θηρίων βίβρωσκόμενος. ταῦτα γὰρ ὥς ἴτε $\theta\upsilon$ θε-
λήσαιτοσ ἐφείσαιτο τοῦ δαυιδ. ὑπὸ δὲ ἀνθρωπομόρφων
οἷς ὡς ἀνήμερος θῆρ ἐμφωλεύων νύττει με ὁσημέραι καὶ
πιπρώσκει. ἀλλ' οὐδενὸς λόγον ποιούμεν τῶν δεινῶν. οὐδὲ
ἔχω τὴν ψυχὴν τιμίαν ἐν αὐτῷ ὡς ἀγαπῶν αὐτήν. μᾶλ-
λον ἢ τὸν $\kappa\upsilon$. διὸ ἔτοιμός ἐμι. $\omega\rho\sigma$ $\pi\upsilon\rho$. $\omega\rho\sigma$ θη-
ρία. $\omega\rho\sigma$ ξίφος. $\omega\rho\sigma$ σπῶν. μόνον ἵνα τὸν $\chi\upsilon$ ἴδω
τὸν $\sigma\rho\acute{\alpha}$ μου καὶ $\theta\upsilon$ τὸν ὑπὲρ ἐμοῦ ἀποθανόντα. Παρα-
χαλῶ οὐκ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος $\chi\upsilon$. ὁ διὰ γῆς καὶ θα-
λάσσης ἐλαυνόμενος. σήκετε ἐν τῇ πίστει ἐδραῖοι. ὅτι
ὁ δίχτυος ἐκ πίστεως ζήσεται. γίνασθε ἀκλινεῖς. ὅτι
 $\kappa\sigma$ χαλκίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Εἰδὼν ὅτι πνὲς τῶν τοῦ σατανᾶ ὑπηρετῶν ἐβουλεύ-
θησαν ὑμᾶς παράξαι. οἱ μὲν ὅτι $\iota\sigma$ δοκήσει ἐγενήθη
καὶ δοκήσει ἐσταυρώθη. καὶ δοκήσει ἀπέθανεν. οἱ δὲ ὅτι οὐκ
ἐστὶν $\upsilon\sigma$ τοῦ δημιουργοῦ. οἱ δὲ ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ἐπὶ
πάντων $\theta\sigma$. ἄλλοι δὲ ὅτι ψλός ανὸς' ἐστιν. ἕτεροι δὲ
ὅτι ἡ σὰρξ αὕτη οὐκ ἐγείρεται. καὶ δεῖ τὸν ἀπολαυστικὸν
βίον ζῆν καὶ μεπέναι. τοῦτον γὰρ εἶναι πέρας τῶν ἀγα-

IX. *Ejusdem Epistola ad Tarsenses*.

Ignatius, qui & Theophorus, salvatæ in Christo Ecclesiæ, dignæ laude, & dignæ memoria, & dignæ dilectione, existenti in Tarso; misericordia, pax, à Deo Patre & Domino Jesu Christo multiplicetur semper.

A Syria usque Romam cum bestiis pugno: non ab irrationalibus bestiis comestus (hæ enim, ut scitis, Deo volente pepercerunt Danieli) ab his autem quæ humanæ formæ; inter quas immanueta bestia latitans, pungit me quotidie & vulnerat. "Sed de nullo ^{Aët. 20. 24.} sermonem facio durorum, neque habeo animam pretiosam mihi ipsi"; ut diligens ipsam magis quam Dominum. Propter quod paratus sum ad ignem, ad bestias, ad gladium, ad crucem: solum Jesum Christum ⁴ sciens salvatorem meum, & Deum, pro me mortuum. Deprecor igitur vos ego vinctus Christi, per terram & mare jactatus; "state in fide" ¹ Cor. 16. "firmi: quoniam justus ex fide vivet". Estote ^{13.} Habac. 2. 4 inflexibiles: quoniam Dominus inhabitare ^{Psal. 67. 7.} facit unius moris in domo.

Novi quoniam quidam ministrorum Sathanæ voluerunt vos turbare. Hi quidem, quoniam Jesus opinione natus est, & opinione crucifixus est, & opinione mortuus est. Hi autem, quoniam non est filius conditoris. Hi vero, quoniam ipse est qui super omnia Deus. ^{Const. Ap. 6. 26. vide infra p. 119. l. 1.} Alii autem, quoniam nudus homo est. Alteri vero, quoniam caro hæc non refurgit; & oportet voluptuosam vivere & transire: hanc enim

1 Deest. 2 Ignatius. 3 Rationem habeo. 4 Ut videam.

Ἰὼν τοῖς μετ' οὐ πολὺ φθαρησομένοις. τοσούτων κακῶν
 ἐσμός ἐσεκώμασεν. ἀλλ' ὑμεῖς οὐδὲ πρὸς ὄραν ἕξασθε
 τῇ ὑποταγῇ αὐτῶν. παύλου γάρ ἐστε πολῖται καὶ μα-
 θηταί. τοῦ ἀπὸ ἱεροσολύμων καὶ κύκλου μέχρι τοῦ ἱλ-
 λυρικοῦ πεπληρωκότος τὸ εὐαγγέλιον. καὶ τὰ σήματα
 τοῦ $\chi\upsilon$ ἐν τῇ σαρκὶ περιφέροντος.

Salv. ἴσ.
 πεκρυφθέντες

Οὗ μεμνημένοι πάντως. γινώσκετε ὅτι $\iota\sigma$ ὁ $\kappa\sigma$ ἀ-
 ληθῶς ἐγεννήθη ἐκ μαρίας. γινόμενος ἐκ γυναικός. καὶ
 ἀληθεία ἐσταυρώθη. ἐμοὶ γάρ φησιν μὴ γένοιτο χευχά-
 ροι. εἰ μὴ ἐν τῷ $\tau\omega$ τοῦ $\kappa\upsilon$ $\iota\upsilon$ καὶ ἀληθεία ἀπέθα-
 νεν καὶ ἀνέστη. εἰ παθητός γάρ φησιν ὁ $\chi\sigma$. εἰ πρῶτος ἐξ
 ἀναστάσεως νεκρῶν. καὶ ὁ ἀπέθανεν. τῇ ἀμαρτίᾳ ἀπέ-
 θανεν. ἐφ' ἅπασι. ὁ δὲ ζῇ τῷ $\tau\omega$ ζῇ. Ἐπεὶ τίς χρεῖα
 δεσμῶν. $\chi\upsilon$ μὴ ἀποθανόντος. τίς χρεῖα ὑπεμονῆς.
 τίς χρεῖα ματίγων. τί δὴποτε πέτρος μὲν ἐσταυροῦτο.
 παῦλος δὲ καὶ ἰάκωβος μαχαίρα ἐτέμνοντο. ἰωάννης δὲ
 ἐφυγαδύετο ἐν πνεύματι. στέφανος δὲ ἐν λίθοις ἀναμρεῖτο
 παρὰ τῶν κυριοκτόνων ἰουδαίων. ἀλλ' οὐδὲν τούτων εἰκῇ.

1. δυσσεύων. ἀληθεία γάρ ἐσταυρώθη ὁ $\kappa\sigma$ ὑπὸ τῶν δυσσεύων.

Καὶ οὗτος ὁ γεννηθεὶς ἐκ γυναικός $\upsilon\sigma$ ἐστὶν τοῦ $\tau\omega$.
 καὶ σταυρωθεὶς πρῶτος τοκοῦ πάσης κτίσεως. καὶ $\tau\sigma$ λόγος
 καὶ αὐτὸς ἐποίησεν τὰ πάντα. λέγει γάρ ὁ ἀπόστολος. εἰς
 $\tau\sigma$ ὁ $\pi\eta\rho$ ἐξ οὗ τὰ πάντα. καὶ εἰς $\kappa\sigma$ $\iota\sigma$ $\chi\sigma$ δι' οὗ
 τὰ πάντα. καὶ πάλιν. εἰς $\chi\delta$ $\tau\sigma$ καὶ εἰς μεσίτης $\tau\upsilon$ καὶ
 ἀνὴρ $\iota\sigma$ $\chi\sigma$ καὶ ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα. τὰ ἐν
 οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. ὁράτε τε καὶ ἀοράτε. καὶ αὐτὸς ἐστὶν
 πρὸ πάντων. καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκεν.

Καὶ

esse terminum bonorum post non multum
 corrumpendis. Tantorum malorum multi-
 tudo eos inebriavit. Sed vos "neque ad ho- Gal. 2. 5.
 "ram veniatis sub subjectionem ipsorum.
 Pauli enim estis cives & discipuli, qui à Je-
 rosolymis & circum usque Illyricum im-
 plevit Evangelium; & stigmata Christi in
 carne circumtulit.

Cujus memores, omnino cognoscitis quo-
 niam Jesus Dominus vere natus est ex Maria,
 factus ex muliere, & veritate crucifixus est
 " (Mihi enim, ait, non fiat gloriari, nisi in Gal. 6. 14.
 " cruce Domini) & veritate mortuus est & re-
 " surrexit. Si passibilis enim, ait, Christus, si Act. 26. 23
 " primus ex resurrectione mortuorum. Et,
 " Quod mortuus est, peccato mortuus est se- Rom. 6. 10.
 " mel; quod autem vivit, Deo vivit." Quia
 quid opus vinculis, Christo non mortuo? quid
 opus sustentia, quid opus flagellis? Quid
 unquam, Petrus crucifixus est, Paulus & Ja-
 cobus gladio cæsi sunt, Johannes vero rele-
 gatus est in Pathmo, Stephanus autem lapidi-
 bus occisus est à Domini occisoribus Judæis? Const.
 Sed nihil horum vane. Veritate enim cru- Ap. 8. 46.
 cifixus est Dominus ab impiis.

Et sic natus ex muliere filius est Dei, & cru-
 cifixus primogenitus omnis creaturæ & Deus
 verbum: & ipse fecit omnia. Dicit enim A-
 postolus: "Unus Deus Pater, ex quo omnia; 1 Cor. 8. 6.
 "& unus Dominus Jesus Christus, per quem
 "omnia. & rursus: Unus enim Deus, & unus 1 Tim. 2. 5.
 "mediator Dei & hominum homo Jesus Chri-
 "stus. & in ipso creata sunt omnia quæ in cœ-
 "lo & in terra, visibilia & invisibilia: & ipse
 "est ante omnia, & omnia in ipso consistunt.

Et

Καὶ ὅτι οὐκ αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐπὶ πάντων Ὡς. ἀλλ' ὁ ἐκείνου οὗ λέγει. ἀναβαίνει πρὸς τὸν πατέρα μου. καὶ πατέρα ὑμῶν. καὶ Ὡς μου καὶ Ὡς ὑμῶν. καὶ ὅτι ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα. ἵνα ἡ ὁ Ὡς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. οὐκοῦν ἕτερός ἐστιν ὁ ὑποτάξας. καὶ ὁ ὢν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. καὶ ἕτερος ὢ ὑπετάγη. ὅς καὶ μετὰ πάντων ὑποτάσσεται.

Καὶ οὕτως φίλος ἀνὴρ δι' οὗ καὶ ἐν ᾧ γέγονε τὰ πάντα. πάντα γὰρ δι' αὐτοῦ ἐγένετο. ἡνίκα ἐποίησεν τὸν οὐρανόν. συμπάρημην αὐτῷ. καὶ ἐκεῖ ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα καὶ πρὸς ἐχάρην μοι καθ' ἡμέραν. πῶς δ' ἄρ' ὁ φίλος ἀνὴρ ἤκουσεν. καὶ τοῦ ἐκ δεξιῶν μου. πῶς δὲ καὶ ἔλεγεν. πρὶν ἀβραάμ γενέσθαι ἐγὼ εἰμι. καὶ δόξασόν με τῇ δόξῃ σου. ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι. “ποῖος δὲ ἀνὴρ ἔλεγεν. καὶ ἀβέβηκα ἐκ τοῦ οὐανοῦ οὐχ “ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τὸ ἐμόν. ἀλλὰ τὸ θέλημα τοῦ “πέμφαντός με. περὶ ποίου δὲ αὐτοῦ ἔλεγεν τὸ ἦν τὸ “φῶς τὸ ἀληθινόν ὁ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν “κόσμον. ἐν τῷ κόσμῳ ἦν καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο. “καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν. καὶ οἱ “ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος φίλος ἀνὴρ καὶ ἐκ μαρίας ἔχων τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἀλλ' οὐχὶ Ὡς λόγος. καὶ ὁ μονογενής. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν ὁ λόγος καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Ὡς καὶ Ὡς ἦν ὁ λόγος. καὶ ἐν ἄλλοις. καὶ ἔκτισέν με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ. πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέν με. πρὸ δὲ πάντων βουῶν γενᾶ με.

1 Red. in Gr. ὅ. 2 Deest in Gr. τότε καὶ αὐτὸς ὑποταγίσται

Οπι

Et quoniam non ipse est qui super omnia Deus Pater, sed filius illius ¹; dicit. "Ascen- Joh. 20. 17.
do ad Patrem meum & Patrem vestrum, &
Deum meum & Deum vestrum. Et, quando ¹ Cor. 15.
subjecta ipsi erunt omnia, ² tunc & ipse subji- ²⁸.
cietur ei, qui subjecit ei omnia; ut sit Deus
omnia in omnibus." Igitur est alter qui sub-
jecit, & qui est omnia in omnibus; & alter cui
subjecta sunt, qui & cum omnibus subjicietur.

Et neque nudus homo, per quem & in quo
facta sunt omnia. "Omnia enim per ipsum Joh. 1. 3.
facta sunt. Quum fecit coelum, coaderam Prov. 8.
ipsi: & illic eram apud ipsum componens; ^{27, 30}.
& applaudebat mihi quotidie. Qualiter au-
tem utique nudus homo audiret; Sede à dex- Heb. 1. 13.
tris meis? Qualiter autem & diceret; Prius- Joh. 8. 58.
quam Abraham fieret, ego sum? &, Clarifica Joh. 17. 5.
me claritate quam habui, antequam mundus
esset, à te? Qualis autem homo ³ nudus dice-
ret; Descendi de coelo, non ut faciam vo- Joh. 6. 38.
luntatem meam, sed voluntatem ejus qui
misit me? De quali homine ⁴ vero diceret?
Erat lux vera, quæ illuminat omnem homi- Joh. 1. 9.
nem venientem in hunc mundum. In mundo
erat, & mundus per ipsum factus est; & mun-
dus eum non cognovit. In propria venit, &
sui eum non receperunt." Qualiter ergo ta-
lis nudus homo, & ex Maria habens principium
essendi; sed non Deus verbum, & filius unige-
nitus? "In principio enim erat Verbum, & Joh. 1. 1.
Verbum erat apud Deum, & Deus erat Ver-
bum. & in aliis: Dominus creavit me prin- Prov. 8.
cipium viarum suarum, in opera sua; ante se- ^{22, 23, 25}.
culum fundavit me, & ante omnes colles ge-
nerat me.

τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ πρὸς πάντας; ³ Dicit in Gr. ὁ λόγος. ⁴ Red.

S. IGNATIO ADSCRITA

Οπὶ δὲ ἀνίστανται τὰ σώματα ἡμῶν λέγει. ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ὅτι ἔρχεται ὥρα ἐν ἣ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ. καὶ οἱ ἀκούσαντες
ζήσονται. καὶ ὁ ἀπόστολος. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐν-
δύσασθαι ἀφθαρσίαν. καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
“ἀθανασίαν. καὶ ὅτι δεῖ σωφρόνως καὶ εὐσεβῶς ζῆν πάλιν
“λέγει. μὴ πλανᾶσθαι οὔτε μοιχοί. οὔτε μαλακοί. οὔτε
“πορνοί. οὔτε λοιδῶροι. οὔτε μέθυσοι. οὔτε κλέπται. βα-
“σιλείαν υἱοῦ κληρονομῆσαι διωκόμενοι. καὶ εἰ νεκροὶ οὐκ
“ἐγείρονται οὐδὲ χ^ρσ ἐγήγερται. κενὸν ἄρα τὸν κήρυγμα
ἡμῶν. κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν. ἐπὶ ἐσθὲ ἐν ταῖς ἀμαρ-
<sup>Salv. ἴσ.
ἀπώλαντο.</sup> τήμας ὑμῶν. ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν χ^ρω ἀπόλωντο.
εἰ ἐν τῇ ζωῇ ζωῇ ἡλπιότες ἐσμέν ἐν χ^ρω μόνον. ἐλπει-
νότεροι πάντων ἀνῶν ἐσμέν. εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. φά-
γωμεν καὶ πόμεν αὐριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. οὕτω δὲ δια-
κέμενοι τί διοίσομεν ὄντων καὶ κινῶν. οἱ μὴδὲν τοῦ μέλ-
λοντος φροντίζοντες. μόνου τοῦ φαγεῖν φροντίζουσιν. εἰς
ὄρεξιν ἐρχόμενοι. καὶ τῶν μετὰ τὸ φαγεῖν, ἀνεπίστατοι
γὰρ εἰσὶν τοῦ καὶ —

Reliqua desiderantur.

Quoniam autem & resurgunt corpora nostra, dicit. "Amen dico vobis, quoniam venit Joh. 5. 25, 28.
 "hora, in qua omnes qui in monumentis sunt
 "audient vocem ¹ *filii* Dei, & qui audierint
 "vivent. Et Apostolus: Oportet enim cor- 1 Cor. 15, 55.
 "ruptibile hoc induere incorruptionem, &
 "mortale hoc induere immortalitatem. Et
 "quoniam oportet temperate vivere & iuste
 "² *Deo*; rursus ³. Non erretis: neque adulteri, 1 Cor. 6. 9.
 "neque molles, ⁴ *neque masculorum concubi-*
 "*tores*, neque fornicatores, neque maledici,
 "neque ebriosi, neque fures, regnum Dei hæ-
 "reditare poterunt. Et, Si mortui non resur- 1 Cor. 15, 13, 14, 15, 18, 19, 32.
 "gunt: neque Christus resurrexit. Inanis er-
 "go prædicatio nostra, inanis autem & fides
 "vestra: adhuc estis in peccatis vestris. Ergo
 "qui & dormierunt in Christo, perierunt. Si
 "in vita hac sperantes sumus in Christo so-
 "lum; miserabiliores omnibus hominibus su-
 "mus. Si mortui non resurgunt: comedamus
 "& bibamus; cras enim morimur. Sic autem
 dispositi, quid distabimus ab asinis & canibus,
 qui nihil de futuro curant; in appetitum
 euntes & eorum quæ ⁶ *post comedere*? Inscii
 enim sunt moventis intus intellectus.

Fruar vobis in Domino. Vigilate omnem
 unusquisque malitiam deponere, & feralem
 furorem, detractionem, calumniam, turpilo-
 quium, scurrilitatem, susurrationem, inflatio-
 nem, ebrietatem, luxuriam, avaritiam, inanem
 gloriam, invidiam, & omne his concurrens:
 "indui Dominum nostrum Jesum Christum, Rom. 13. 14.
 "& carnis providentiam non fieri in concu-

¹ Red. ² Red. ³ Deest dicit. ⁴ Deest in Gr. οὐτε ἀπρὸς τοὺς τὰ.
⁵ Deest de edendo solum sunt solliciti. ⁶ Ingluviem sequuntur.

Q

"piscentiis".

“piscantiis.” Presbyteri subjecti estote Episcopo, Diaconi Episcopo & Presbyteris, populus Diaconis. Consimilis ego his qui custodiunt hanc bonam ordinationem: & Dominus sit cum ipsis continue.

Viri, diligite sponfas vestras; uxores, conjuges vestros. Pueri, parentes præhonorate: Eph. 6. 4. “parentes, filios nutrite in disciplina & admonitione Domini.” Eas quæ in virginitate honorate, ut sacras Christi: eas quæ in honestate viduas, ut altare Dei. Domini, cum moderamine servis præcipite: servi, cum timore Domini ministrare. Nullus in vobis otiosus maneat: mater enim indigentiae otiositas. Hoc enim non præcipio, ut existens aliquis, etsi ligor: sed, ut frater, ad memoriam revoco. Sit Dominus vobiscum. Fruar vestris orationibus: orate ut Jesu fruamur.

Commendo vobis eam quæ in Antiochia Ecclesiam. Salutant vos Ecclesiæ Philippen-
sium: unde & scribo vobis. Salutat vos Philon diaconus vester: cui & gratias ago, studiose ministranti mihi in omnibus. Salutat vos Diaconus, qui ex Syria sequitur me in Christo. Salutate ad invicem in sancto osculo. Saluto universos & universas in Christo Valete anima & spiritu: & mei non obliviscamini. Dominus vobiscum.

Loci ex Constitutionibus Apost. Theodoretō aliisque excerpti, qui juxta editionem Cotelerii in margine hujus libri ad Ignatium referuntur.

Ignat. Epist. ad Smyrn. pag. 21. Theod. Dial. 1.

—— Πεπληροποιημένους ἀληθῶς εἰς τὸ κύριον ἡμῶν, ὄντα ἐκ γένους Δαβὶδ καὶ σαρκὰ, υἱὸν Θεοῦ καὶ θεοποίητα καὶ διώταμιν, γεγεννημένον ἀληθῶς ἐκ παρθένου, βεβαπισμένον ὑπὸ Ἰωάννου ἵνα πληρωθῇ πᾶσα δικαιοσύνη ὑποὶ αὐτοῦ, ἀληθῶς ἑπὶ Ποιῆτι Πιλάτῳ καὶ Ἡρώδου τετράρχῃ καὶ δηλωμένον ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.

Ignat. Epist. pag. 23. Theod. Dial. 2.

Εγὼ γὰρ καὶ μετὰ τὴν ἀνάστασιν ἐν σαρκὶ αὐτὸν οἶδα καὶ πιστεύω ὄντα, καὶ ὅτε πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς Πέτρον ἦλθεν, ἔφη αὐτοῖς, λαβετε, ψιλαφήσατέ με, καὶ ἴδετε, ὅτι ἐκ ἐμὲ δαμόνιον ἀσώματον. καὶ ὅτι αὐτῷ ἠφανίσθη, καὶ ἑπείστευσαν. Μετὰ δὲ τὴν ἀνάστασιν, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιεν αὐτοῖς, ὡς σαρκικῶς καὶ πνευματικῶς ἠνωμένος τῷ πατρὶ.

Ignat. Epist. pag. 23. Const. Apost. 2. 21.

*— Ὡς εἰ ὁ Θεὸς ἡμεῶν θέλει τοὺς λόγους ἀκρίτως, διασπερεῖς σου τὸ ποίμενιον, καὶ ὁ Θεὸς λύκοις εἰς κατὰβρωμα, τρυτέτι δαίμοσι, καὶ ποτηροῖς ἀνθρώποις, μᾶλλον δὲ ἐκ ἀνθρώποις ἀλλὰ θηρίοις ἀνθρωποειδέσιν, ἐθνικοῖς, καὶ Ἰουδαῖοις, καὶ αἵρεσιώταις ἀγίοις.

Ignat. Epist. p. 23. Theod. Dial. 1.

Εἰ γὰρ τὸ δοκεῖν ταῦτα ἐπαράχθη ὑπὸ τῶν κυρίων
ἡμῶν, καὶ γὰρ τῷ δοκεῖν δέδεμαι. τί δὲ καὶ ἐμαυτὸν
ἐκδοτὸν δέδωκα τῷ θανάτῳ, πρὸς πῦρ, πρὸς μά-
χας, πρὸς θεία. Ἄλλ' ὁ ἐγγὺς μαχόμενος ἐγγὺς
θεῷ. μόνον ἐγὼ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ συμπα-
θεῖν αὐτῷ πάντα ὑπομένω, αὐτῷ με σὺνδυναμῶντος
τελείω ἀνθρώπου, ὃν πῖνες ἀγνοῶντες ἀρνέονται.

Ignat. Epist. pag. 25. Theod. Dial. 1.

Τί γὰρ ὠφελεῖ εἶπερ με ἐπαμνεί τις ὁ δὲ κύριόν
μου βλασφημῇ μὴ ὁμολογῶν αὐτὸν σαρκόφορον. ὁ δὲ
τῷτο μὴ λέγων, τελείως αὐτὸν ἀπὴρνηται ὡς νεκρο-
φόρον.

Ign. Epist. pag. 27. Damasc. 2. Parall. 25.

Facite omnes ut Episcopum sequamini, quemadmodum Christus Patrem: Presbyterorum chorum; ut Apostolos. Diaconos autem vereamini, non secus ac Dei mandatum. Nemo quicquam eorum, quæ ad Ecclesiam attinet, citra Episcopi auctoritatem faciat. Ea firma Eucharistia esse censeatur, quæ ab Episcopis fit. Ubi Episcopus apparuerit, illic vulgus fit: quemadmodum ubi est Christus, illic etiam Catholica Ecclesia est. Citra Episcopum nec baptizare, nec Synaxin facere licet: sed quod ille probaverit, hoc Deo quoque gratum est. Qui Episcopum honore afficit, is à Deo honoratur; Qui clam Episcopo aliquid facit, hic Diaboli cultor est.

Ignat.

Ignat. Epist. pag. 27. Const. Ap. 2. 28.

* Εχάσω οὖν ἀξιώματι Ὁ λαϊκοὶ τὸ προσήκοντα
πιμνὴν νημέπωσαν οἱ τοῖς δόμασι καὶ τῇ κτὶ τὸ βίον
οἰκοποιῇ.

Ign. Epist. pag. 27. Antioch. Serm. 124.

Χωρεῖς ἔ Επισκόπου μὴδὲν ποιῆτε. Χρὴ ἐν ἀνδρὶ
ἔ Επισκόπου μὴδὲν θεράσκειν ἡμᾶς. ὅπου γὰρ ἀν φανῇ
Επίσκοπος, εἰ καὶ τὸ πλῆθος ἦτα. ὡς περ ὅπου ἀν
ὀνομασθῇ Χειρὸς Ἰησοῦς, εἰ καὶ ἡ καθολικὴ Εκκλησία
(ὀπισυνάγει). ἔ γὰρ ὅπου βύλονται βαδίζουσιν τὴ θρεμ-
μάτων αἱ ἀγγέλαι, ἀλλ' οἱ θάδε οἱ ποιμένες αὐταῖς
ἀποφέρουσιν. ταῖ δὲ ἔξω τὴ ἀγγέλης ἀπορμόνοντα ἀφαρ-
πάζουσιν οἱ ἄνθρωποι, καὶ προσφύω ἑαυτοῖς ποιῶντα τὸ πε-
πλατημένον. Οὐκ ἔχον οὖν ὅτι χωρεῖς ἔ Επισκόπου,
ἔτε βαδίζουσιν, ἔτε ἀγάπην ποιῶν, ἀλλ' ὁ ἀν εἰ καὶ
δοκιμάσῃ, τὸ καὶ τῷ θεῷ εὐάρεστον. ὁ τὴ Επισκοπον
πιμνῇ, ὑποδὲ θεῷ πιμνᾶται. ὁ λάθρα Επισκόπου τὴ
θεράσκων τῷ ἀφρόλῳ λατρεύει.

Ignat Epist. p. 31. Damasc. 1. Parall. 9.

Volentibus Nobis bene agere, Deus ad lar-
giendum promptus est.

Ignat. Epist. p. 33. ad Polyc. Antioc. Hom. 3.

* *Vix est hic quod ad Ignat. spectet, nisi forte
collegerit Cotelerius, ideo pro omnibus orandum esse
ὅτι πᾶν κτίσμα θεῷ καλόν. Et mox, quod ille ex
Lucæ 15mo de invitandis ad cenam pauperibus,
ad diligendum malos applicuerit. ὅτι καὶ ἔχουσιν ἀν-
ταποδιδναί σοι, ἀνταπαδοθήσεται δὲ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει
τὴ δικαίων ὡς καὶ ἔ Θεῷ.*

Ignat.

Ignat. Epist. p. 33. Damasc. Parall. 2. 25.

Omnes perfer, ut Te quoque Christus : omnibus in charitate hære. Precibus sine ulla intermissione stude. Pete intelligentiam majorem ea quam habes. Vigila, infomnem oculum habe.

Omniū morbos porta, ut numeris omnibus absolutus athleta. Ubi major labor, illic quoque uberior quæstus. Probos discipulos si amaveris, nihil gratiæ tibi habendum erit. Itaque in hoc potius incumbe, ut morum facilitate atque clementia contumaces subjicias. Non omne vulnus eodem emplastro curandum est. Febrium accessiones perfusionibus feda. Propterea carne simul, & Spiritu constas, ut quæ oculis Tibi subjiciuntur corrigas : quæ autem aspectum tutum fugiunt, petas ut Tibi detegantur : quo nihil omnino prætermittas.

Antistitem oportet vitam ab omni reprehensionis nota puram ducere, nec rei ullius Deo gratæ studium prætermittere.

Ignat. Epist. p. 35. Anton. Mel. 2. 89.

Στῆκε ὡς ἀκμῶν τυπόμενος. μέγας ἀθλητὴς ἐστὶν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ ἐνεκεν Θεῷ πάντῃ ἡμᾶς ὑπομένειν δεῖ. ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνη.

Ign. Epist. p. 35. Antioch. Hom. 85.

Στῆκεν οὖν ἐδράσι, ὡς ἀκμῶν τυπόμενος. μέγας ἀθλητὴς ὅστιν δέρεσθαι καὶ νικᾶν. μάλιστα δὲ Θεῷ ἐνεκεν πάντῃ ὑπομένωμεν, ἵνα καὶ αὐτὸς ἡμᾶς ὑπομείνη.

μείνη. απουδαῖοι γινώμεθα, τοὺς χαρὴς καταμάθω-
 μιν, τὸ ὑπερχροῖον προσδοκῆντες, τὸ ἄχρηστον, τὸ
 ἀόρατον, δι' ἡμᾶς δὲ ὁρατόν· τὸ ἀψηλάφητον, δι' ἡμᾶς
 δὲ ψηλαφηθέντα· τὸ ἀπαθὴν, δι' ἡμᾶς δὲ παθόντα· τὸ
 εἰ μακροθυμία πάντα δι' ἡμᾶς ὑπομέναντα.

Ignat. Epist. p. 35. Anton. Mel. 2. 25.

Οἱ δούλοι μὴ ἐράτωσαν ἀπὸ τοῦ κοινῆς ἐλάβη-
 ρῶσθαι, ἀλλ' εἰς δόξαν Θεῷ πλέον δουλευέτωσαν, ἵνα
 κρέντονος ἐλάβετίας ἀπὸ Θεῷ τύχωσιν.

Ignat. Epist. p. 35. Const. Ap. 8. 32.

Εἰ μὲ οὕτω ἔχει γυνῆκα, ἢ ἡ γυνὴ ἄνδρα, δι-
 δασκείσθωσαν ἀρκείσθαι ἑαυτοῖς.

Ignat. Epist. p. 37. Anton. Mel. 1. 14.

Εἴπῃς διυάται ἐν ἀγνείᾳ μένειν εἰς τὸ σαρκὸς πι-
 μιλῶ τοῦ Κυρίου· ἐν ἀκαυχισίᾳ μὴ μέτω. καὶ εἰάν γινω-
 σθῇ πλέον ἔ' ὁπισκόπου, ἔφθαρται. τρέπει δὲ τοῖς
 γαμοῦσι, καὶ ταῖς γαμουμέναις, μὴ γνώμῃς ἔ' ὁπισκό-
 που τιλὼ εἶωσιν ποιῆσθαι. ἵνα ὁ γάμος ἢ κατὰ Θεόν.
 καὶ μὴ κατὰ ὁπιθυμίαν.

Ignat. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 21.

Μέγα οὖν ὅστις εἰς ἀγνείᾳ μένειν εἰς τὸ πμιλῶ τὸ
 σαρκὸς ἔ' κυρίου εἰς ἀκαυχισίᾳ, εἰάν γ' ἀκαυχίσῃται,
 ἀπώλετο.

Ign. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 124.

Ο θεόφορος Ἰγνάτιος ὁπιστέλλει λέγων, τῷ ὁπισκό-
 πῳ

πῶ θεοσέχετε, ἵνα καὶ ὁ θεὸς ὑμῖν, ἀντίψυχον ἐγὼ καὶ ὑποτασσόμενῳ ἐπισκόπῳ, σεβυτέροις τε καὶ ἀφαικόναις· μετ' αὐτῷ μοι γένοιτο τὸ μέρος ἔχειν ὡς θεῷ.

Ign. Epist. p. 37. Antioch. Hom. 104. & 92.

* Hom. 104. Αἱ γὰρ καὶ θεὸν ἀρεταί, τῶν ὅτιν ἀρρεπνία καὶ δόλι, καὶ ψαλμωδία καὶ ταπεινοφροσύνη καὶ εὐχαιρία, τόξα καὶ παλὶς καὶ μάστιγες γίνονται καὶ ἐχθρῶ.

Hom. 92. Αγωνισόμεθα οὖν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν, καὶ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ὑπομονή, ὡς κεφαλὴ καὶ ὡς δόρυ καὶ πανοπλία ἡμῖν ἔσονται, μακροθυμῶντες μετ' ἀλλήλων, καὶ ὡς παύσηται ἀφίσχοντες, ὡς καὶ ὁ θεὸς μετ' ἡμῶν.

Ignat. Epist. p. 37. Anton. Mel. 2. 89.

Μακροθυμεῖτε μετ' ἀλλήλων ἐν παύσηται, ὡς ὁ θεὸς μετ' ὑμῶν διαπαντός.

Ignat. Epist. p. 39. Damasc. Parall. 3. 115.

Christianus sui ipsius potestatem non habet; sed Deo vacat.

Ignat. Epist. p. 45. Anton. Mel. 2. 3.

Σπουδάσατε μὴ ἀνπαύσασθαι καὶ ἐπισκόπῳ ἵνα ᾗτε θεῷ ὑποτασσόμενοι. καὶ ὅσον βλέπετε σιγῶντα ἐπίσκοπον, πλέον αὐτὸν φοβεῖσθε. πάντες γὰρ ὅτιν πέμπει ὁ οἰκοδεσπότης εἰς ἰδίαν οἰκονομίαν, ἕως δὲ ἡμᾶς αὐτὸν δέχεσθαι ὡς αὐτὸν ὁ πέμπων. ὁ οὖν ἐπίσκοπος ὡς αὐτὸν ὁ κύριος δὲ παρὰβλέπειν.

Ignat.

Ignat. Epist. ad Ephes. p.47. Damasc. 3.66.

Qui carnales sunt, spiritualia facere non possunt, nec qui spirituales sunt, carnalia.

Ign. Epist. pag. 47. Antioch. Hom. 112.

Οἱ γὰρ σαρκικοὶ τὰ πνευματικὰ πρᾶττεν ἔδυνανται, ἐπεὶ δὲ ὁ πνευματικοὶ τὰ σαρκικά.

Ign. Epist. pag. 47. Antioch. Hom. 1.

Ὁ τέλειος πρὸς λίθος ἰαῦ θεῷ ὑπάρχει ἡτοιμασμένος εἰς οἰκοδομὴν θεῷ πατρὸς, ἀναφερόμενος εἰς τὰ ὕψη, ἀπὸ τῆς μηχανῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ. ὃ ὅστις ταυρὸς κρίνῃ χρέμετος τῷ πνεύματι.

Ign. Epist. pag. 49. Antioch. Hom. 116.

Πρὸς τὰς ὀργὰς αὐτοῦ πρὸς εἶ), πρὸς τὸ μεταλλορρήμιον αὐτοῦ, ταπεινόφρων.

Ignat. Epist. p. 51. Damasc. Parall. 1.18.

Pace nihil est præstantius, in qua bellum omne absolvitur.

Ignat. Epist. p. 51. Anton. Mel. 2.67.

Οὐδὲν ἔστιν ἀμεινον εἰρήνης. ὅτι ἡ πᾶς ὁ πόλεμος καταλύεται.

Ign. Epist. pag. 51. Antioch. Hom. 22.

Ἀμεινὸν ἐν ὅσιν σωπαῖν, καὶ εἶ), ἢ λαλῶντας μὴ εἶ). Καλὸν τὸ διδάσκειν, εἰάν τις λέγων ποιῇ. εἰς ἐν ὃ διδάσκαλος εἶπεν καὶ ἐγένετο. καὶ αὐτὸς σιγῶν δὲ πεποιήκεν, ἄξια ἔστι πατρὸς ὅστις. ὁ λόγος Ἰησοῦ Χριστοῦ κεκτε-

R

μενέει;

μύθος, ἀληθῶς διδάσκει καὶ τὴν ἰσχυρίαν αὐτῷ ἀκρίβειαν, ἵνα
ἡ τέλειος ἵνα δι' ὧν λαλεῖ, περάσῃ, καὶ δι' ὧν σιγαῖ,
γινώσκῃται. Οὐδὲν γὰρ λανθάνει τὸ Κύριον, ἀλλὰ καὶ τὰ
κρυπτά ἡμῶν ἐγγὺς αὐτῷ εἰσιν.

Ign. Epist. pag. 53. Antioch. Hom. 1.

Διὰ τῆς τοῦ καὶ μύθου ἔλαβεν ὅτι τὴν κεφαλῆς ὁ
Κύριος, ἵνα πνέῃ τῇ Εκκλησίᾳ ἀφθαρσίαν. Μηδεὶς οὖν
ἀλειφρέσθω δυσωδίαν ἀπιστίας ἢ ἄρχοντος ἢ αἰῶνος.

Ignat. Epist. pag. 53. Theod. Dial. 1.

Ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκυποφορήθη ὑπὸ
Μαρίας κατ' οἰκονομίαν Θεῶν, ἐκ σπέρματος μὲν Δα-
βίδ, ἐκ πιδύματος δὲ ἀγίου. ὅς ἐγεννήθη καὶ ἐβαπτίσθη
ἵνα τὸ θνητὸν ἡμῶν καθαλειώσῃ.

Ignat. Epist. pag. 55. Theod. Dial. 1.

Εἴπὶ οἱ κατ' ἄνδρα κοινῇ πάντες ἐν τῇ χάριτι ἔξ
ὀνόματος συνέρχασθε ἐν μιᾷ πίστει καὶ ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ
κατ' σάρκα ἐκ γένους Δαβίδ τῷ υἱῷ ἢ ἀνθρώπῳ καὶ
υἱῷ ἢ Θεῷ.

Ig. Epist. p. 55. Gelas. de duabus naturis.

Singuli Viri communiter omnes ex gratia,
ex nomine convenite in Unam fidem, & in
Uno Jesu Christo, secundum carnem ex ge-
nere David, Filio Hominis, & Filio Dei.

Ign Epist. ad Magn. p. 59. Antioch. Hom. 1.

Ἀρχὴ ζωῆς ἡ ἀληθὴς πίστις καὶ ἀγάπη εἰς ὅδον
περαχέχρηται.

Ignat.

Ignat. Epist. p. 61. Const. Ap. 2. 28.

* *Vide supra p. 125. lin. 2.*

Ignat. Epist. p. 63. Const. Ap. 2. 26, 30.

* Cap. 26. Διάκονοι τέτω παρειαθω, ὡς ὁ
χειρὸς τῷ πατρὶ, καὶ λειτουργεῖτω αὐτῷ ὡς πᾶσιν ἀ-
μέμπως, ὡς ὁ Χριστὸς ἀφ' ἑαυτῆ ποιῶν ἕδεν, καὶ ἀρε-
στὰ ποιεῖ τῷ πατρὶ πάντοτε.

Cap. 30. Ως γὰρ ὁ Χριστὸς ἀνὸς ἔ πατρὸς ἕδεν
ποιεῖ, ἕπως ἕδε ὁ ἀρχιδιάκονοι ἀνὸς ἔ ἐπισκόπου. καὶ
ὡς ὡς ἀνὸς ἔ πατρὸς οὐκ ἔστιν, ἕπως ἕδε ἀρχι-
ἐπίσκοποι ἀνευ ἔ ἐπισκόπου.

Ign. Epist. pag. 63. Antioch. Hom. 80.

Καὶ ὁ Χρὶς ἐν λόγῳ δῆθεν παρειαθῆ, ἵνα μὴ εἴπω,
καὶ λίαν ἀλόγῳ, ἀποσπᾶν ἑαυτὸς ἔ σώματος ἑ Εκ-
κλησίας, καὶ ἀρξάμενος. ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ μία παρεια-
χῆ, εἰς νῦν, μία ἐλπίς, ὡς ἀγάπη, ὡς τῇ χαρᾷ τῇ
ἀμώμῳ, ὅ ἐστιν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἕδεν θυμωδέτερον.

Ignat. Epist. ad Phil. p. 73. Const. Ap. 2. 28.

* *Iterum vide supra p. 125. lin. 2.*

Ign. Epist. pag. 75. Antioch. Hom. 124.

Μάρτυς μοι ὡς ὁ δέδωκεν ὅτι ἀπὸ σαρκὸς ἀν-
θρώπου ἐκ ἔργων τὸ δὲ πνεῦμα ἐκήρυκεν. Χωρὶς ἔ
ἐπισκόπου μηδὲν ποιεῖτε.

Ign. Epist. p. 75. Const. Ap. 2. 27.

Λιευ ὁ ἑπισκόπος μηδὲν ποιῆτε.

Ign. Epist. pag. 81. Antioch. Hom. 124.

Αναγκάσιον δὲ ἔστιν ὑποτάσσεσθαι καὶ τῷ πατριστείῳ, ὡς ἀποστόλοις Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἐλπίδος ἡμῶν, καὶ πάντες τρέφοι πάντας ἀρέσκειν. ὁ δὲ βρωμάτων καὶ πομάτων εἶσιν ἀνάγκη, ἀλλὰ ἐκκλησίας θεοῦ ὑπηρετοῦν. Δέον οὖν ἔστιν αὐτοὺς φυλάσσεσθαι τὰ ἐγκλήματα ὡς πυρ. Ομοίως πάντες ἐντρέψασθαι τὰς ἀνάγκης, ὡς Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τὸν ἑπίσκοπον, ὡς τὸν πατέρα. τῶν δὲ πατριστεύων ὡς σινεδριον θεοῦ, καὶ ὡς δεσμὸν ἀποστόλων. χωρεῖς τῶν ἐκκλησιῶν ὁ καλεῖται.

Ignat. Epist. p. 81. Const. Ap. 2. 27, 28.

* *Vide supra l. 2. ὁ p. 125. l. 2.*

Ign. Epist. ad Trall. p. 85. Damasc. Parall. 3. 94.

Nemo vestrum adversus proximum quicquam habeat. Ne occasionem Gentibus detis, ne paucorum stultorum culpa fiat, ut multitudo sancta ac divina quadam virtute praedita maledictis impetatur.

Ign. Epist. p. 85. Theod. Dial. 1.

Κωφώθητε οὖν, ὅταν χωρεῖς Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑμῶν λαλήσης, ὁ ἐκ γένους Δαβὶδ, ὁ ἐκ Μαρίας, ὁς ἀληθῶς ἐγεννήθη, ἐφαγέ τε καὶ ἐπιεν ἀληθῶς, ἐδιώχθη ὑπὸ Ποντίῳ Πιλάτῳ, ἐσταυρώθη καὶ ἀπέθανεν, βλεπόντων τῶν ἑπιστάτων καὶ ἐπαρχῶν καὶ κατὰχρονίων.

Ign.

Ign. Epist. ad Rom. p. 93. Chrysoſt. in Encom.

Ταῦτα γὰρ καὶ τὰ τέκνον. πλείονα ἀπὸ τῶν ἔργων
αὐτοῦς παιδίσκων, ὡς εὖε καθάπερ ἡλὶός τις ἐξ ἀνα-
τολῆς ἀνίσχων, καὶ πρὸς τὴν δύσιν τρέχων. κτλ.

Ign. Epist. p. 95. Hieron. in Catal.

De Syria usque ad Romam pugno ad be-
stias in mari & in terra, nocte dieque liga-
tus cum decem leopardis, hoc est, militibus
qui me custodiunt; quibus & cum benefece-
ris, pejores fiunt. Iniquitas autem eorum
mea doctrina est, sed non idcirco justificatus
sum. Utinam fruar bestiis, quæ mihi sunt
præparatæ, quas & oro mihi veloces esse ad
interitum, & ad supplicia, & allici ad come-
dendum me, ne sicut & aliorum martyrum
non audeant corpus attingere. Quod si ve-
nire noluerint, ego vim faciam ut devorer.
Ignoscite mihi Filioli: quod mihi proſit,
Ego scio. Nunc incipio Christi esse discipu-
lus, nihil de his quæ videntur, desiderans,
ut Jesum Christum inveniam. Ignis, crux,
bestiæ, confractio ossium, membrorum divi-
ſio, & Totius corporis contritio, & tota tor-
menta diaboli, in me veniant, tantum ut
Christo fruar.

Ign. Epist. p. 95. Chrysoſt. in Encom. Ign.

Αχέσαις γὰρ ὅτι ἔτος αὐτὸν τῆς τιμωρίας ὁ τρέπος
μῦθος, ἐγὼ γὰρ θειῶν ἐκείνων ἀναμίμω ἔλεγον.

Ign. Epist. p. 95. Euseb. Eccl. Hist. 3. 36.

Ἀπὸ Συρίας μέχρι Ρώμης θειομαχῶ ἀπὸ γῆς
καὶ

καὶ θαλάσσης, νυκτός· καὶ ἡμέρας, ἐνδεδεμένῳ δέκα
 λεοπάρδοις, ὃ ὅστιν γραπτικὸν τᾶγμα, (ὡ καὶ εὐεργε-
 τήμνοι χεῖρες γίνον). ἐν δὲ τοῖς ἀδικήμασιν αὐτοῦ
 μᾶλλον μαθητεύομαι. ἄλλ' ὅμως τὸ δεδιχάμε-
 νον. ὁμολογῶ τῷ θείῳ, τῷ ἐμοὶ ἐπιόντι, ὃ καὶ εὐχόμε-
 ναί μοι ὁρῶναι, ὃ καὶ κολακάζω, σιωπῶν
 με καταφάγειν, ὅτι ὡς περ πῶν δειλατόντα ὅτι
 ἡφαῖ. καὶ αὐτὰ δὲ ἀκούει μὴ γένη, ἐγὼ πρὸς
 βιάσομαι. συγγνώμην μοι ἔχετε· τί μοι συμφέρει, ἐγὼ
 γινώσκω. νῦν ἀρχομαι μαθητὴς εἶναι. μηδὲν με ζη-
 λῶσαι τῷ ὁρατῷ καὶ ἀοράτῳ, ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁπι-
 τύχω. πῦρ καὶ σαρκοῦς, θείων τε συστάσεως, σκόρπι-
 σμοὶ ὁσίων, συγκοπή μελῶν, ἀληθινοὶ ὅλα ὅσα ὁ σώμα-
 τος, καὶ κολάσεως ὅτι διαβόλος ἐπ' ἐμὲ ἐρχέσθωσαν
 μόνον ἵνα Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁπιτύχω.

Ign. Epist. p. 97. Anastas. in Oδηγῶ. c. 12.

Εἰσατε μιμητὴν γενέσθαι ὅτι πάθος ὅτι Θεὸς με.

Ign. Epist. p. 97. Orig. in Prol. Cant.

Denique meminimus aliquem Sanctorum
 dixisse, Ignatium nomine, de Christo; MEUS
 autem AMOR CRUCIFIXUS EST, nec repre-
 hendi eum, pro hoc dignum judico.

Epist. ad M. Cast. p. 105. Anton. Mel. 2. 19.

Ο Σαμὴλ παῖδάριον ὢν, ὃ βλέπων ἐκλήθη, καὶ
 τῷ χορῷ τῷ πρὸς τὸν ἐγκαταλέχθη. Δανιὴλ νέος
 ὢν, ἔκρινεν ὁμογενεῖσιν αὐτοῦ, δείξας ἐξώλεις αὐτοῦ
 καὶ ὅτι πρὸς τὸν νεόν πρὸς τὸν
 τμήματος

τὸ μὲν Θ' ἢ ἐγχειριζομένην αὐτὴν ὡς ἔστιν ἡ θεὸς παρ-
φησίαν, ἀκέει μὴ λέγε νεώτερός ἐμι· διότι πρὸς
πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστελῶ σε, πορεύσῃ. Σολομῶν
δὲ ὁ Σοφός, δυοκύνδεκα τυγχάνων ἐτῶς, σιωπῆκε τὸ
μέγα τ' ἀγνωσίας τ' γυναικῶν ἐπὶ τοῖς σφετέραις τέ-
κνοις ζήτημα. Δαυὶδ ὁ παρθένος ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς,
μειράκιον χεῖεται ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλεία.

Epist. ad M. Cast. p. 111. Const. Ap. 7. 46.

* Τῆς δὲ Ρωμαίων ἐκκλησίας Λίνος μὲν ὁ Κλαυ-
δίας παρθένος, ὑπὸ Παύλου. Κλήμης δὲ μὲν τ' ἢ
Λίνου θάνατον ὑπὸ ἐμῷ Πέτρῳ κεχειροτόνη).

Ign. Epist. ad Tarf. p. 115. Const. Ap. 6. 26.

Ἐπεὶ ἐξ αὐτῶν, αὐτὸν εἶ) Ὁ Ἰησοῦν τ' ὅτι πάν-
των Θεὸν ὑποπτεύσιν, αὐτὸν ἑαυτοῦ πατέρα δοξά-
ζοντες, αὐτὸν υἱὸν καὶ ὡς ἀκλήτην ὑποπιδύοντες· ὡν
τί ἀν εἴη διαγέγραπται :

Ignat. Epist. pag. 117. Const. Ap. 8. 46.

Ὡν εἰς ἡν Στέφανος ὁ μακάριος μάρτυς, ἐκ ἀπο-
λειπόμενης ἡμῶν χεῖ τ' πρὸς θεὸν εὐνοίαν· ὅς τοσού-
τον πλὴν θεοσέβειαν τῇ πίστει ἐπεδείξετο, καὶ πλὴν εἰς τ'
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀγάπην, ὡς ὑπὲρ αὐτῶν
δύναμις καὶ τ' ψυχὴν, πρὸς τ' κυριοκτόνων Ἰουδαίων λί-
θοις βληθεῖς.

[३६१]

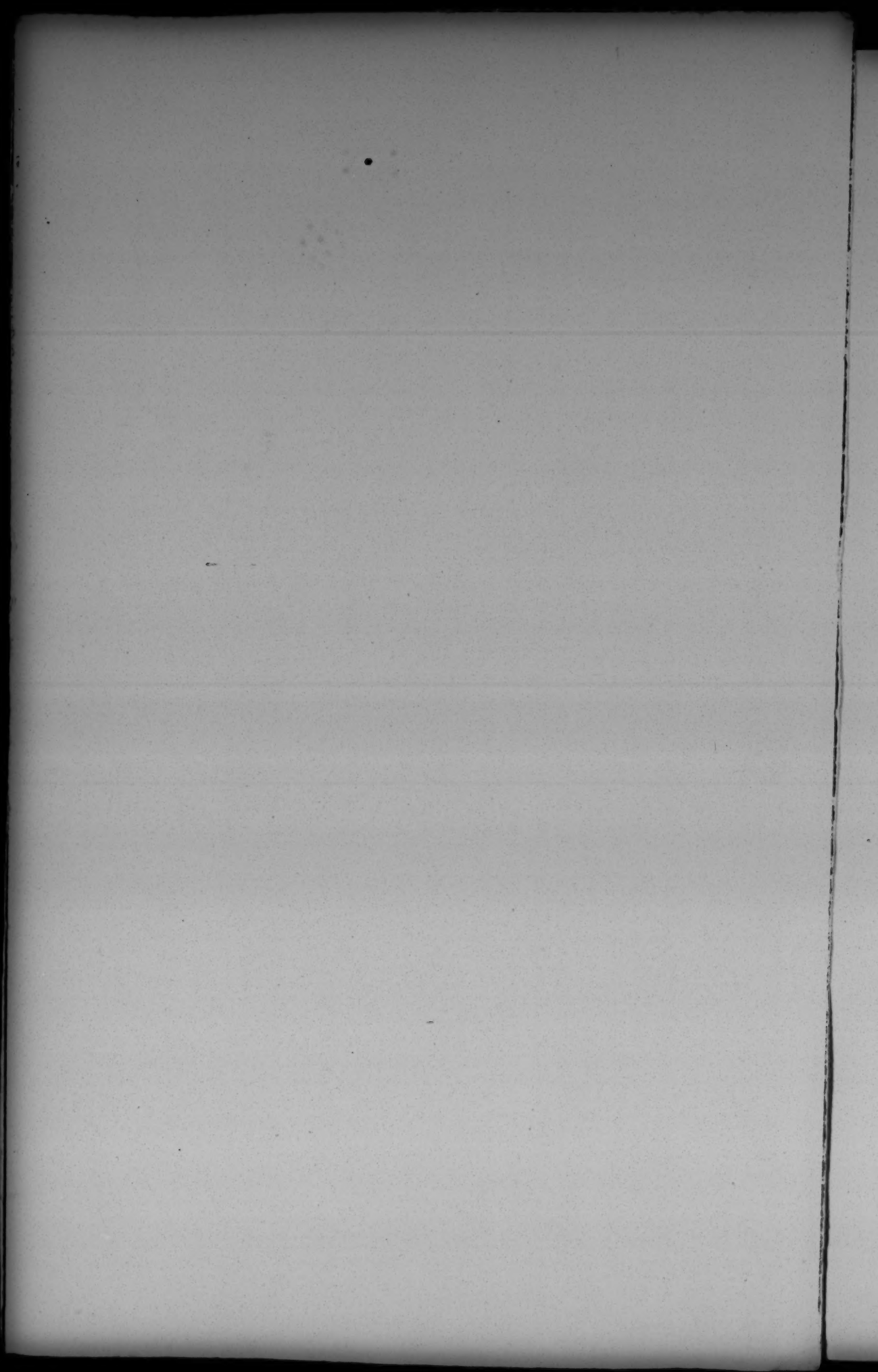

9

5

Ignat. Ep.
Ὁμοιωσάμενος ὅτι p. 30 is much cor-
be τῷ ΧΥ, but this does not answer the
of the words, ^{or} if reduced into their
very perspicuous. Ὁμοιωσάμενος
-καστον ὡς τῷ ΧΥ ὅντα ἡὸν τῷ παλῶς.
= prepos. before p. 26. Πάστες τῷ ἐκτον
προβυλεῖα ὡς τοῖς ἀποστόλοις τῶν
p. 60. Σπουδαίει πάντα ὡς αὐτοὺς
τῶν προβυλεῖων ἐκτόντων οὐκ ἐστὶν τ
ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἐστὶν πρὸς τὸν ἐκτόντων διακρί

Epist. 8.^e Ose. 17.
corrupted. Salus... should
in the difficulty: there is a transposition
in proper place will make the sentence
ἐν τῷ αὐτῷ ἑστῶτος, καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ
τοῦ. He this... with several ex:
προχόνων ἀπο... καὶ τὰ
καὶ δὲ δια... καὶ τὰ
καὶ τὰ... καὶ τὰ
καὶ τὰ... καὶ τὰ
καὶ τὰ... καὶ τὰ
καὶ τὰ... καὶ τὰ

Αντοτοξες. p. 8.

Δαιμονιοι. ^{πνιγ} 22.

Επιτομοι ^{deformata} presbyteris
26. 30. 42. 5. 96. ^{to} 58. 62. 70.

Ignatus ^{72. 74. 80.} calls himself a ⁵ iode
28. 56. 88. 98.

Polycephalus Episcopus Smyrnae
= arm. 92.

Medicina. 32.

Xapiova. 20. l. 2. 4. p. 34. l. 1.

Αντιφύχοι. ³⁸ 30. l. 6. p. 36. l. 11.

Αχαια, accepta. p. 36. l. 19.

Hydrophobia. 46.

Xapiova. 32. l. 20.

spiritum discernentia. 74. ^{Qua}
= lins calls himself a ⁹⁰ odes
82.

Miraculum. 94.

Vizio. 96.

Εξομα. 28

Ζωνιδια ^{qui} ^{clauorum}

Αντιφύχοι. Refrigerium, way of
often used by Friends.

ATLAS

of the

of the

of the

Keith (R.)
K

5383

